

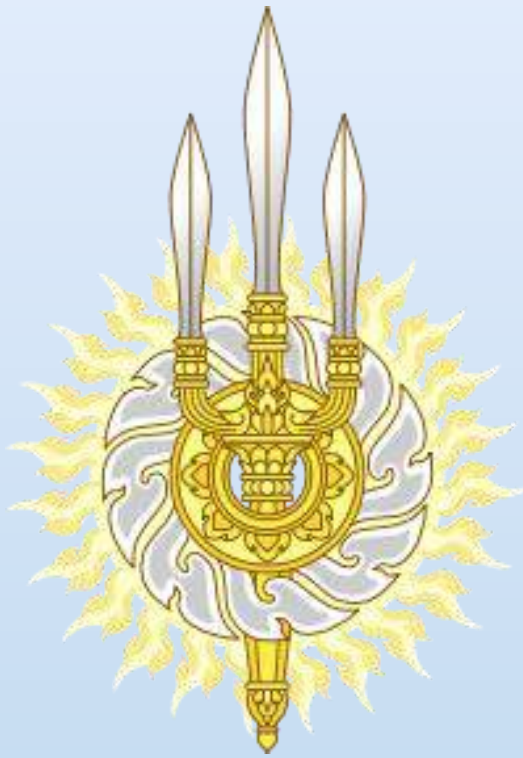

คู่มือการฝึก

ว่าด้วย

แบบฝึกบุคคลทำอาวุธ

โรงเรียนทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

“ติริตเน ลกกรญเจ จ สมฺพิสเส จ มมายนํ
ลกรราชจัตตณจ ลกกรญจิวทณนํ”

“ความนับถือรักใคร่ในพระรัตนตรัยก็ดี ในรัฐของตนก็ดี ในวงศ์ตระกูลของตนก็ดี
มีจิตซื่อตรงในพระราชาของตนก็ดี ย่อมเป็นเครื่องทำให้รัฐของตนเจริญยิ่ง”

สเจ

สเจ สรูปภาโว สุตสสัน โสภโณ สุธมโม ปฏิรูป สพเพ ชนา
จิรวุจติกกาเล ถาวรโต กายสุขี โหนติ มโนรมมา

ถ้าหากภาพรวม สวยงาม ถูกต้อง เหมาะควร ทุกคนทุกหมู่เหล่า
จะได้รับความสุขกาย สบายใจ อย่างถาวร ในระยะยาว

พระราชประวัติ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
และพระราโชบายด้านการฝึก

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ ลำดับที่ ๑๐ แห่งราชวงศ์จักรี เสด็จพระราชสมภพ ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๕ เมื่อครั้งทรงมีพระชนมายุครบ ๒๐ พรรษา ทรงได้รับพระมหากรุณาธิคุณสถาปนาจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ขึ้นเป็น “สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร” เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ นับเป็นสยามมกุฎราชกุมาร พระองค์ที่ ๓ แห่งสยามประเทศ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงสนพระราชหฤทัยในกิจการทหารตั้งแต่เมื่อครั้งยังทรงพระเยาว์ทรงมีพระราชวิริยะอุตสาหะเข้ารับการศึกษา และสำเร็จหลักสูตรทางการทหารทั้งในประเทศ และต่างประเทศหลายหลักสูตร ทรงดำรงตำแหน่งทางทหารตั้งแต่ระดับรองผู้บังคับกองพัน, ผู้บังคับกองพัน, ผู้บังคับการกรมทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ และองค์ผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ ทรงดำรงพระองค์เป็นแบบอย่าง และพระราชทานคำสั่งสอนแก่ข้าราชการบริพารทุกหมู่เหล่าด้วยพระองค์เองอยู่เสมอ ซึ่งข้าราชการบริพารในพระองค์ ล้วนสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ และเทิดทูนยกย่องพระองค์ท่านเป็น “บรมครูทางการทหาร”

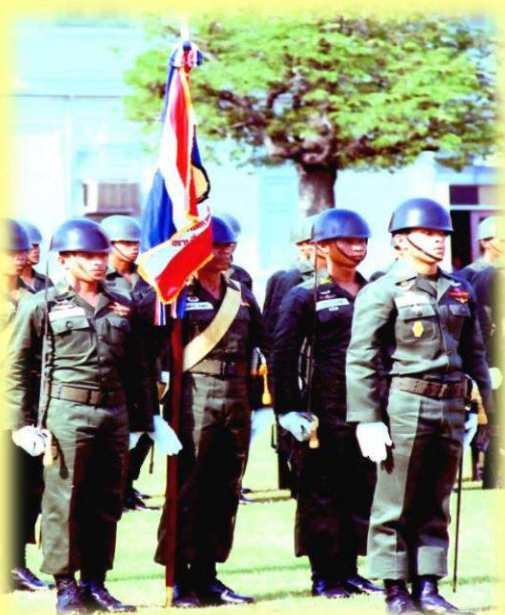

ปรัชญาพระราชทาน ที่ทรงสั่งสอนข้าราชการล้วนมีความลึกซึ้งถึงแก่นแห่งความรู้ อันเกิดจากพระราชวิริยะอุตสาหะในการฝึกฝนพระองค์เอง จนเกิดเป็นความรู้อย่างแท้จริง ทรงมีความมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ด้วยพระองค์เองอยู่เสมอ และเมื่อทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจใดๆ จะทรงปฏิบัติอย่างเต็มขีดความสามารถ และจะไม่ทรงโปรดความหย่อนยาน ความยวบยาบ หรือความไร้ระเบียบวินัย หากทรงทอดพระเนตรเห็นข้าราชการประพฤติปฏิบัติตนไม่เหมาะสม จะทรงมีพระเมตตาพระราชทานคำสอน และพระราชทานโอกาสให้ปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ

ความเป็น“บรมครูทางการทหาร” ถูกถ่ายทอดจากหลักปรัชญาที่พระราชทานแก่ข้าราชการ และผู้ใต้บังคับบัญชาในวาระสำคัญต่างๆ ซึ่งจะขอัญเชิญปรัชญาพระราชทานที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

๑.“ปรัชญาทหารมหาดเล็กฯ” พระราชทานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา และข้าราชการในพระองค์ ได้ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติไว้ ๓ ประการ ได้แก่

๑.๑ ผู้บังคับบัญชา ผู้ปกครองหรือผู้ฝึกทหารมหาดเล็กฯ หากไม่มีความรู้เรื่องทหารมหาดเล็กฯ จนถึงแก่นแท้แล้ว จะไปปกครองหรือฝึกผู้อื่นให้เป็นทหารมหาดเล็กฯ ที่มีคุณภาพย่อมเป็นไปได้

๑.๒ ผู้บังคับบัญชา หรือผู้ปกครองทหารมหาดเล็กฯ ต้องรู้จักพระรัตนตรัย หรือแก้ว ๓ ประการ คือ

แก้วดวงที่ ๑ ต้องรู้จักการบังคับบัญชา (Command)

แก้วดวงที่ ๒ ต้องรู้จักงานอำนวยการ (Staff)

แก้วดวงที่ ๓ ต้องรู้จักการฝึก (Training)

๑.๓ การตั้งเป้าหมาย (Objective) ของการฝึก จะต้องตั้งไว้ในระดับมาตรฐานและบวกเพิ่มขึ้นไปเสมอ (เกินกว่า ๑๐๐%) เมื่อมีปัจจัย (Factor) ใดๆ มากระทบ มาตรฐานอาจจะลดลงไปบ้าง แต่ก็ยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับได้

๒.ปรัชญา “การ Simmer หรือการตุ๋นไข่พะโล้” ทรงเปรียบเทียบลักษณะการฝึกอบรมทหารเหมือนกับการตุ๋นไข่พะโล้ให้มีรสชาติอร่อย แม่ครัวจะต้องนำไข่ต้มมาแกะเปลือก แล้วนำไปตุ๋นในน้ำพะโล้ โดยใช้ความร้อนและเวลาที่เหมาะสม น้ำพะโล้จึงจะค่อยๆ แทรกซึมเข้าไปยังเนื้อไข่ หากแม่ครัวเร่งรีบเกินไป เมื่อผ่าไข่ออกก็จะเห็นเพียงภายนอกที่มีสีน้ำตาลแต่เนื้อในยังมีสีขาว เนื่องจากน้ำพะโล้ยังไม่แทรกซึมเข้าเนื้อไข่อย่างแท้จริง เปรียบเสมือนกับการฝึก หากฝึกอบรมแบบไม่จริงจัง ปฏิบัติแบบยวบยาบ เน้นแต่ภาพลักษณ์ที่ดูสวยงาม แต่ไม่เน้นเนื้อหาสาระ ไม่เคียว ไม่อบ ไม่กลั่นให้ผู้รับการฝึกได้มีความรู้อย่างแท้จริง ก็จะไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

๓.ปรัชญา “มาตรฐานหน่วย ทม.รอ.” สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงดำรงตำแหน่งองค์ผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ ตั้งแต่เมื่อครั้งยังทรงดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ซึ่งพระองค์ทรงสั่งสอนให้ข้าราชการบริพารได้ยึดถือ และรักษาไว้ซึ่งเกียรติยศ เกียรติศักดิ์ของทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ที่มีเกียรติประวัติของหน่วยมาอย่างยาวนาน การจะรักษาไว้ซึ่งเกียรติยศ และเกียรติศักดิ์ของหน่วยได้นั้น หน่วยจะต้องมีมาตรฐานการฝึกการปฏิบัติที่ถูกต้องเป็นไปตามพระราชประเพณี พระราโชบาย พระราชนิยม และต้องมีความต่อเนื่องในการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับคนรุ่นหลังที่เข้ามาถวายงานใหม่ โดยทรงยกตัวอย่างเหมือนผลิตภัณฑ์ยี่ห้อต่างๆ (Brand) ที่มีคุณภาพ ก็จะพยายามรักษามาตรฐานผลิตภัณฑ์ของตน เพื่อให้ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่น หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ จึงมีหน้าที่ในการรักษา “มาตรฐานหน่วย ทม.รอ.” เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ถวายงานต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพสืบไป

๔.ปรัชญา “รถ SIKU” (SIKU, ซิกู เป็นยี่ห้อรถยนต์ของเล่นจำลองขนาดเล็ก) ที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ โปรดตั้งแต่เมื่อครั้งยังทรงพระเยาว์ ซึ่งจะทรงเลือกรถ SIKU ชนิดเดียวกันจำนวนหลายๆ คัน และจะทรงทดสอบทุกคันด้วยพระองค์เอง หากรถ SIKU คันใดไม่ได้มาตรฐาน ระบบขับเคลื่อนยังไม่ดี เช่นรถแล้ววิ่งไม่ตรงทิศทาง เอียงซ้ายเอียงขวา ก็จะทรงถอดชิ้นส่วนนำมาปรับแต่ง ทดสอบจนกว่าจะได้มาตรฐาน เปรียบเสมือนการที่ครูผู้ฝึกสอนจะต้องมันส์สังเกต ให้คำแนะนำ เคียว เชิญให้ผู้รับการฝึกสามารถเรียนรู้ และปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

๕.ปรัชญา “รากหญ้า” สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระราชทานคำสอนให้ข้าราชการบริพาร และผู้ใต้บังคับบัญชาของพระองค์เรียนรู้ ให้ลึกซึ้งถึงรายละเอียดของแต่ละภารกิจ ให้ถึงในระดับพื้นฐานหรือระดับล่าง ที่ทรงเปรียบเทียบกับคำว่า “รากหญ้า” ครั้นเมื่อรับราชการจนมีความเจริญก้าวหน้าเป็นผู้บังคับบัญชาแล้ว จะได้ให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ร่วมทุกข์ร่วมสุข พร้อมทั้งดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นที่เลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

ราชวาลลภ

โบราณว่าเป็นข้าจอมกษัตริย์
ท่านกำหนดจกไว้ในตำรา
หนึ่งวิชาสามารถมีอย่างไร
หนึ่งกล้าหาญทำการถวายนิน
หนึ่งมีได้ประมาทราชกิจ
หนึ่งลัดยื้อถือธรรมบรรยา
หนึ่งเสียมเจียมตัวไม่กำเริบ
หนึ่งอยู่ไกลชีวิตคตพระองค์
หนึ่งใครไม่ร่วมราชาอาสน์
หนึ่งเข้าเฝ้าสังเกตซึ่งกิจการ
หนึ่งรู้หญิงขาวไม่พินพัว
หนึ่งลามักจกใครในภูบาล

ราชวาลลภต้องเพียรเรียนรักษา
มีมาแต่โบราณช้านานครั้น
ไม่ปิดไว้ให้ท่านทราบทุกสิ่งสรรพ
มุ่งมั่นจนสำเร็จเจตนา
ขอผลิตวิธีรักหมั่นศึกษา
เหมือนสมมาทานคิดไว้มั่นคง
เอื้อมเอิบหยิ่งเยอเพื่อหลง
ไม่ทำเทียมค้ำยทะนงพระกรุณา
ด้วยอุบายว่าญโรเป็นหนกหนา
ไม่ไกลไกลไปกว่าลมดวกร
เล่นหัวสุกรภักศมครุสมาน
ถึงถูกกริวนทนทานไม่ตอบแทน

(พระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่๖)

คำนำ

คู่มือการฝึก ว่าด้วยแบบฝึกบุคคลท่าอาวุธฉบับนี้ ทางโรงเรียนทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ (รร.ทม.รอ. น.ทม.รอ.) ได้เรียบเรียงขึ้นเพื่อใช้เป็นเอกสารอ้างอิง และคู่มือสำหรับการฝึกให้แก่กำลังพลของหน่วย อาทิเช่น หน่วยในพระองค์, หน่วยทหารรักษาพระองค์, หน่วยทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์, หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ และหน่วยอื่นๆ ที่มีหน้าที่ถวายพระเกียรติ ถวายความปลอดภัยแด่องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามหมายพระราชพิธี ราชประเพณี และพระราชนิยม ซึ่งท่าทางการปฏิบัตินอกจากจะปฏิบัติด้วยความเข้มแข็ง แข็งแรง สง่างามแล้วยังจะต้องแสดงออกซึ่งการถวายพระเกียรติยศอย่างสูงที่สุด ท่าการฝึกปฏิบัติในแต่ละท่านับเป็นท่าการฝึกขั้นสูง เปรียบคล้ายกับความงดงามทางวัฒนธรรมของสังคมไทยทางด้านภาษาที่ยกย่องเคารพผู้ที่มีอาวุโสสูงกว่าด้วยการใช้ภาษาที่แสดงออกถึงการแสดงความเคารพให้เกียรติผู้ที่มีอาวุโสในลำดับต่างๆ เช่น การใช้คำสุภาพ สำหรับสุภาพชนบุคคลโดยทั่วไป หรือมีการใช้คำศัพท์เฉพาะสำหรับพระภิกษุสงฆ์ และคำราชาศัพท์ที่ใช้เฉพาะสำหรับพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ตามลำดับชั้น

ท่าการฝึกที่ปรากฏอยู่ในคู่มือการฝึกฉบับนี้ ล้วนได้รับพระมหากรุณาธิคุณ พระราชทานคำสั่งสอนจากสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ตั้งแต่เมื่อครั้งทรงดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร องค์ผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัย รักษาพระองค์ ดังนั้น หน่วยในพระองค์, หน่วยทหารรักษาพระองค์, หน่วยทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์, หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ และหน่วยอื่นๆ สมควรที่จะศึกษาทำความเข้าใจ นำไปฝึกกำลังพลให้ปฏิบัติได้ถูกต้อง ได้มาตรฐานตามแบบธรรมเนียมของหน่วยรักษาพระองค์สืบไป

โรงเรียนทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

สารบัญ

บทที่ ๑ บุคคลทำอาวุธ	หน้า
- ทำเรียบอาวุธ	๑
- ทำยอกอก	๒
- ทำปักตามปกติ	๓
- ทำปักตามระเบียบ	๔
- ทำปักตามสบาย	๕
- ทำปักแถวและทำเล็กแถว	๖
- ทำยกปืนและทำปืนลง	๗
- ทำวางปืนและทำหิบบปืน	๘
- ทำซ้ายหัน	๙
- ทำขวาหัน	๑๐
- ทำกลับหลังหัน	๑๑
- ทำกึ่งซ้ายหัน	๑๒
- ทำกึ่งขวาหัน	๑๓
- ทำวันทยาอาวุธ	๑๔
- ทำเรียบอาวุธจากทำวันทยาอาวุธ	๑๕
- ทำเฉียงอาวุธ	๑๖
- ทำเรียบอาวุธจากทำเฉียงอาวุธ	๑๗
- ทำเตรียมใช้อาวุธและทำเรียบอาวุธจากทำเตรียมใช้อาวุธ	๑๘
- ทำคอนอาวุธและทำเรียบอาวุธจากทำคอนอาวุธ	๑๙
- ทำแบกอาวุธ	๒๐
- ทำเรียบอาวุธจากทำแบกอาวุธ	๒๑
- ทำถอดหมวก	๒๒
- ทำสวมหมวก	๒๕

สารบัญ

หน้า

- ทำรับตรวจ	๒๘
- ทำเล็กรับตรวจ	๓๐
- ทำตรวจอาวุธ	๓๒
- ทำติดดาบ	๓๖
- ทำปลดดาบ	๓๘
- ทำบรรจุ	๔๐
- ทำเล็กรบรรจุ	๔๒
- ทำจัดสายสะพาย	๔๔
- ทำปรับสายสะพาย	๔๖
- ทำสะพายอาวุธ	๔๘
- ทำเรียบอาวุธจากทำสะพายอาวุธ	๔๙
- ทำสะพายขวาง	๕๐
- ทำเรียบอาวุธจากทำสะพายขวาง	๕๒
- ทำหมอบ	๕๔
- ทำลุก	๕๖
- ทำแบกอาวุธจากทำวันทยาอาวุธ	๕๘
- ทำวันทยาอาวุธจากทำแบกอาวุธ	๖๐
- ทำถือปืนตามเสด็จ	๖๒
- ทำเรียบอาวุธจากทำถือปืนตามเสด็จ	๖๓
- ทำถวายความเคารพจากทำถือปืนตามเสด็จ	๖๔
- ทำถือปืนจากทำถวายความเคารพ	๖๕
- ทำรวมอาวุธ	๖๖
- ทำขยายอาวุธ	๖๘
- ทำเปลี่ยนยาม	๗๐
- ทำยืนยามถวายพระบรมศพ	๗๒
- ทำเล็กรยืนยามถวายพระบรมศพ	๗๔

สารบัญ

หน้า

- ทำกอดปิ่นนึ่งคุกเช่า	๗๖
- ทำเล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเช่า	๗๗
- ทำยีนยิง	๗๘
- ทำเล็กยิงจากทำยีนยิง	๗๙
- ทำนึ่งสูงยิง	๘๐
- ทำเล็กยิงจากทำนึ่งสูงยิง	๘๑
- ทำนึ่งราบยิง	๘๒
- ทำเล็กยิงจากทำนึ่งราบยิง	๘๓
- ทำนึ่งคุกเช่ายิง	๘๔
- ทำเล็กยิงจากทำนึ่งคุกเช่ายิง	๘๕
- ทำนอนยิง	๘๖
- ทำเล็กยิงจากทำนอนยิง	๘๗
- ทำยีนเตรียมแทง	๘๘
- ทำเรียบอาวุธจากทำยีนเตรียมแทง	๘๙
- ทำหมนตัว	๙๐
- ทำปักปิ่น	๙๑
- ทำปิ่นลง	๙๒
- ทำแทงใกล้	๙๓
- ทำแทงไกล	๙๔
- ทำปักซ้ายแทงใกล้	๙๖
- ทำปักขวาแทงไกล	๙๘
- ทำตีด้วยพานท้ายตั้ง	๑๐๐
- ทำตีด้วยพานท้ายราบ	๑๐๒
- ทำอาวุธพระราชทานบรรจุ ๑๒ ขั้นตอน	๑๐๔
- ทำอาวุธพระราชทานเล็กบรรจุ ๑๒ ขั้นตอน	๑๐๗
- ทำนึ่งคุกเช่ารับตรวจ	๑๑๐
- ทำนึ่งคุกเช่าเล็กรับตรวจ	๑๑๓
- ทำปลดดาบจากทำแบกอาวุธ	๑๑๖
- ทำติดดาบจากทำแบกอาวุธ	๑๑๘

สารบัญ

หน้า

- ทำیینยามบนรถไฟ	๑๒๐
- ทำปลดดาบจากท่าวันทยาวิฐ	๑๒๑
- ทำติดดาบจากท่าวันทยาวิฐ	๑๒๓
- ทำปลดดาบขณะนั่งบนบนรถไฟ	๑๒๕
- ทำติดดาบขณะนั่งบนบนรถไฟ	๑๒๗
- ทำชักล่อมขณะอยู่บนรถไฟ	๑๒๘
- ทำเลิกชักล่อมขณะอยู่บนรถไฟ	๑๒๙

บทที่ ๒ การฝึกแถวชิด

- แถวหน้ากระดานแถวเดี่ยว	๑๓๖
- แถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะ	๑๓๘
- แถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปปิดระยะ	๑๓๙
- แถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปเปิดระยะ	๑๔๐
- แถวตอนเรียงหนึ่ง	๑๔๑
- แถวตอนเรียงสองขึ้นไป	๑๔๒
- การแยกคู่ขาดของแถวหน้ากระดาน	๑๔๓
- การแยกคู่ขาดของแถวตอน	๑๔๔
- การนับตามปกติ	๑๔๕
- การนับทั้งแถว	๑๔๘
- การนับตามจำนวนที่กำหนด	๑๕๐
- การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดาน	๑๕๓
- การเปลี่ยนรูปแถวตอน	๑๕๔

สารบัญ

บทที่ ๓ ทำกายบริหารประกอบอาวุธ	หน้า
- ทำขวางอาวุธหน้า	๑๕๗
- ทำกระโดดแยกเท้าเหวี่ยงปืนเหนือศีรษะ	๑๕๘
- ทำเหวี่ยงปืนลอดช่องขา	๑๕๙
- ทำเหวี่ยงปืนทางข้าง	๑๖๐
- ทำก้มตัวทางข้าง	๑๖๑
- ทำดันพื้น	๑๖๒
- ทำซัดปืนทางข้าง	๑๖๓
- ทำโยกตัวทางข้าง	๑๖๔
- ทำกรรเชียงบก	๑๖๕
- ทำเตะสลับเท้า	๑๖๖
- ทำสลับเท้า (Kangaroo)	๑๖๗

คำแนะนำ

การใช้คู่มือการฝึก ว่าด้วยแบบฝึกบุคคลท่าอาวุธ

หน่วยทหารในพระองค์ หน่วยทหารรักษาพระองค์ หน่วยทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ และหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ รวมทั้งหน่วยทหารอื่นๆ ที่มีหน้าที่ในการถวายความปลอดภัย และถวายพระเกียรติแด่องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ จำเป็นจะต้องศึกษาพระราชกรณียกิจพระราชประเพณี แบบธรรมเนียมของทหารรักษาพระองค์ ตลอดจนพระราชนิยม ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ และปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ การจะถวายพระเกียรติยศได้อย่างสูงสุดนั้น กำลังพลทุกคนจะต้องมีพื้นฐานการฝึกการปฏิบัติที่ถูกต้อง ตามแบบมาตรฐานของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ (น.ทม.รอ.) ที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร องค์ผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ พระราชทานไว้ตั้งแต่เมื่อครั้งยังทรงดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

คู่มือการฝึกว่าด้วยแบบฝึกบุคคลท่าอาวุธฉบับนี้เป็นตำราเอกสารหลักฐานอ้างอิงในการปฏิบัติที่ถูกต้องตามแบบธรรมเนียมของทหารรักษาพระองค์ ดังนั้นผู้ฝึกและครูฝึกทหารทุกระดับชั้น จะต้องหมั่นศึกษา ฝึกทบทวนด้วยตนเอง จนสามารถปฏิบัติให้ได้เสียก่อน มิใช่แต่เพียงการท่องจำเพื่อนำไปสอนทหารเท่านั้น ผู้ฝึกและครูฝึกจะต้องสามารถแสดงตัวอย่างที่ถูกต้อง ปฏิบัติได้อย่างแข็งแรง และสง่างาม สร้างความเชื่อมั่น ศรัทธาให้แก่ผู้รับการฝึกอย่างแท้จริง คู่มือการฝึกประกอบไปด้วยเอกสาร จำนวน ๑ เล่ม และสื่อโสตทัศนศึกษาในแผ่นบันทึกข้อมูล (DVD) จำนวน ๑ แผ่น เนื้อหาเอกสารแบ่งออกเป็น ๓ บท ได้แก่ บุคคลท่าอาวุธ การฝึกแถวชิด และท่ากายบริหารประกอบอาวุธ

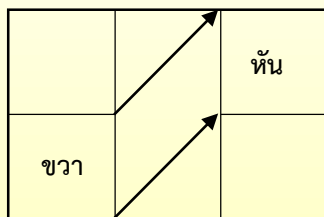
การออกคำสั่งหรือการใช้คำบอกเป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติทำต่างๆ แต่ละท่ามีการใช้คำบอกที่แตกต่างกัน ซึ่งประเภทของคำบอกที่กำหนดไว้ในคู่มือเล่มนี้แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท คือ

๑. คำบอกแบ่ง
๒. คำบอกเป็นคำๆ
๓. คำบอกรวด
๔. คำบอกผสม

การใช้คำบอกลักษณะที่ต่างกันของคำบอกประเภทต่างๆ จะเป็นเครื่องบ่งให้ทราบถึงลักษณะการปฏิบัติของทำนั้นๆ แนวทางในการใช้น้ำเสียงเพื่อสั่งและเขียนไว้ให้เห็นความแตกต่างกันอย่างเด่นชัดโดยการแสดงเครื่องหมายไว้

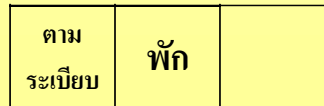

คำบอกแบ่ง (ภาพที่หนึ่ง) เป็นคำบอกที่ใช้เพื่อออกคำสั่ง สำหรับทำฝึกที่ส่วนใหญ่แล้วมักจะกำหนดไว้ให้ปฏิบัติได้เป็นจังหวะเดียวหรือแบ่งเป็นจังหวะๆ ได้ คำบอกแบ่งนี้ผู้ให้คำบอกจะต้องเปล่งเสียงบอกในคำแรกด้วยการลากเสียงค่อนข้างยาวแล้วเว้นจังหวะไว้เล็กน้อยก่อนที่จะเปล่งเสียงบอกในคำหลังด้วยการเน้นเสียงให้หนักและสั้นการเขียนคำบอกชนิดนี้จะแสดงไว้ให้เห็นด้วยการใช้เครื่องหมายยัติภังค์ (-) ขึ้นกลางไว้ระหว่างคำบอกคำหน้าและคำหลัง ตัวอย่างเช่น “ขวา - หัน” เป็นต้น

ภาพที่หนึ่ง แสดงการบอกคำบอก “แบ่ง”

คำบอกเป็นคำๆ (ภาพที่สอง) เป็นคำบอกที่ใช้เพื่อออกคำสั่ง สำหรับทำฝึกที่ส่วนใหญ่แล้วมักจะไม่ได้กำหนดให้ปฏิบัติแบ่งเป็นจังหวะๆ ไว้ (แต่สามารถแบ่งการฝึกออกเป็นตอนๆ ได้) และไม่จำเป็นต้องใช้คำบอกยืดยาว ซึ่งอาจจะมีหลายพยางค์ก็ได้ จึงจำเป็นต้องเว้นจังหวะการบอกไว้เป็นตอนๆ หรือคำๆ คำบอกเป็นคำๆ นี้ผู้ให้คำบอกจะต้องเปล่งเสียงบอกทั้งในคำแรกและคำหลัง ด้วยการวางน้ำหนักเสียงไว้เท่าๆ กัน โดยเว้นจังหวะระหว่างคำไว้เล็กน้อย ไม่ต้องลากเสียงยาวในคำแรก และเน้นหนักในคำหลัง เหมือนคำบอกแบ่ง การเขียนคำบอกชนิดนี้จะแสดงไว้ให้เห็นโดยการใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) ขึ้นกลางไว้ระหว่างคำบอกคำหน้าและคำหลัง ตัวอย่างเช่น “ตามระเบียบ, พัก” เป็นต้น

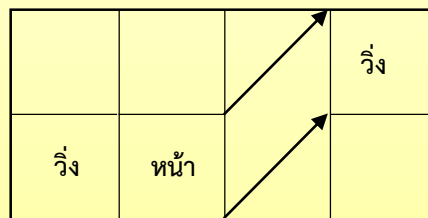
ภาพที่สอง แสดงการบอกคำบอก “เป็นคำๆ”

คำบอกรวด (ภาพที่สาม) เป็นคำบอกที่ใช้เพื่อออกคำสั่งสำหรับทำฝึกที่ส่วนใหญ่แล้ว มักจะไม่กำหนดให้ปฏิบัติแบ่งเป็นจังหวะๆ ไว้ (แต่สามารถแบ่งการฝึกออกเป็นตอนๆ ได้) และเป็นคำสั่งที่ไม่ยืดยาวหรือมีหลายพยางค์ จึงไม่มีความจำเป็นต้องแบ่งจังหวะการสั่งไว้เป็นตอนๆ หรือคำๆ คำบอกรวดนี้ไม่ว่าจะมีกี่พยางค์ก็ตาม ผู้ให้คำบอกจะต้องบอกรวดเดียวจบโดยวางน้ำหนักเสียงเป็นระดับเดียว การเขียนคำบอกชนิดนี้จะแสดงไว้ให้เห็นโดยเขียนเป็นคำติดต่อกันทั้งหมดไม่ใช้เครื่องหมายใดๆ ทั้งสิ้น ตัวอย่างเช่น “ถอดหมวก” เป็นต้น

ภาพที่สาม แสดงการบอกคำบอก “รวด”

คำบอกผสม (ภาพที่สี่) เป็นคำบอกที่มีลักษณะคล้ายคำบอกเป็นคำๆ จะต่างก็ตรงที่คำบอกในคำหลังจะเป็นคำบอกแบ่ง เพราะฉะนั้นคำบอกประเภทนี้จึงเป็นคำบอกที่ใช้เพื่อออกคำสั่งสำหรับทำฝึกที่ส่วนใหญ่มักจะกำหนดให้ปฏิบัติแบ่งเป็นจังหวะๆ ได้ตามลักษณะของคำบอกแบ่งที่ผสมอยู่ในคำหลังของคำบอกผสมนี้เป็นหลัก คำบอกผสมนี้ผู้ให้คำบอกจะต้องเปล่งเสียงบอกในคำแรกเช่นเดียวกับคำบอกเป็นคำๆ คือ วาง น้ำหนักเสียงไว้เท่าๆ กัน ส่วนการเปล่งเสียงในคำบอกห้วงหลังก็คงเปล่งเสียงในลักษณะเดียวกันกับคำบอกแบ่ง คือเปล่งเสียงบอกในคำแรกด้วยการลากเสียงค่อนข้างยาว แล้วเว้นจังหวะไว้เล็กน้อยก่อนที่จะเปล่งเสียงบอกในคำหลังด้วยการเน้นเสียงให้หนักและสั้น การเขียนคำบอกชนิดนี้จะแสดงไว้ให้เห็นโดยใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) ขึ้นกลางไว้ระหว่างคำบอกห้วงแรกและห้วงหลัง ส่วนคำบอกในห้วงหลังคงใช้เครื่องหมายยัติภังค์ (-) ขึ้นกลางไว้ระหว่างคำบอกคำหน้าและคำหลัง ตัวอย่างเช่น “วิ่ง, หน้า - วิ่ง” เป็นต้น

ภาพที่สี่ แสดงการบอกคำบอก “ผสม”

ลำดับขั้นตอนในการฝึก สมควรฝึกแบบปิดขั้นตอนจนทหารปฏิบัติได้คล่องแคล่วพอสมควรแล้ว จึงค่อยฝึกแบบเปิดขั้นตอน ซึ่งการใช้คำบอกในการปฏิบัติแบบปิดขั้นตอนนั้นจะใช้คำบอกที่แตกต่างกับการใช้คำบอกข้างต้น ควรศึกษาให้ละเอียดเพื่อความถูกต้องและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกัน

ตารางสรุปชนิดคำบอกบุคคลทำอาวุธ

ลำดับ	ท่า	คำบอก	ชนิดคำบอก
๑	ท่าเรียบอาวุธ	“แถว - ตรง”	แบ่ง
๒	ท่ายกอก	“ยก, อก”	เป็นคำๆ
๓	ท่าพักตามปกติ	“พัก”	รวด
๔	ท่าพักตามระเบียบ	“ตามระเบียบ, พัก”	เป็นคำๆ
๕	ท่าพักตามสบาย	“ตามสบาย, พัก”	เป็นคำๆ
๖	ท่าพักแถว	“พักแถว”	รวด
๗	ท่าเลิกแถว	“เลิกแถว”	รวด
๘	ท่ายกปืน	“ยกปืน”	รวด
๙	ท่าปืนลง	“ปืนลง”	รวด
๑๐	ท่าวางปืนและท่าหิบบิน	“วางปืน” และ “หิบบิน”	รวด
๑๑	ท่าซ้ายหัน	“ซ้าย - หัน”	แบ่ง
๑๒	ท่าขวาหัน	“ขวา - หัน”	แบ่ง
๑๓	ท่ากลับหลังหัน	“กลับหลัง - หัน”	แบ่ง
๑๔	ท่ากึ่งซ้ายหัน	“กึ่งซ้าย - หัน”	แบ่ง
๑๕	ท่ากึ่งขวาหัน	“กึ่งขวา - หัน”	แบ่ง
๑๖	ท่าวันทยาอาวุธ	“วันทยา - ุธ”	แบ่ง
๑๗	ท่าเรียบอาวุธจากท่าวันทยาอาวุธ	“เรียบ - อาวุธ”	แบ่ง
๑๘	ท่าเฉียงอาวุธ	“เฉียง, อาวุธ”	เป็นคำๆ
๑๙	ท่าเรียบอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ	“เรียบ, อาวุธ”	เป็นคำๆ
๒๐	ท่าเตรียมใช้อาวุธ	“เตรียมใช้อาวุธ”	รวด
๒๑	ท่าคอนอาวุธ	“คอน, อาวุธ”	เป็นคำๆ
๒๒	ท่าเรียบอาวุธจากท่าคอนอาวุธ	“เรียบ, อาวุธ”	เป็นคำๆ

ลำดับ	ท่า	คำบอก	ชนิดคำบอก
๒๓	ท่าแบกอาร์ช	“แบก - อาร์ช”	แบ่ง
๒๔	ท่าเรียบอาร์ชจากท่าแบกอาร์ช	“เรียบ - อาร์ช”	แบ่ง
๒๕	ท่าถอดหมวก	“ถอดหมวก”	รวด
๒๖	ท่าสวมหมวก	“สวมหมวก”	รวด
๒๗	ท่ารับตรวจ	“รับตรวจ”	รวด
๒๘	ท่าเล็กรับตรวจ	“เล็กรับตรวจ”	รวด
๒๙	ท่าตรวจอาร์ช	“ตรวจ, อาร์ช”	เป็นคำๆ
๓๐	ท่าติดดาบ	“ติดดาบ”	รวด
๓๑	ท่าปลดดาบ	“ปลดดาบ”	รวด
๓๒	ท่าบรรจุ	“บรรจุ”	รวด
๓๓	ท่าเล็กบรรจุ	“เล็กบรรจุ”	รวด
๓๔	ท่าจัดสายสะพาย	“จัดสายสะพาย”	รวด
๓๕	ท่าปรับสายสะพาย	“ปรับสายสะพาย”	รวด
๓๖	ท่าสะพายอาร์ช	“สะพาย, อาร์ช”	เป็นคำๆ
๓๗	ท่าเรียบอาร์ชจากท่าสะพายอาร์ช	“เรียบ, อาร์ช”	เป็นคำๆ
๓๘	ท่าสะพายขวาง	“สะพายขวาง”	รวด
๓๙	ท่าเรียบอาร์ชจากท่าสะพายขวาง	“เรียบ, อาร์ช”	เป็นคำๆ
๔๐	ท่าหมอบ	“หมอบ”	รวด
๔๑	ท่าลุก	“ลุก”	รวด
๔๒	ท่าแบกอาร์ชจากท่าวันทยาอาร์ช	“แบก - อาร์ช”	แบ่ง
๔๓	ท่าวันทยาอาร์ชจากท่าแบกอาร์ช	“วันทยา - อาร์ช”	แบ่ง

ตารางสรุปชนิดคำบอกบุคคลทำอาวุธ

ลำดับ	ท่า	คำบอก	ชนิดคำบอก
๔๔	ทำถือปืนตามเสด็จ	“ตามเสด็จ, ถือปืน”	เป็นคำๆ
๔๕	ทำเรียบอาวุธจากทำถือปืนตามเสด็จ	“เรียบ, อาวุธ”	เป็นคำๆ
๔๖	ทำถวายความเคารพ	“ถวายความเคารพ, ตรง”	เป็นคำๆ
๔๗	ทำถือปืนจากทำถวายความเคารพ	“ถือปืน”	รวด
๔๘	ทำรวมอาวุธ	“รวมอาวุธ”	รวด
๔๙	ทำขยายอาวุธ	“ขยายอาวุธ”	รวด
๕๐	ท่าเปลี่ยนยาม	“เปลี่ยนยาม”	รวด
๕๑	ทำยืนยามถวายพระบรมศพ	“ยืนยามถวายพระบรมศพ, ท่า”	เป็นคำๆ
๕๒	ท่าเล็กยืนยามถวายพระบรมศพ	“เล็กยืนยามถวายพระบรมศพ, ท่า”	เป็นคำๆ
๕๓	ท่ากอดปืนนั่งคุกเข่า	“กอดปืนนั่งคุกเข่า, ท่า”	เป็นคำๆ
๕๔	ท่าเล็กกอดปืนนั่งคุกเข่า	“เล็กกอดปืนนั่งคุกเข่า, ท่า”	เป็นคำๆ
๕๕	ทำยืนยิง	“ยืน, เตรียมยิง”	เป็นคำๆ
๕๖	ท่าเล็กยิงจากทำยืนยิง	“เล็กยิง”	รวด
๕๗	ทำนั่งสูงยิง	“นั่งสูงนั่ง, เตรียมยิง”	เป็นคำๆ
๕๘	ท่าเล็กยิงจากทำนั่งสูงยิง	“เล็กยิง”	รวด
๕๙	ทำนั่งราบยิง	“นั่งราบนั่ง, เตรียมยิง”	เป็นคำๆ
๖๐	ท่าเล็กยิงจากทำนั่งราบยิง	“เล็กยิง”	รวด
๖๑	ทำนั่งคุกเข่ายิง	“นั่งคุกเข่านั่ง, เตรียมยิง”	เป็นคำๆ
๖๒	ท่าเล็กยิงจากทำนั่งคุกเข่ายิง	“เล็กยิง”	รวด
๖๓	ทำนอนยิง	“นอน, เตรียมยิง”	เป็นคำๆ
๖๔	ท่าเล็กยิงจากทำนอนยิง	“เล็กยิง”	รวด
๖๕	ทำยืนเตรียมแทง	“ยืน, เตรียมแทง”	เป็นคำๆ

ลำดับ	ท่า	คำบอก	ชนิดคำบอก
๖๖	ท่าเรียบอาวุธจากท่ายืนเตรียมแทง	“เรียบ, อาวุธ”	เป็นคำๆ
๖๗	ท่าหมุนตัว	“หมุนตัว”	รวด
๖๘	ท่าปักปืน	“ปักปืน”	เป็นคำๆ
๖๙	ท่าปืนลง	“ปืนลง”	เป็นคำๆ
๗๐	ท่าแทงใกล้	“แทงใกล้, แทง”	ผสม
๗๑	ท่าแทงไกล	“แทงไกล, แทง”	ผสม
๗๒	ท่าปิดซ้ายแทงใกล้	“ปิดซ้ายแทงใกล้, แทง”	เป็นคำๆ
๗๓	ท่าปิดขวาแทงไกล	“ปิดขวาแทงไกล, แทง”	เป็นคำๆ
๗๔	ท่าตีด้วยพานท้ายตั้ง	“ตีด้วยพานท้ายตั้ง, กระแทกด้วย พานท้าย, ตีด้วยดาบ - ทำ”	ผสม
๗๕	ท่าตีด้วยพานท้ายราบ	“ตีด้วยพานท้ายราบ, กระแทก ด้วยพานท้าย, ตีด้วยดาบ - ทำ”	ผสม
๗๖	ท่าอาวุธพระราชทานบรรจุ ๑๒ ขั้นตอน	“บรรจุ”	รวด
๗๗	ท่าอาวุธพระราชทานเลิกบรรจุ ๑๒ ขั้นตอน	“เลิกบรรจุ”	รวด
๗๘	ท่านั่งคุกเข่ารับตรวจ	“นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ทำ”	ผสม
๗๙	ท่านั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ	“นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ทำ”	ผสม
๘๐	ท่าปลดดาบจากท่าแบกอาวุธ	“ปลดดาบ”	รวด
๘๑	ท่าติดดาบจากท่าแบกอาวุธ	“ติดดาบ”	รวด
๘๒	ท่ายืนยามบนรถไฟ	“ยืนยาม, ทำ”	เป็นคำๆ
๘๓	ท่าปลดดาบจากท่าวันทยาอาวุธ	“ปลดดาบ”	รวด
๘๔	ท่าติดดาบจากท่าวันทยาอาวุธ	“ติดดาบ”	รวด
๘๕	ท่าปลดดาบขณะนั่งบนรถไฟ	“ปลดดาบ”	รวด
๘๖	ท่าติดดาบขณะนั่งบนรถไฟ	“ติดดาบ”	รวด
๘๗	ท่าชักล้อมขณะอยู่บนรถไฟ	“ข้าวต้มมัด”	รวด
๘๘	ท่าเลิกชักล้อมขณะอยู่บนรถไฟ	“เลิกข้าวต้มมัด”	รวด

บทที่ ๑

บุคคลทำอาวุธ

ท่าเรียบอาวุธ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเรียบอาวุธ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกัน ของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ท่าเรียบอาวุธเป็นท่าพื้นฐานของการฝึกท่าอาวุธทุกท่า ใช้เป็นท่าแสดงความเคารพนายทหารชั้นประทวน และกรณีผู้ปฏิบัติไม่สวมหมวก

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “แถว - ตรง”

๕.การปฏิบัติ : ให้ผู้ปฏิบัติยืนให้ส้นเท้าชิดและอยู่ในแนวเดียวกันปลายเท้าทั้งสองแบะออกไปทางข้างเท่าๆ กัน ปลายเท้าห่างกันประมาณหนึ่งคืบหรือให้ทำมุม ๔๕ องศา เข่าเหยียดตรงและบีบเข้าหากัน มือขวาจับใต้โครงศูนย์หน้าในลักษณะจับคืบ โดยให้ส้นป็นอยู่ระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้ นิ้วอื่นเรียงชิดติดกัน หันหลังมือไปด้านหลังให้แนวป็นตั้งตรงแนบขาขวา ด้ามป็นหันออกไปด้านหลังวางพาดท้ายป็นลงบนพื้นให้แก่งหน้าของพาดท้ายวางเสมอกับปลายนิ้วก้อยของเท้าขวา แขนทั้งสองอยู่ข้างลำตัวในลักษณะงอข้อศอกไว้จนเกิดช่องว่างห่างจากลำตัวประมาณหนึ่งฝ่ามือ พลิกข้อศอกออกข้างหน้าเล็กน้อยจนหัวไหล่ทั้งสองข้างตั้งและเสมอกัน นิ้วมือซ้ายทั้งห้าเหยียดตรงเรียงชิดติดกัน ให้ปลายนิ้วกลางแตะไว้ตรงกึ่งกลางขาซ้ายท่อนบนประมาณแนวตะเข็บกางเกง เปิดฝ่ามือทางด้านนิ้วก้อยออกเล็กน้อย ลำคอและใบหน้าตั้งตรง เก็บคาง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับวางน้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้างเท่าๆ กัน

ท่าเรียบอาวุธ (ด้านหน้า)

ท่าเรียบอาวุธ (ด้านข้าง)

“แถว - ตรง”

คำบอก “แบ่ง”

ท่าเรียบอาวุธ

ท่ายกอก

๑.ความเป็นมา : ท่ายกอกเป็นท่าฝึกพระราชทาน สืบเนื่องมาจากการที่ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ตั้งแต่เมื่อครั้งยังทรงดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงสังเกตและทอดพระเนตรเห็นเหล่าบรรดาทหารหลายนาย มีบุคลิกลักษณะที่ไม่สง่าผ่าเผย มักจะยืนค่อมตัว ไม่ยืดดอก และปลายกางเขด จึงพระราชทานคำสอน พร้อมทั้งทรงพระเมตตาแสดงพระองค์เป็นตัวอย่าง ด้วยการยืดดอก เก็บคาง และสะบัดหน้าไปยังผู้รับการเคารพ ซึ่งท่ายกอกนี้สามารถนำไปปฏิบัติประกอบกับทุกท่าการฝึกในขั้นตอนสุดท้ายของแต่ละท่าได้ ในระยะแรกทรงเรียกท่าการฝึกนี้แบบล้าลองว่า “ท่าแก้เขิน” ต่อมาพระราชทานชื่อนี้ว่า “ท่ายกอก”

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่ายกอก”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : เพื่อให้มีบุคลิกลักษณะที่สง่าผ่าเผย ไม่ยืนค่อมตัว ใช้ปฏิบัติประกอบกับทุกท่าการฝึกในขั้นตอนสุดท้ายของแต่ละท่า

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ยก, ออก”

ท่ายกอก (ด้านหน้า)

ท่ายกอก (ด้านข้าง)

๖.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “ยก” เป็นการเตือนให้ผู้ปฏิบัติเตรียมพร้อม ในการปฏิบัติต่อไป เมื่อได้ยินคำบอก “ออก” ให้ผู้ปฏิบัติยกหน้าอกขึ้นในลักษณะกระตักหน้าอกให้ผึ่งผาย ซึ่งมีไขการยกไหล่หรือสุดลมหายใจเข้า จากนั้นเมื่อได้ยินคำบอก “อ๊ับ” ให้ผู้ปฏิบัติสะบัดหน้าไปทางผู้รับการเคารพ (ในลักษณะการกั๊กกราม) ไปในทิศทางตรงหน้า ทางขวา หรือทางซ้ายให้แข็งแรง

หมายเหตุ : แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ ดังนี้

๑.กรณีมีผู้ปฏิบัติตั้งแต่ ๒ นายขึ้นไป ให้ผู้ที่มีชั้นยศสูงสุดในบริเวณนั้น เป็นผู้สั่ง “ยก, ออก” ให้ทุกคนปฏิบัติท่ายกอกให้พร้อมเพรียงกันทุกคน จากนั้นสั่ง “อ๊ับ” ให้สะบัดหน้าไปในทิศทางผู้รับการเคารพ

๒.กรณีมีผู้ปฏิบัติคนเดียว ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่ายกอก และสะบัดหน้าไปในทิศทางผู้รับการเคารพอย่างแข็งแรง

ท่าพัก

ท่าพัก แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

- ๑.ท่าพักในแถว ประกอบด้วย
 - ๑.๑ ท่าพักตามปกติ
 - ๑.๒ ท่าพักตามระเบียบ
 - ๑.๓ ท่าพักตามสบาย
- ๒.ท่าพักนอกแถว ประกอบด้วย
 - ๒.๑ ท่าพักแถว
 - ๒.๒ ท่าเล็กแถว

ท่าพักตามปกติ

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าพักตามปกติ”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : เพื่อให้ผู้ปฏิบัติผ่อนคลายอิริยาบถจากการปฏิบัติในบุคคลท่าอาวุธ
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “พัก”
- ๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “พัก” ให้ผู้ปฏิบัติหย่อนเข่าขวาลงเล็กน้อย โดยส่วนอื่นๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าเรียบอาวุธ

หมายเหตุ : - เมื่อได้ยินคำบอก “แถว” ให้ผู้ปฏิบัติสุดลมหายใจเข้าปอด เมื่อได้ยินคำบอก “ตรง” ให้กระตุกเข่าขวา
กลับไปอยู่ในท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติท้ายกอง
- ท่าพักตามปกตินี้สามารถเปลี่ยนเข้าได้ ห้ามพูดคุยกัน และเปลี่ยนที่ยืนของเท้าทั้งสองข้างเป็นอันขาด

ท่าพักตามปกติ (ด้านหน้า)

ท่าพักตามปกติ (ด้านข้าง)

ท่าพักตามระเบียบ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าพักตามระเบียบ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เป็นท่าที่ใช้ในโอกาสรับคำสั่งหรือฟังคำสั่งในลักษณะรูปแถว

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ตามระเบียบ, พัก”

๕.การปฏิบัติ: เมื่อได้ยินคำบอก “ตามระเบียบ, พัก” ให้ผู้ปฏิบัติแยกเท้าซ้ายออกไปด้านซ้ายประมาณ ๓๐ เซนติเมตร หรือประมาณครึ่งก้าวอย่างแข็งแรง ในขณะเดียวกันนั้นเลื่อนมือขวาขึ้นมาจับคิบนี้อโคร่งศูนย์หน้าแล้วผลักป็นเฉียงไปทางด้านหน้าตามแนวของปลายเท้าขวาหรือท่ามุกกับลำตัว ๔๕ องศา แขนขวาเหยียดตึงพร้อมก็นำมือซ้ายไปวางไว้ด้านหลังหันหลังมือตะไต้แนวเข็มขัด นิ้วทั้งห้าเหยียดตรงเรียงชิดติดกันแบะข้อศอกออกไปข้างหน้าเล็กน้อยจนไหล่ตึง ขาทั้งสองข้างเหยียดตึงน้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง ยกอกให้สง่าผ่าเผย ไหล่ทั้งสองข้างเสมอกัน ลำคอตึงตรงสายตามองไปด้านหน้าในระดับสายตา จับจุดใดจุดหนึ่งของภูมิประเทศไว้

หมายเหตุ : - เมื่อผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติในท่าพักตามระเบียบแล้ว ให้ปฏิบัติท่ายกอก

- เมื่อได้ยินคำบอก “แถว” ให้สุดลมหายใจเข้าสั้นๆ ยกอก และเมื่อได้ยินคำบอก “ตรง” ให้นำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาอย่างแข็งแรง พร้อมกับใช้มือขวาวาดป็นไปข้างลำตัว แขนขวาเหยียดตึง โดยพานท่ายป็นอยู่ตำแหน่งเดิม ปลายเท้าทั้งสองแบะออกไปทางข้างห่างกันประมาณหนึ่งคืบ หรือประมาณ ๔๕ องศา พร้อมกับนำป็นมาชิดข้างขวาในลักษณะการกระชับป็น ในขณะเดียวกันลดมือซ้ายลงมายุ้งข้างขาซ้าย จากนั้นเลื่อนมือขวาลงมาจับคิบนี้อโคร่งศูนย์หน้าในลักษณะท่าเรียบอาวุธ

ท่าพักตามระเบียบ (ด้านหน้า)

ท่าพักตามระเบียบ (ด้านหลัง)

ท่าพักตามสบาย

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าพักตามสบาย”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เป็นท่าที่ใช้ในการผ่อนคลายเป็นอิริยาบถเมื่ออยู่ในแถวสามารถจัดระเบียบเครื่องแต่งกายได้

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ตามสบาย, พัก”

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “ตามสบาย, พัก” ให้ผู้ปฏิบัติหย่อนเข้าขวาลงเล็กน้อยโดยพยายามไม่ให้ส่วนอื่นๆ ของร่างกายมีการเคลื่อนไหวอย่างกะทันหัน เช่นเดียวกับการปฏิบัติท่าพักตามปกติในขั้นตอนแรก จากนั้นอนุญาตให้ผู้ปฏิบัติเคลื่อนไหวอิริยาบถ ห้ามพูดคุยกันถ้าไม่ได้รับอนุญาต ปืนและเท้าข้างใดข้างหนึ่งจะต้องอยู่กับที่ ห้ามผู้ปฏิบัติออกนอกแถว

หมายเหตุ : - เมื่อได้ยินคำบอก “แถว” ไม่ว่าผู้ปฏิบัติจะอยู่ในอิริยาบถใดก็ตามให้รีบกลับมายืนในท่าเรียบอาวุธ หย่อนเข้าขวาเล็กน้อย พร้อมกับสวดมหายใจเข้าและยกอกให้ผึ่งผาย เมื่อได้ยินคำบอก “ตรง” ให้ผู้ปฏิบัติกระตุกเข้าขวาเข้ามาอยู่ในลักษณะของท่าเรียบอาวุธอย่างรวดเร็วและแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

- หากมีคำสั่งให้จัดเครื่องแต่งกาย (คำบอก “จัดเครื่องแต่งกาย”) ให้ปฏิบัติในท่าถอดหมวก (บุคคลท่าอาวุธ) ตอนที่หนึ่ง หลังจากนั้นจึงจัดเครื่องแต่งกาย เมื่อจัดเรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติท่าสวมหมวก (บุคคลท่าอาวุธ) ตอนที่สาม

ท่าพักตามสบาย

ท่าพักตามสบาย

“ตามสบาย, พัก”

คำบอก “เป็นคำๆ”

ท่าพักตามสบาย

ท่าพักแถวและท่าเล็กแถว

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าพักแถว , ท่าเล็กแถว”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : - ใช้ในโอกาสการพ่นคลาโยธียาธโดยไม้อยู่ในรูปแบบแถวในระยะเวลาไม่นานแต่ยังคงอยู่บริเวณใกล้เคียงพร้อมเรียกแถว

- ใช้ในโอกาสเลิกจากการฝึกหรือภารกิจ

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “พักแถว , เลิกแถว”

๕.การปฏิบัติ : - เมื่อได้ยินคำบอก “พักแถว” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเฉียงอาวุธ จากนั้นปฏิบัติท่ากึ่งขวาหัน โดยไม่ต้องชิดเท้าแล้วดับเท้าซ้ายไปข้างหน้าหนึ่งก้าวพร้อมเปล่งเสียง “เฮ้” วิ่งออกจากแถวอย่างรวดเร็ว และพักอยู่บริเวณใกล้เคียง หรือพื้นที่ที่กำหนด

- เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกแถว” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเฉียงอาวุธ จากนั้นกึ่งขวาหันโดยไม่ต้องชิดเท้า แล้วดับเท้าซ้ายไปข้างหน้าหนึ่งก้าวพร้อมเปล่งเสียง “เฮ้” วิ่งออกจากแถวอย่างรวดเร็ว

หมายเหตุ : (ท่าพักแถว) เมื่อได้ยินคำบอก “แถว” ให้ผู้ปฏิบัติเปล่งเสียง “เฮ้” และรีบกลับมาเข้าแถวที่เดิมโดยเร็ว ในรูปแถวเดิม เมื่อจัดแถวเป็นรูปแถวเรียบร้อยแล้ว ให้อยู่ในท่าเรียบอาวุธ

หมายเหตุ : (ท่าเล็กแถว) เมื่อต้องการให้กลับมาอยู่ในรูปแถว ผู้ควบคุมแถวต้องทำการเรียกแถวใหม่โดยสามารถเปลี่ยนรูปแถวได้

ท่าพักแถว

ท่าเล็กแถว

ท่ายกปืนและทำปืนลง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่ายกปืน , ทำปืนลง , ทำปืนลง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ประกอบท่าหันและท่าก้าวทางข้าง

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ยกปืน , ปืนลง”

๕.การปฏิบัติ : - เป็นท่าที่ปฏิบัติต่อจากท่าเรียบอาวุธ เมื่อได้ยินคำบอก “ยกปืน” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาจับคิปลในลักษณะเดียวกับท่าเรียบอาวุธพร้อมยกปืนขึ้นอย่างแข็งแรง ให้พานท่ายปืนสูงจากพื้นประมาณหนึ่งฝ่ามือ โดยให้ปืนตั้งตรงแนบชิดติดข้างขาขวา

- เป็นท่าที่ปฏิบัติต่อจากท่ายกปืน เมื่อได้ยินคำบอกว่า “ปืนลง” ให้ผู้ปฏิบัตินำพานท่ายปืนวางลงกับพื้น ให้หน้าแก์พานท่ายปืนอยู่บริเวณโคนนิ้วก้อยเท้าขวา ปืนตั้งตรงอยู่ในท่าเรียบอาวุธ จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกออก

ท่ายกปืน (ด้านหน้า)

ท่ายกปืน (ด้านข้าง)

ทำปืนลง (ด้านหน้า)

ทำปืนลง (ด้านข้าง)

“ปืนลง , ทำปืนลง”

คำบอก “รวด”

ทำปืนลงและทำปืนลง

ท่าวางปืนและท่าหยิบปืน

๑. เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าวางปืนและท่าหยิบปืน”

๒. ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓. ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสที่ผู้ปฏิบัติต้องการปฏิบัติในท่าใดๆ โดยไม่ใช้อาวุธขณะอยู่ในรูปแบบ

๔. คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “วางปืน” และ “หยิบปืน

๕.๑ การปฏิบัติท่าวางปืน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “วางปืน, ตอนที่หนึ่ง” ให้ตบเท้าซ้ายไปข้างหน้าประมาณครึ่งก้าวในลักษณะเตะเท้าจนขาเหยียดตึงแล้วตบเท้าลงบนพื้นเต็มฝ่าเท้า มือขวาพลิกปืนให้โกร่งไกหันไปทางขวา จากนั้นให้ทรุดตัวลงจนเข่าขวาแตะพื้น เข่าซ้ายตั้งขึ้น ลำตัวเอนไปด้านหน้าตามธรรมชาติ วางปืนแบนราบไปกับพื้น แขนซ้ายเหยียดตรงข้างลำตัว หันฝ่ามือเข้าหาลำตัว สายตามองตรงไปด้านหน้า ปลายมือขวาสัมผัสปืนบริเวณหุกระวินบน

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “วางปืน, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติลุกขึ้นอย่างรวดเร็ว พร้อมกับนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาอย่างแข็งแรงกลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรง สันพานท้ายปืนอยู่ชิดนิวก้อยเท้าขวา

๕.๒ การปฏิบัติท่าหยิบปืน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “หยิบปืน, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติตบเท้าซ้ายไปข้างหน้าประมาณครึ่งก้าวในลักษณะเตะเท้าจนขาเหยียดตึงแล้วตบเท้าลงบนพื้นเต็มฝ่าเท้า มือทั้งสองข้างทั้งดึงหันฝ่ามือเข้าลำตัว จากนั้นให้ทรุดตัวลงจนเข่าขวาแตะพื้น เข่าซ้ายตั้งขึ้น ลำตัวเกือบตั้งตรง แขนซ้ายเหยียดตรง สายตามองไปด้านหน้า ปลายมือขวาสัมผัสปืนบริเวณหุกระวินบน

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “หยิบปืน, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาจับปืนลุกขึ้นอย่างรวดเร็ว พร้อมกับนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาอย่างแข็งแรงกลับมาอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

ท่าหั้นอยู่กับที่

ท่าหั้นอยู่กับที่ แบ่งออกเป็น ๕ ท่า

๑.ท่าซ้ายหั้น	๔.ท่ากึ่งซ้ายหั้น
๒.ท่าขวาหั้น	๕.ท่ากึ่งขวาหั้น
๓.ท่ากลับหลังหั้น	

ท่าซ้ายหั้น

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าซ้ายหั้น”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้เปลี่ยนทิศทางของแถวจากทิศทางตรงหน้าไปยังทิศทางด้านซ้าย

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “ซ้าย - หั้น”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ซ้ายหั้นจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติในท่ายกปืน บังคับให้ปืนแนบชิดอยู่กับขาข้างขวาในลักษณะแนวปืนตั้งตรง วางมือซ้ายให้อยู่ในลักษณะของท่าเรียบอาวุธตลอดเวลา เปิดปลายเท้าซ้ายสูงขึ้นจากพื้นเล็กน้อยโดยพยายามกดส้นเท้าให้ตึงอยู่กับที่ แล้วหมุนตัวไปทางซ้ายจนได้ ๙๐ องศา ด้วยการใช้นิ้วเท้าซ้ายเป็นจุดหมุน ในขณะเดียวกันนั้นให้ใช้ปลายเท้าขวากดดันไว้กับพื้นเพื่อช่วยให้มีการทรงตัวได้ดีในระหว่างหมุนตัว แล้วเปิดส้นเท้าหมุนตามไปด้วย โดยพยายามกดปลายเท้าไว้ ณ ที่เดิมในลักษณะให้ขาเหยียดตึง ส้นเท้าบิดออกด้านนอก ในขณะที่หมุนตัวไปนั้นจะต้องพยายามรักษาทรวงทรงของลำตัว

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ซ้ายหั้นจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติ นำเท้าขวามาชิดเท้าซ้ายอย่างแข็งแรง และปฏิบัติในท่าปืนลง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกกอง

หมายเหตุ : เมื่อปฏิบัติในรูปแถว การอัดส้นเท้าต้องปฏิบัติให้เกิดความแข็งแรง พร้อมเพรียง เสียงชิดเท้าต้องเป็นเสียงเดียวกัน

ท่าขวาหัน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าขวาหัน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้เปลี่ยนทิศทางของแถวจากทิศทางตรงหน้าไปยังทิศทางด้านขวา

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “ขวา - หัน”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ขวาหันจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติในท่ายกปิ่น บังคับให้ปิ่นแนบชิดอยู่กับขาข้างขวา พยายามให้แนวปิ่นตั้งตรง วางมือซ้ายให้อยู่ในลักษณะของท่าเรียบอาวุธตลอดเวลา เปิดปลายเท้าขวาสูงขึ้นจากพื้นเล็กน้อยโดยพยายามกดส้นเท้าให้ตึงอยู่กับที่ แล้วหมุนตัวไปทางขวาจนได้ ๙๐ องศา ด้วยการใช้นิ้วเท้าขวาเป็นจุดหมุน ในขณะเดียวกันนั้นให้ใช้ปลายเท้าซ้ายกดแน่นไว้กับพื้นเพื่อช่วยให้มีการทรงตัวได้ดีในระหว่างหมุนตัว แล้วเปิดส้นเท้าหมุนตามไปด้วย โดยพยายามกดปลายเท้าไว้ ณ ที่เดิม ในลักษณะให้ขาเหยียดตึง ส้นเท้าบิดออกด้านนอก ในขณะที่หมุนตัวไปนั้นจะต้องพยายามรักษาทรวดทรงของลำตัว

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ขวาหันจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติ นำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาอย่างแข็งแรง และปฏิบัติในท่าปิ่นลง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

หมายเหตุ : เมื่อปฏิบัติในรูปแถว การอัดส้นเท้าต้องปฏิบัติให้เกิดความแข็งแรง พร้อมเพรียง เสียงชิดเท้าต้องเป็นเสียงเดียวกัน

ท่ากลับหลังหัน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่ากลับหลังหัน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้เปลี่ยนทิศทางของแถวจากทิศทางตรงหน้าไปยังทิศทางด้านหลัง

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “กลับหลัง - หัน”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “กลับหลังหันจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติในท่ายกปิ่น บังคับให้ปิ่นแนบชิดอยู่กับขาข้างขวา พยายามให้แนวปิ่นตั้งตรง วางมือซ้ายให้อยู่ในลักษณะของท่าเรียบอาวุธตลอดเวลา เปิดปลายเท้าขวาสูงขึ้นจากพื้นเล็กน้อยโดยพยายามกดส้นเท้าให้ตรงอยู่กับที่ แล้วหมุนตัวไปทางขวาจนได้ ๑๘๐ องศา ด้วยการใช้นิ้วเท้าขวาเป็นจุดหมุน ขณะเดียวกันนั้นให้เหวี่ยงเท้าซ้ายไปทางซ้ายตามจังหวะการหมุนตัวและเมื่อหมุนไปได้ ๑๘๐ องศา แล้วให้นำปลายเท้าซ้ายไปแตะพื้นไว้ทางด้านหลังในทิศเฉียงไปข้างหลังทางซ้าย ส้นเท้าเปิด ขาเหยียดตึง ในขณะที่หมุนตัวไปนั้นจะต้องพยายามรักษาทรุดทรงของลำตัว เมื่อหมุนตัวไปได้ที่แล้วนำหน้าเท้าอยู่บนเท้าขวา

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “กลับหลังหันจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติ นำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาอย่างแข็งแรง และปฏิบัติในท่าปิ่นลง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

หมายเหตุ : เมื่อปฏิบัติในรูปแถว การอัดส้นเท้าต้องปฏิบัติให้เกิดความแข็งแรง พร้อมเพรียง เสียงชิดเท้าต้องเป็นเสียงเดียวกัน

“กลับหลัง - หัน”

คำบอก “แบ่ง”

ท่ากลับหลังหัน

ท่ากึ่งซ้ายหัน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่ากึ่งซ้ายหัน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้เปลี่ยนทิศทางของแถวจากทิศทางตรงหน้าไปยังทิศด้านซ้าย ๔๕ องศา

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “กึ่งซ้าย - หัน”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “กึ่งซ้ายหันจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติในท่ายกปืน บังคับให้ปืนแนบชิดอยู่กับขาข้างขวาในลักษณะแนวปืนตั้งตรง วางมือซ้ายให้อยู่ในลักษณะของท่าเรียบอาวุธตลอดเวลา เปิดปลายเท้าซ้ายสูงขึ้นจากพื้นเล็กน้อยโดยพยายามกดส้นเท้าให้ตึงอยู่กับที่ แล้วหมุนตัวไปทางซ้ายจนได้ ๔๕ องศา ด้วยการใช้นิ้วเท้าซ้ายเป็นจุดหมุน ในขณะเดียวกันนั้นให้เข่าปลายเท้าขวาแน่นไว้กับพื้นเพื่อช่วยให้มีการทรงตัวได้ดี ในระหว่างหมุนตัว แล้วเปิดส้นเท้าหมุนตามไปด้วย โดยพยายามกดปลายเท้าไว้ ณ ที่เดิมในลักษณะให้ขาเหยียดตึง ส้นเท้าบิดออกด้านนอก ในขณะที่หมุนตัวไปนั้นจะต้องพยายามรักษาทรวงทรงของลำตัว

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “กึ่งซ้ายหันจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติ นำเท้าขวามาชิดเท้าซ้ายอย่างแข็งแรง และปฏิบัติในท่าปืนลง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกออก

หมายเหตุ : เมื่อปฏิบัติในรูปแถว การอัดส้นเท้าต้องปฏิบัติให้เกิดความแข็งแรง พร้อมเพรียง เสียงชิดเท้าต้องเป็นเสียงเดียวกัน

ท่ากึ่งขวาหัน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่ากึ่งขวาหัน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้เปลี่ยนทิศทางของแถวจากทิศทางตรงหน้าไปยังทิศด้านขวา ๔๕ องศา

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “กึ่งขวา - หัน”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “กึ่งขวาหันจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติในท่ายกปืน บังคับให้ปืนแนบชิดอยู่กับขาข้างขวา พยายามให้แนวปืนตั้งตรง วางมือซ้ายให้อยู่ในลักษณะของท่าเรียบอาวุธตลอดเวลา เปิดปลายเท้าขวาสูงขึ้นจากพื้นเล็กน้อยโดยพยายามกดส้นเท้าให้ตรึงอยู่กับที่ แล้วหมุนตัวไปทางขวาจนได้ ๔๕ องศา ด้วยการใช้นิ้วเท้าขวาเป็นจุดหมุน ในขณะเดียวกันนั้นให้ใช้ปลายเท้าซ้ายกดแน่นไว้กับพื้นเพื่อช่วยให้มีการทรงตัวได้ดีในระหว่างหมุนตัว แล้วเปิดส้นเท้าหมุนตามไปด้วย โดยพยายามกดปลายเท้าไว้ ณ ที่เดิมในลักษณะให้ขาเหยียดตึง ส้นเท้าบิดออกด้านนอก ในขณะที่หมุนตัวไปนั้นจะต้องพยายามรักษาทรดทรงของลำตัว

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “กึ่งขวาหันจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติ นำเท้าขวามาชิดเท้าซ้ายอย่างแข็งแรง และปฏิบัติในท่าปืนลง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกออก

หมายเหตุ : เมื่อปฏิบัติในรูปแถว การอัดส้นเท้าต้องปฏิบัติให้เกิดความแข็งแรง พร้อมเพรียง เสียงชิดเท้าต้องเป็นเสียงเดียวกัน

“กึ่งขวา - หัน”

คำบอก “แบ่ง”

ท่ากึ่งขวาหัน

ท่าวันทยาอวุธ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอวุธ “ท่าวันทยาอวุธ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้แสดงการเคารพนายทหารชั้นสัญญาบัตร

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “วันทยา - อวุธ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “วันทยาอวุธจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวายกปืนในลักษณะคืบขึ้นมาตรงหน้า จากนั้นเปลี่ยนเป็นการรอบฝาครอบลำกล้องปืน หันฝ่ามือไปทางซ้าย นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ใต้โครงศูนย์หน้าโดยให้ปืนทั้งกระบอกตั้งตรงตลอดเวลามาอยู่ที่กึ่งกลางลำตัว ปืนห่างจากลำตัวประมาณหนึ่งฝ่ามือ ด้ามปืนหันขึ้นออกไปในทิศทางตรงหน้า ปลอกกลดแสงอยู่แนวระดับสายตา แขนขวาท่อนบนแนบชิดติดลำตัว พร้อมกันนั้นให้ยกมือซ้ายขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน พร้อมตบจับหันฝ่ามือไปทางขวา ตบกระชับฝาครอบลำกล้องปืน (ถ้าสายสะพายปืนไว้ด้วย) โดยพยายามไม่ไห้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ นิ้วหัวแม่มือของมือซ้ายอยู่ตรงรูที่หกของฝาครอบลำกล้องปืน นับจากล่างขึ้นบน นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้อยู่แนวระดับเดียวกัน แขนซ้ายท่อนบนแนบชิดติดลำตัว นำหนักปืนทั้งกระบอกอยู่ที่มือซ้าย ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “วันทยาอวุธจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายจับถือปืนไว้ให้มั่นคงในลักษณะเดิม ปลอมือขวาจากการจับปืนแล้วสะบัดมือลง (ในลักษณะการฟันมือ) อย่างแข็งแรง โดยให้ปลายนิ้วชี้มือขวาสัมผัสกับลาดพานท้ายปืน นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ทำมุมประมาณ ๔๕ องศา กับพานท้ายปืน นิ้วหัวแม่มืองอ และทาบทาบกับสันพานท้ายปืน แขนขวาเหยียดตั้ง

หมายเหตุ : -ท่าทางขวา, ทางซ้ายวันทยาอวุธ ยังคงปฏิบัติเช่นเดียวกับท่าตรงหน้าวันทยาอวุธ แต่เพิ่มเติมการปฏิบัติในขณะลดมือขวาลงให้สะบัดหน้าไปทางขวา หรือทางซ้าย ลักษณะท่าแลขวา หรือแลซ้าย อย่างแข็งแรง

-ในการฝึกไม่ต้องสั่ง “ระวัง” แต่กรณีแสดงความเคารพให้มีคำว่า “ระวัง” เมื่อได้ยินคำบอก “ระวัง” ให้ปฏิบัติท่ายกอก

-กรณีอยู่เพียงลำพัง ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่ายกอก และสะบัดหน้าหลังจากปฏิบัติท่าวันทยาอวุธเรียบร้อยแล้ว ทั้งทิศทางตรงหน้า ทางขวา และทางซ้าย

-กรณีอยู่เป็นหมู่คณะ (ตั้งแต่ ๒ นายขึ้นไป) หรือรูปแถว ให้ผู้ที่มีอาวุโสสูงสุดหรือผู้ควบคุมแถวเป็นผู้สั่ง “ยกอก - อีบ” ให้ผู้ปฏิบัติท่ายกอก หลังจากได้ยินคำบอก “ยกอก” และสะบัดหน้าไปทางผู้รับการเคารพ หลังจากได้ยินคำบอก “อีบ”

ท่าเรียบอาวุธจากท่าวันทยาอวุธ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเรียบอาวุธจากท่าวันทยาอวุธ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกัน ของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้โอกาสเล็กแสดงความเคารพนายทหารชั้นสัญญาบัตร

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “เรียบ - อาวุธ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติยกมือขวาขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับ หันฝ่ามือไปทางซ้าย ตบกระชับฝ่าครอบลำกล้องปืน (กำสายสะพายปืนไว้ด้วย) บริเวณใต้หูกระวินบน นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้อยู่แนวระดับเดียวกัน โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ แขนขวาท่อนบนแนบชิดติดลำตัว ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายที่จับฝ่าครอบลำกล้องปืนมาจับที่ปลดกลดแสงในลักษณะจับคืบด้วยนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วทั้งห้าชี้ไปทางด้านขวา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น ในขณะเดียวกันใช้มือขวาดึงปืนอัดเข้าร่องไหล่ขวาอย่างแข็งแรง จนกระทั่งปืนมาอยู่แนบชิดข้างลำตัวทางด้านขวา กระบอกปืนตั้งตั้งฉากกับพื้นดิน ด้ามปืนชี้ไปทางด้านหน้า พร้อมกับเปลี่ยนท่าการจับปืนจากการกำรอบเป็นการจับด้วยนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอกและนิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งห้าชี้ลงด้านล่าง แเบะข้อศอกขวาไปด้านหลังจนรู้สึกว่ไหล่ขวาตึง ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

จังหวะที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธจังหวะ - สาม” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาลดปืนลงจนกว่าพานท้ายปืนจะวางลงบนพื้นตามลักษณะของท่าเรียบอาวุธ โดยไม่ให้กระแทกกับพื้น พร้อมกับสับดมือซ้าย (ในลักษณะการฟันมือ) กลับไปอยู่ในท่าเรียบอาวุธอย่างแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

ท่าเฉียงอาวุธ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเฉียงอาวุธ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสที่ต้องการเคลื่อนที่ในระยะไกล

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “เฉียง, อาวุธ”

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เฉียงอาวุธ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวา ยกปืนขึ้นเฉียงผ่านหน้าลำตัว เปลี่ยนท่าการจับถือเป็นการกำรอบนึ่งทั้งสี่เรียงชิดติดกัน หันหลังมือออกนอกลำตัว จนมือขวาอยู่เสมอนวระดับไหล่ซ้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น บังคับให้กระบอกปืนอยู่ในลักษณะทแยงกับลำตัว ๔๕ องศา และอยู่ห่างจากลำตัวประมาณหนึ่งฝ่ามือ ด้ามปืนชี้ไปด้านหน้า พร้อมกันนั้นยกมือซ้ายขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับ หันหลังมือออกด้านนอก ตบกระชับฝ่าครอบลำกล้องปืน (กำสายสะพายปืนไว้ด้วย) บริเวณกึ่งกลางฝ่าครอบลำกล้องปืน ข้อศอกซ้ายกางออกเล็กน้อย โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เฉียงอาวุธ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากฝ่าครอบลำกล้องไปกำคอปืน ในลักษณะคว่ำฝ่ามือลงข้างล่างอย่างแข็งแรง โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ ข้อศอกขวา กางเล็กน้อย หรือให้แนวแขนขวาท่อนล่างตั้งฉากกับแนวปืน

ท่าเรียบอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเรียบอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้โอกาสปฏิบัติท่าเรียบอาวุธเมื่ออยู่ในท่าเฉียงอาวุธ

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “เรียบ, อาวุธ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาทำมือลักษณะรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับ หันหลังมือออกด้านนอก ตบกระชับฝาคีครอบลำกล้องปืน (ถ้าสายสะพายปืนไว้ด้วย) เหนือมือซ้ายในลักษณะการรอบ ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายที่จับฝาคีครอบลำกล้องปืนมาจับที่ปลอกกลดแสงในลักษณะจับคืบด้วยนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วทั้งห้าชี้ไปทางด้านขวา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น ในขณะเดียวกันใช้มือขวาดึงปืนอัดเข้าร่องไหล่ขวาอย่างแข็งแรง จนกระทั่งปืนมาอยู่แนบชิดข้างลำตัวทางด้านขวา กระบอกปืนตั้งตั้งฉากกับพื้นดิน ด้ามปืนชี้ไปทางด้านหน้า พร้อมกับเปลี่ยนท่าการจับปืนจากการการรอบเป็นการจับด้วยนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอกและนิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งห้าชี้ลงด้านล่าง แเบะข้อศอกขวาไปด้านหลังจนรู้สึกไหล่ขวาตึง ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาลดปืนลงจนกว่าพานท้ายปืนจะวางลงบนพื้นตามลักษณะของท่าเรียบอาวุธ โดยไม่ให้กระแทกกับพื้น พร้อมกับสะบัดมือซ้าย (ในลักษณะการฟันมือ) กลับไปอยู่ในท่าเรียบอาวุธอย่างแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

๑. เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “เตรียมใช้อาวุธ / ท่าเรียบอาวุธจากท่าเตรียมใช้อาวุธ”
๒. ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
๓. ประโยชน์ : ใช้เป็นท่าเริ่มต้นของท่ายิง
๔. คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “เตรียมใช้อาวุธ”
เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “เรียบ, อาวุธ”
๕. การปฏิบัติ

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ท่าเตรียมใช้อาวุธ

๕.๑ ท่าเตรียมใช้อาวุธ แบ่งออกเป็น ๒ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เตรียมใช้อาวุธ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาเกี่ยวขึ้นเฉียงผ่านหน้าลำตัว เปลี่ยนท่าการจับถือเป็นการกำรอบนิ้ว ทั้งสี่เรียงชิดติดกัน หันหลังมือออกนอกลำตัว จนมือขวาอยู่เสมอแนวระดับไหล่ซ้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น บังคับให้กระบอกปืนอยู่ในลักษณะทแยงกับลำตัว ๔๕ องศา และอยู่ห่างจากลำตัวประมาณหนึ่งฝ่ามือ ด้ามปืนชี้เฉียงลงด้านล่าง พร้อมกันนั้นยกมือซ้ายขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับ หันหลังมือออกด้านนอก ตบกระชับฝ่าครอบลำกล้องปืน (กำสายสะพายปืนไว้ด้วย) บริเวณกึ่งกลางฝ่าครอบลำกล้องปืน ข้อศอกซ้ายกางออกเล็กน้อย โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เตรียมใช้อาวุธ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากฝ่าครอบลำกล้อง ทำมือลักษณะคืบไปตบจับสันพานท้ายปืนอย่างแข็งแรง นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ ข้อศอกขวากางเล็กน้อย หรือให้แนวแขนขวาท่อนล่างตั้งฉากกับแนวปืน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ท่าเรียบอาวุธจากท่าเตรียมใช้อาวุธ

๕.๒ ท่าเรียบอาวุธจากท่าเตรียมใช้อาวุธ แบ่งออกเป็น ๒ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากสันพานท้ายปืนมาตบจับที่ฝ่าครอบลำกล้องเหนือมือซ้าย ในลักษณะกำรอบ เปิดข้อศอกขวาขนานกับพื้น โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธอาวุธ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาลดปืนผ่านลำตัวลงจนกว่าพานท้ายปืนจะวางลงบนพื้นตามลักษณะของท่าเรียบอาวุธ โดยไม่ให้กระแทกกับพื้น พร้อมกับสับด้ามมือซ้าย (ในลักษณะการฟันมือ) กลับไปอยู่ในท่าเรียบอาวุธอย่างแข็งแรง

ท่าคอนอาวุธและท่าเรียบอาวุธจากท่าคอนอาวุธ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าคอนอาวุธ”, “ท่าเรียบอาวุธจากท่าคอนอาวุธ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : - ใช้ในโอกาสการเคลื่อนที่ระยะใกล้

- ใช้ในโอกาสปฏิบัติท่าเรียบอาวุธเมื่ออยู่ในท่าคอนอาวุธ

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “คอน, อาวุธ”, “เรียบ, อาวุธ”

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “คอน, อาวุธ” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาที่จับถือปืนอยู่ในท่าเรียบอาวุธนั้นมากำรอบบริเวณใต้โครงศูนย์หน้าในลักษณะหันฝ่ามือเข้าหาลำตัวพร้อมกับยกปืนให้สูงขึ้นจากพื้นในแนวตั้งมากดแนบไว้กับสะโพกประมาณใต้เข็มขัดเล็กน้อยโดยข้อศอกขวางออกตามธรรมชาติ แล้วพลิกปากลำกล้องปืนเฉียงออกไปข้างหน้า และพานท้ายปืนชี้เฉียงไปทางด้านหลังให้แนวตัวปืนทำมุมกับลำตัว ประมาณ ๑๕ องศา ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะท่าเรียบอาวุธ

เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบ, อาวุธ” ให้ผู้ปฏิบัติเลื่อนมือขวาที่กำปืนอยู่ในท่าคอนอาวุธลดปืนต่ำลงไปในแนวตั้งอย่างแข็งแรง ในขณะเดียวกันนั้นก็ให้เปลี่ยนมือจากท่ากำปืนใต้โครงศูนย์หน้าไปเป็นการจับปืนในท่าเรียบอาวุธ พยายามรักษาแนวปืนให้ตั้งตรงในแนวตั้ง จากนั้นลดปืนลงจนกว่าพานท้ายปืนจะวางอยู่บนพื้นในลักษณะท่าเรียบอาวุธโดยไม่กระแทก จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

ท่าคอนอาวุธ (ด้านหน้า)

ท่าคอนอาวุธ (ด้านข้าง)

ท่าเรียบอาวุธ (ด้านหน้า)

ท่าเรียบอาวุธ (ด้านข้าง)

ท่าแบกออาวุธ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่าแบกออาวุธ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในการเดินสวนสนามพิธีต่างๆ การเดินเปลี่ยนยาม หรือการเคลื่อนที่ระยะไกล

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “แบก - อาวุธ”

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “แบกออาวุธจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาที่จับปืนอยู่ในท่าเรียบอาวุธ เปลี่ยนมากำปืนบริเวณใต้โครงศูญ์หน้า และยกปืนขึ้นให้เฉียงผ่านหน้าลำตัวในลักษณะม้วนข้อมือให้ปิดเข้าหาลำตัว โกร่งไกปืนชี้ไปด้านหลัง แล้วนำพานท้ายปืนมาชิดกับตะเข็บกางเกงทางด้านข้างของโคนขาซ้าย โดยให้มือขวานำลำกล้องปืนเข้าไปในร่องไหล่ซ้าย ข้อศอกขวาเปิดให้ขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นใช้ฝ่ามือซ้ายมาตบจับพานท้ายปืน แขนซ้ายเหยียดตึง และกระชับไว้ที่ข้างโคนขาซ้ายตรงแนวตะเข็บขากางเกง พร้อมกับใช้อุ้งมือรองจับฐานพานท้าย และจับไว้ในลักษณะที่ให้นิ้วหัวแม่มือซ้ายกดสันพานท้ายปืนไว้เหนือฐานสันพานท้ายปืนเล็กน้อย นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วทาไปตามพานท้ายปืนด้านใน จากนั้นเลื่อนมือขวาที่กำรอบฝาดรอบลำกล้องลงมาอยู่แนวระดับหัวไหล่ซ้าย ข้อศอกยังคงเปิดขนานพื้น

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “แบกออาวุธจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติยกมือซ้ายที่กำพานท้ายปืนอยู่นั้น ขึ้นไปข้างหน้าให้แขนท่อนล่างตั้งฉากกับลำตัวในแนวระดับ และขนานกับพื้น ยกปืนขึ้นข้างบนให้ช่องใส่ซองกระสุนอยู่ประมาณบนบ่าซ้าย แขนซ้ายท่อนบนแนบชิดติดลำตัวเสมอกับแนวแผ่นหลัง พร้อมกันนั้นสับด้ามมือขวา (ในลักษณะการฟันมือ) กลับไปอยู่ในท่าตรงอย่างแข็งแรง

ท่าเรียบอาวุธจากท่าแบกอาวุธ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเรียบอาวุธจากท่าแบกอาวุธ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในการเดินสวนสนามพิธีต่างๆ การเดินเปลี่ยนยาม หรือการเคลื่อนที่ระยะไกล

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “เรียบ - อาวุธ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติลดแขนซ้ายท่อนล่างให้ต่ำลงมาทางด้านข้างซ้ายของลำตัวจนพาดเข้าแนวขาซ้าย โค่นขาซ้าย แขนซ้ายเหยียดตึง พร้อมกันนั้นให้ยกมือขวาามาจับกำรอบฝ่าครอบลำกล้องในลักษณะม้วนข้อ หันหลังมือออกนอกลำตัว ในแนวระดับไหล่ซ้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น บังคับให้ปืนตั้งตรงในแนวตั้งตั้งฉากกับพื้น

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวายกปืนผ่านหน้าลำตัวจากทางซ้ายมาทางขวาพร้อมกับบิดข้อมือไปทางขวาเล็กน้อยเพื่อบังคับให้ด้ามปืนชี้ไปในทิศทางตรงหน้า พร้อมกันนั้นละมือซ้ายที่จับพาดเข้าพาดเข้าที่ล็อกกลดแสงในลักษณะจับคืบด้วยนิ้วหัวแม่มือกับ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วทั้งห้าชี้ไปทางด้านขวา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น จากนั้นใช้มือขวาดึงปืนอัดเข้าร่องไหล่ขวาอย่างแข็งแรง จนกระทั่งปืนมาอยู่แนวชิดข้างลำตัวทางด้านขวา กระบอกปืนตั้งตั้งฉากกับพื้นดิน พร้อมกับเปลี่ยนท่าการจับปืนจากการกำรอบเป็นการจับด้วยนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอกและนิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งห้าชี้ลงด้านล่าง แบะข้อศอกขวาไปด้านหลังจนรู้สึกได้ว่าไหล่ขวาดึง ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

จังหวะสาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธจังหวะ - สาม” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาลดปืนลงจนกว่าพาดเข้าพาดเข้าจะวางลงบนพื้นตามลักษณะของท่าเรียบอาวุธ โดยไม่ให้กระแทกกับพื้น พร้อมกับสะบัดมือซ้าย (ในลักษณะการพันมือ) กลับไปอยู่ในท่าเรียบอาวุธอย่างแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

“เรียบ - อาวุธ”

คำบอก “แบ่ง”

ท่าเรียบอาวุธจากท่าแบกอาวุธ

ท่าถอดหมวก

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าถอดหมวก”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสเข้าร่วมพิธีทางศาสนา

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ถอดหมวก”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ถอดหมวก, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติเลื่อนมือขวาขึ้นมาจับปืนเหนือโครงศูนย์หน้าในลักษณะการรอบ ยกปืนขึ้นมาอยู่ด้านหน้ากึ่งกลางลำตัวแขนขาตึง ปากกระบอกปืนอยู่แนวระดับ เข้มขัด พานท้ายปืนเฉียงเข้าหากึ่งกลางลำตัว พร้อมกันนั้นบิดส้นเท้าซ้ายออกนอกลำตัวโดยใช้ปลายเท้าซ้ายเป็นจุดหมุน (รูปที่หนึ่ง) นำพานท้ายสอดเข้าไปในระหว่างช่องขาทั้งสอง และวางง่ามเท้าซ้ายให้จรดพื้นด้านหลัง ส้นเท้าห่างไปประมาณหนึ่งคืบ มือขวาเปลี่ยนการจับจากการการรอบเป็นการคืบเหนือโครงศูนย์หน้า หันหลังมือออกนอกลำตัวนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันชี้ลงพื้น (รูปที่สอง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัตินำส้นเท้าซ้ายมาชิดกับส้นเท้าขวาโดยให้ขาทั้งสองข้างหนีบกระบอกปืนไว้ให้แน่น พร้อมกันนั้นสับดมือขวา (ในลักษณะการฟันมือ) มาอยู่ข้างลำตัวอย่างแข็งแรง (รูปที่สาม)

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

ตอนที่หนึ่ง

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

ตอนที่สอง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ถอดหมวก, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติยกแขนซ้ายท่อนล่างขึ้นมาข้างหน้าลำตัว ในลักษณะงอข้อศอก พร้อมกับพลิกหงายฝ่ามือขึ้นมาอย่างรวดเร็ว ให้นิ้วทั้งสี่เหยียดตึงและเรียงชิดติดกัน นิ้วหัวแม่มือตั้งขึ้นข้างบนตั้งฉากกับฝ่ามือ แขนซ้ายท่อนล่างขนานกับพื้นและตั้งฉากกับลำตัว แขนซ้ายท่อนบน แนบชิดติดลำตัวข้อศอกเสมอกับแนวแผ่นหลัง พร้อมกันนั้นให้ยกมือขวาขึ้นไปจับที่กระบังหมวก ใช้นิ้วทั้งสี่ทาบทับกับกระบังหมวกด้านบน นิ้วหัวแม่มือทาบทับอยู่ด้านล่างกระบังหมวกข้อศอกเปิด แขนขวาท่อนบนยื่นไปทางขวาค่อนไปข้างหน้าเล็กน้อย (รูปที่หนึ่ง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวายกหมวกออกจากศีรษะแล้วนำมาวางครอบที่ นิ้วหัวแม่มือซ้ายอย่างแข็งแรง หันหน้าหมวกไปทางขวาของลำตัว ขอบกระบังหมวกอยู่แนวโคนนิ้วมือซ้าย มือขวายังจับที่กระบังหมวกในลักษณะเดิม ข้อมือขวาไม่หักและเป็นแนวเดียวกับแขนขวาท่อนล่าง (รูปที่สอง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติลดมือขวาลงไปอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็ว และแข็งแรง พร้อมกันนั้นให้จับขอบหมวกด้วยมือซ้าย (ในลักษณะกำมือ) (รูปที่สาม)

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

ตอนที่สาม

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ถอดหมวก, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวามาจับบริเวณเหนือโครงศูนย์หน้า ในลักษณะการรอบ ยกปิ่นขึ้นมาอยู่ด้านหน้ากึ่งกลางลำตัวแขนขวาตึง ปากกระบอกปืนอยู่ระดับแนวเข็มขัด พานท้ายปิ่นเฉียงเข้าหากึ่งกลางลำตัว พร้อมกันนั้นบิดส้นเท้าซ้ายออกนอกลำตัว โดยใช้ปลายเท้าซ้ายเป็นจุดหมุน (รูปที่หนึ่ง) นำพานท้ายปิ่นไปวางไว้ข้างเท้าขวาในลักษณะท่าเตรียมอาวุธ วาดปิ่นไปข้างลำตัวจนแขนขวาตึง มือขวา เปลี่ยนการจับจากการการรอบเป็นการคืบเหนือโครงศูนย์หน้า (รูปที่สอง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัตินำปิ่นเข้าข้างขาอย่างแข็งแรงแล้วเลื่อนมือขวาลงมาจับใต้โครงศูนย์หน้าในลักษณะคืบกลับมาอยู่ในท่าเตรียมอาวุธ จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก (รูปที่สาม)

ท่าสวมหมวก

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าสวมหมวก”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสเข้าร่วมพิธีทางศาสนา

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “สวมหมวก”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “สวมหมวก, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติเลื่อนมือขวาขึ้นมาจับปืนเหนือโครงศูนย์หน้าในลักษณะการรอบ ยกปืนขึ้นมาอยู่ด้านหน้ากึ่งกลางลำตัวแขนขาตั้ง ปากกระบอกปืนอยู่ระดับแนวเข็มขัด พานท้ายปืนเฉียงเข้าหาที่กลางลำตัว พร้อมกันนั้นบิดสันเท้าซ้ายออกนอกลำตัวโดยใช้ปลายเท้าซ้ายเป็นจุดหมุน (รูปที่หนึ่ง) นำพานท้ายสอดเข้าไปในระหว่างช่องขาทั้งสอง และวางแ่งหน้าพานท้ายให้จรดพื้นด้านหลังสันเท้าทางไปประมาณหนึ่งคืบ มือขวาเปลี่ยนการจับจากการการรอบเป็นการคืบเหนือโครงศูนย์หน้า หันหลังมือออกนอกลำตัวนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันชี้ลงพื้น (รูปที่สอง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัตินำสันเท้าซ้ายมาชิดกับสันเท้าขวาโดยให้ขาทั้งสองหนีบกระบอกปืนไว้ให้แน่น พร้อมกันนั้นสับตมือขวา (ในลักษณะการพันมือ) มาอยู่ข้างลำตัวอย่างแข็งแรง (รูปที่สาม)

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

ตอนที่สอง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “สวมหมวก, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาจับที่กระบังหมวก นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านบนของกระบังหมวก นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านล่างข้อมือขวาไม่หัก และแขนขา ท่อนล่างเป็นแนวเดียวกันขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นให้เหยียดนิ้วมือทั้งสี่ของมือซ้ายออกไปในลักษณะเรียงชิด ติดกันขนานกับพื้น (รูปที่หนึ่ง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองพลิกหงายหมวก พร้อมกับนำหมวกขึ้นสวม บนศีรษะ โดยไม่ก้มศีรษะ หันหน้าหมวกไปข้างหน้า นิ้วมือทั้งสี่ของมือทั้งสองข้างทาบทับกับกระบังหมวก ด้านบนปลายนิ้วกลางชนกัน นิ้วหัวแม่มือทั้งสองอยู่ด้านล่างของกระบังหมวก แขนท่อนบนทั้งสองข้าง ขนานกับพื้นและค่อนไปข้างหน้าเล็กน้อย (รูปที่สอง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติสับัดมือทั้งสอง (ในลักษณะการฟันมือ) ลงมาอยู่ใน ลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง (รูปที่สาม)

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

ตอนที่สาม

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “สวมหมวก, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาจับบริเวณเหนือโครงศูนย์หน้าในลักษณะการรอบ ยกปืนขึ้นมาอยู่ด้านหน้ากึ่งกลางลำตัวแขนขาตั้ง ปากกระบอกปืนอยู่ระดับแนวเข็มขัด พานท้ายปืนเฉียงเข้าหากึ่งกลางลำตัว พร้อมกันนั้นบิดสันเท้าซ้ายออกนอกลำตัวโดยใช้ปลายเท้าซ้ายเป็นจุดหมุน (รูปที่หนึ่ง) นำพานท้ายปืนไปวางไว้ข้างเท้าขวา มือขวาเปลี่ยนการจับจากการการรอบเป็นการคืบเหนือโครงศูนย์หน้า วาดปืนไปข้างลำตัวจนแขนขาตั้ง (รูปที่สอง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัตินำปืนเข้าข้างขาอย่างแข็งแรง แล้วเลื่อนมือขวาลงมาจับใต้โครงศูนย์หน้าในลักษณะคืบกลับมาอยู่ในท่าเรียบอาวุธ จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกออก (รูปที่สาม)

ทำรับตรวจ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำรับตรวจ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสให้ผู้อื่นตรวจความปลอดภัยของอาวุธก่อนปฏิบัติหน้าที่ หรือตรวจความสะอาดของอาวุธ

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “รับตรวจ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๕ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “รับตรวจ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติในท่าเตรียมใช้อาวุธ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “รับตรวจ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติยกส้นเท้าขวาขึ้น พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวาเฉียงไปทางด้านหน้า ด้ามปืนหันไปทางด้านซ้าย ให้ปืนอยู่แนวไหล่ขวา แขนขวาทิ่มกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา โครงศูนย์หน้าอยู่ระดับสายตา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น มือขวาดึงพานท้ายปืนเข้าหาลำตัววางพานท้ายปืนบนต้นขาขวา ข้อศอกขวากางเล็กน้อย

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

ตอนที่สาม

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “รับตรวจ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากพานท้ายปืนมาตบจับคันรั้งลูกเลื่อนลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันชี้ไปทางซ้าย ดึงคันรั้งลูกเลื่อนมาข้างหลังจนสุด จากนั้นเลื่อนมือซ้ายลงไปตามตัวปืนจนถึงช่องบรรจุของกระสุนในลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันรองอยู่ด้านล่าง นิ้วหัวแม่มือซ้ายกดที่เหล็กหยุดหน้าลูกเลื่อน แล้วเลื่อนมือขวาที่จับคันรั้งลูกเลื่อนมาคืบสันพานท้ายต่อจากคันรั้งลูกเลื่อน นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน (รูปที่หนึ่ง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “แก๊ก” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาดันคันรั้งลูกเลื่อนไปข้างหน้าจนสุด แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือขวาจัดคันบังคับการยิงให้อยู่ตำแหน่งห้ามไก (รูปที่สอง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายไปตบจับที่ฝาครอบลำกล้องปืนในลักษณะการรอบข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น จากนั้นละมือขวาจากคอปืนมาตบจับที่พานท้ายปืนในลักษณะคืบ นิ้วก้อยขวาเสมอแผ่นยางรองพานท้าย (รูปที่สาม)

ตอนที่สี่

ตอนที่ห้า

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “รับตรวจ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายดึงฝาครอบลำกล้องปืนเข้าหาลำตัวพร้อมกันนั้นใช้มือขวาผลักปืนออกนอกลำตัว และลดสันเท้าขวาลง กลับมาอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธอย่างแข็งแรง

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “รับตรวจ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองข้างผลักปืนไปข้างหน้าจนแขนทั้งสองข้างเหยียดตั้งขนานกับพื้น มือซ้ายอยู่แนวเดียวกับหัวไหล่ซ้าย ปืนเฉียงกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา

หมายเหตุ : ในระหว่างการปฏิบัติทุกขั้นตอนไม่ก้มศีรษะ สายตามองตรงไปด้านหน้า ลำตัวตั้งตรง ไม่เอนไปข้างหน้า หรือข้างหลัง

ท่าเลิกรับตรวจ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเลิกรับตรวจ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสรับอาวุธคืนจากการให้ผู้อื่นตรวจความปลอดภัยของอาวุธก่อนปฏิบัติหน้าที่ หรือตรวจความสะอาดของอาวุธ

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “เลิกรับตรวจ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๕ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกรับตรวจ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองดิ่งป็นเข้าหาลำตัว กลับมาอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธอย่างแข็งแรง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกรับตรวจ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติยกส้นเท้าขวาขึ้น พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายผลักป็นไปทางขวาเฉียงไปทางด้านหน้า ด้ามปืนหันไปทางด้านซ้าย ให้ปืนอยู่แนวไหล่ขวา แนวนปืนทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา โครงศูนย์หน้าอยู่ระดับสายตา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น มือขวาดึงพานท้ายปืนเข้าหาตัววางพานท้ายปืนบนต้นขาขวา ข้อศอกขวากางเล็กน้อย

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

ตอนที่สาม

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกรับตรวจ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากพานท้ายปืนมาตบจับคันรั้งลูกเลื่อนลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันชี้ไปทางซ้าย ดึงคันรั้งลูกเลื่อนมาข้างหลังให้สุด แล้วปล่อยไปข้างหน้า จากนั้นใช้มือขวาจับที่คอปืนในลักษณะกำแล้วใช้นิ้วหัวแม่มือขวาจัดคันบังคับการยิงไปที่ “semi” (รูปที่หนึ่ง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบที่บริเวณโกร่งโกในลักษณะนิ้วทั้งห้าเหยียดตั้งเรียงชิดติดกันแล้วลั่นไกด้วยนิ้วชี้ จากนั้นละมือขวามาตบจับที่ฝาปิดกันฝุ่นในลักษณะคืบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันบริเวณด้ามหิว ข้อมือขวาอยู่แนวเดียวกับแขนท่อนล่างแล้วใช้นิ้วทั้งสี่ปิดฝาปิดกันฝุ่น (รูปที่สอง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบจับที่สันพานท้ายปืนในลักษณะคืบ (รูปที่สาม)

ตอนที่สี่

ตอนที่ห้า

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกรับตรวจ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายดึงฝาดครอบลำกล้องปืนเข้าหาลำตัวพร้อมกันนั้นใช้มือขวาลักปืนออกนอกลำตัว และลดสันเท้าขวาลง กลับมาอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธอย่างแข็งแรง

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกรับตรวจ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาลดปืนผ่านลำตัวลงจนกว่าพานท้ายปืนจะวางลงบนพื้นตามลักษณะของท่าเรียบอาวุธ โดยไม่ให้กระทบกับพื้น พร้อมกับสับด้ามมือซ้าย (ในลักษณะการฟันมือ) กลับไปอยู่ในท่าเรียบอาวุธอย่างแข็งแรง

ท่าตรวจอาวุธ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าตรวจอาวุธ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ตรวจความปลอดภัยของอาวุธ และตรวจสภาพอาวุธ

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ตรวจ, อาวุธ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๗ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ตรวจอาวุธ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติในท่าเฉียงอาวุธ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ตรวจอาวุธ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติยกสันเท้าขวาขึ้น พร้อมกันนั้นใช้มือซ้าย
ผลักปืนไปทางขวาเฉียงไปทางด้านหน้า ด้ามปืนหันไปทางข้างหน้า ให้ปืนอยู่แนวไหล่ขวา แนวปืนทำมุมกับลำตัว
ประมาณ ๔๕ องศา โครงศูนย์หน้าอยู่ระดับสายตา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น มือขวาดึงคอปืนเข้าหาตัว
วางพานท้ายปืนบนต้นขาขวา ข้อศอกขวากางเล็กน้อย

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

ตอนที่สาม

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ตรวจอาวุธ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากคอปืนมาตบจับคันรั้งลูกเลื่อน ลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันฝ่ามือคว่ำลง (รูปที่หนึ่ง) ดึงคันรั้งลูกเลื่อนมาข้างหลังจนสุดแล้วประคองกลับเข้าตำแหน่งเดิมจำนวนสามครั้ง ครั้งที่สามไม่ต้องประคองกลับตำแหน่งเดิม จากนั้นเลื่อนมือซ้ายลงไปตามตัวปืนจนถึงช่องบรรจุของกระสุนในลักษณะคืบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันรองอยู่ด้านล่าง นิ้วหัวแม่มือซ้ายกดที่เหล็กหยุดหน้าลูกเลื่อนแล้วเลื่อนมือขวาที่จับคันรั้งลูกเลื่อนมาคืบสันพานท้ายต่อจากคันรั้งลูกเลื่อน นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน (รูปที่สอง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “แก๊ก” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาดันคันรั้งลูกเลื่อนไปข้างหน้าจนสุด แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือขวาจัดคันบังคับการยิงให้อยู่ตำแหน่งห้ามไก

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายไปตบจับที่ฝาครอบลำกล้องปืนในลักษณะการรอบข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น (รูปที่สาม)

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

ตอนที่สี่

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ตรวจอาวุธ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองชูปืนขึ้นเหนือศีรษะอย่างรวดเร็ว ปืนอยู่ด้านหน้าลำตัวทางซ้ายเฉียงขึ้นทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา พร้อมกันนั้นเงยศีรษะขึ้นมองในรังเพลิง จากนั้นละมือขวาจากคอปืนมากำหลวมยกเว้นนิ้วก้อย ให้วางทาปไปตามช่องคดปลอกกระสุนลักษณะหงายฝ่ามือ

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาตบจับที่คอปืนในลักษณะการรอบ และใช้มือทั้งสองลดปืนลงมาวางที่หน้าขาขวา (กลับมาอยู่ในขั้นตอนที่สอง) อย่างรวดเร็วและแข็งแรง

ตอนที่ห้า

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ตรวจอาวุธ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากคอปืนมาตบจับคันรั้งลูกเลื่อนในลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันฝ่ามือคว่ำลง (รูปที่หนึ่ง) ดึงคันรั้งลูกเลื่อนมาข้างหลังให้สุด แล้วปล่อยไปข้างหน้า (รูปที่สอง) จากนั้นใช้มือขวาอ้อมข้ามปืนมาตบจับบริเวณคันบังค้ำการยิง นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันชี้ลงด้านล่าง แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือขวาจัดคันบังค้ำการยิงไปที่ “semi” (รูปที่สาม)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบที่บริเวณโกร่งไกในลักษณะนิ้วทั้งห้าเหยียดตั้งเรียงชิดติดกันแล้วลั่นไกด้วยนิ้วชี้ จากนั้นละมือขวามาตบจับที่ฝาปิดกันฝุ่นนิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันบริเวณด้ามหัวข้อมือขวาอยู่แนวเดียวกับแขนท่อนล่างแล้วปิดฝาปิดกันฝุ่น (รูปที่สี่)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบจับที่คอปืนในลักษณะการอบ (รูปที่ห้า)

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “ตรวจอาวุธ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายดึงฝาคีบรอบลำกล้องปืนเข้าหาลำตัว พร้อมกับนั้นใช้มือขวาผลักปืนออกนอกลำตัว และลดสั้นเท้าขวาลง กลับมาอยู่ในท่าเตรียมอาวุธอย่างแข็งแรง

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “ตรวจอาวุธ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาทำมือลักษณะรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับ หันหลังมือออกด้านนอก ตบกระชับฝาคีบรอบลำกล้องปืน (กำสายสะพายปืนไว้ด้วย) เหนือมือซ้ายในลักษณะการรอบ ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายที่จับฝาคีบรอบลำกล้องปืนมาจับที่ปลอกกลดแสง ในลักษณะคืบด้วย นิ้วหัวแม่มือกับนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วทั้งห้าชี้ไปทางด้านขวา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น ในขณะเดียวกันใช้มือขวาดึงปืนอัดเข้าช่องไหล่ขวาอย่างแข็งแรง จนกระทั่งปืนมาอยู่แนบชิดข้างลำตัวทางด้านขวา กระบอกปืนตั้งตั้งฉากกับพื้นดิน ด้ามปืนชี้ไปทางด้านหน้า พร้อมกับเปลี่ยนท่าการจับปืนจากการการรอบเป็นการจับด้วยนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอกและนิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งห้าชี้ลงด้านล่าง แบะข้อศอกขวาไปด้านหลังจนรู้สึกไหล่ขวาดึง ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปข้างหน้าในแนวระดับ ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาลดปืนลงจนกว่าพานท้ายปืนจะวางลงบนพื้นตามลักษณะของท่าเตรียมอาวุธ โดยไม่ให้กระแทกกับพื้น พร้อมกับสับด้ามมือซ้าย (ในลักษณะการพินมือ) กลับไปอยู่ในท่าเตรียมอาวุธอย่างแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติทำยกอก

ท่าติดดาบ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าติดดาบ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในการยืนยามรักษาการณ์ และใช้ในพิธีสวนสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ติดดาบ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๖ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติเลื่อนมือขวาขึ้นมาจับเหนือโครงศูนย์หน้าในลักษณะคืบแล้วพลิกปลายกระบอกลงไปด้านหน้ากึ่งกลางลำตัว ด้ามปืนชี้เฉียงไปทางซ้ายประมาณ ๔๕ องศา แขนขวาเหยียดตั้งโดยไม่เสียลักษณะท่าตรง กดง่าหน้าพานท้ายปืนให้อยู่กับที่พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายตบที่ด้ามดาบปลายปืนในลักษณะนิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกัน ชี้ลงพื้นแล้วปลดสายรัดด้ามดาบ จากนั้นกำด้ามดาบปลายปืน หมุนให้ด้ามดาบปลายปืนแนบติดหลัง ห่วงดาบชี้ขึ้นด้านบน หันหลังมือเข้าหาลำตัว นิ้วหัวแม่มือทาบตามกระบังดาบ แล้วดึงดาบออกจากฝักประมาณสองนิ้ว

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติชักดาบปลายปืนออกจากฝักแล้วนำดาบออกไปในทิศทางตรงหน้ากึ่งกลางลำตัวอย่างแข็งแรง ปลายดาบอยู่ในแนวระดับสายตาดำขึ้นบน แขนซ้ายเหยียดตั้งและขนานกับพื้น

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัตินำกระบี่ดาบด้านที่เป็นหวงดาบมาสวมลงที่ปากลำกล้องปืนอย่างแข็งแรง ให้ด้ามดาบวางบนแท่นรับด้ามดาบโดยไม่ต้องกดด้ามดาบ พร้อมกันนั้นก้มศีรษะลงเล็กน้อย

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติกดด้ามดาบเข้าที่แท่นรับด้ามดาบ

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติสับัดหน้าขึ้นอย่างแข็งแรง

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติสับัดมือซ้าย (ในลักษณะการฟันมือ) จากด้ามดาบมาอยู่ข้างขาในลักษณะของท่าตรง พร้อมกันนั้นใช้มือขวาควัดปืนไปข้างลำตัวจนแขนขาตึง ยังคงจับในลักษณะคิบนือโครงศูนย์หน้า จากนั้นให้นำปืนเข้าข้างขาอย่างแข็งแรง แล้วเลื่อนมือขวาลงมาจับใต้โครงศูนย์หน้าในลักษณะคิบลับมาอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

ท่าปลดดาบ

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าปลดดาบ”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : ใช้ในการยืนยามรักษาการณ์ และใช้ในพิธีสวนสนาม
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ปลดดาบ”
- ๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๖ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติเลื่อนมือขวาขึ้นมาจับเหนือโครงศูนย์หน้าในลักษณะคืบแล้วผลักปลายกระบองปืนไปด้านหน้ากึ่งกลางลำตัว ด้ามปืนชี้เฉียงไปทางซ้ายประมาณ ๔๕ องศา แขนขวาเหยียดตึงโดยไม่เสียลักษณะท่าตรง กอดง่าหน้าพานท้ายปืนให้อยู่กับที่พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายจับที่ด้ามดาบปลายปืนในลักษณะกำรอบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วหัวแม่มือปิดปากลำกล้องปืน

ตอนที่สอง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้ปลายนิ้วหัวแม่มือและปลายนิ้วชี้ขวา กดสลักยึดด้ามดาบแล้วยกด้ามดาบขึ้นจนห้วงดาบเสมอปากลำกล้อง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัตินำดาบปลายปืนออกจากลำกล้องไปในทิศทางตรงหน้ากึ่งกลางลำตัวอย่างแข็งแรง ปลายดาบอยู่ในแนวระดับสายตาคีตั้งขึ้นบน แขนซ้ายเหยียดตั้งและขนานกับพื้น

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติพลิกดาบปลายปืนขึ้นปลายดาบลงพื้น จากนั้นนำดาบสวมเข้าฝักดาบพร้อมก้มมองที่ดาบ รััดด้ามดาบให้เรียบร้อย แล้วตบที่ด้ามดาบในลักษณะนี้ทั้งห้าเหยียดตั้งเรียงชิดติดกันชี้ลงพื้น ข้อศอกซ้ายแบะออกด้านข้างจนเสมอแนวลำตัว มือขวาจับปืนในลักษณะเดิม

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติสับัดหน้าขึ้นอย่างแข็งแรง

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาวาดปืนไปข้างลำตัวจนแขนขวาตั้งยังคงจับในลักษณะคืบเหนือโครงศูนย์หน้า จากนั้นนำปืนเข้าข้างขวาอย่างแข็งแรง แล้วเลื่อนมือขวาลงมาจับใต้โครงศูนย์หน้าในลักษณะคืบ พร้อมกันนั้นลดมือซ้ายลงไปที่ข้างขากลับมาอยู่ในท่าเรียบร้อยอย่างแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติท้ายกอก

ท่าบรรจุ

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าบรรจุ”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสบรรจุของกระสุนให้ถูกต้องเพื่อไม่ให้เกิดอันตราย
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “บรรจุ”
- ๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๑๐ ตอน

- ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเตรียมใช้อาวุธตอนที่หนึ่ง
- ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเตรียมใช้อาวุธ
- ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบจับฝาดกรอบล่างล็อกปืนเหนือมือซ้าย ในลักษณะการอบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น
- ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายจากฝาดกรอบล่างล็อกมาตบจับที่ช่องกระสุน (บริเวณเข็มขัดสนามด้านหน้าฝั่งซ้าย) นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันชี้ลงพื้น

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายนำซองกระสุนขึ้นมาเสียบเข้าที่ช่องใส่ซองกระสุนในลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน โดยใช้อุ้งมือซ้ายดันส่วนฐานของซองกระสุน แต่ยังไม่กดให้เข้าที่

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายกระแทกในลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน โดยใช้อุ้งมือซ้ายดันส่วนฐานของซองกระสุนให้เข้าที่

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายที่จับซองกระสุนมาจับที่ฝาดครอบลำกล้องปืนได้มือขวาในลักษณะกำรอบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน

ตอนที่แปด

ตอนที่เก้า

ตอนที่สิบ

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากฝาดครอบลำกล้อง ทำมือลักษณะคืบไปตบจับสันพานท้ายปืนอย่างแข็งแรง นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ ข้อศอกขวาแกว่งออกเล็กน้อย หรือให้แนวแขนขาท่อนล่างตั้งฉากกับแนวปืน

ตอนที่เก้า : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่เก้า” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาทำมือลักษณะรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับ หันหลังมือออกด้านนอก ตบกระชับฝาดครอบลำกล้องปืน (ถ้าสายสะพายปืนไว้ด้วย) เหนือมือซ้ายในลักษณะกำรอบ ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ

ตอนที่สิบ : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่สิบ” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาลดปืนผ่านลำตัวลงจนกว่าพานท้ายปืนจะวางลงบนพื้นตามลักษณะของท่าเรีบออาวุธ โดยไม่ให้กระแทกกับพื้น พร้อมกับสับด้ามมือซ้าย (ในลักษณะการฟันมือ) กลับไปอยู่ในท่าเรีบออาวุธอย่างแข็งแรง

ท่าเลิกระบรจุ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่าเลิกระบรจุ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในการปลดของกระสุนอย่างปลอดภัย

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “เลิกระบรจุ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๔ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกระบรจุ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเตรียมใช้อาวุธตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกระบรจุ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเตรียมใช้อาวุธ

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกระบรจุ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาจับฝาคีบรอบลำกล้องปืนเหนือมือซ้าย
ในลักษณะการรอบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกระบรจุ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัตินำมือซ้ายตบจับที่ซองกระสุนในลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่
เรียงชิดติดกัน โดยใช้อุ้งมือซ้ายรองรับส่วนฐานของซองกระสุน และใช้นิ้วหัวแม่มือกดปุ่มกลอนยึดของ กระสุน
แล้วค้างไว้

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัตินำซองกระสุนมาเก็บใส่กระเป๋าส่ซองกระสุน (บริเวณเข็มขัดสนามด้านหน้าฝั่งซ้าย)

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายมาตบจับที่ฝาคีครอบลำกล้องปืน ใต้มือขวา ในลักษณะกำรอบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากฝาคีครอบลำกล้อง ทำมือในลักษณะ คีบไปตบจับสันพานท้ายปืนอย่างแข็งแรง นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ ข้อศอกขวาแกออกเล็กน้อย หรือให้แนวแขนขาท่อนล่างตั้งฉากกับแนวปืน

ตอนที่แปด

ตอนที่เก้า

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาทำมือลักษณะรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับ หันหลังมือออกด้านนอก ตบกระชับฝาคีครอบลำกล้องปืน (ถ้าสายสะพายปืนไว้ด้วย) เหนือมือซ้ายในลักษณะกำรอบข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ

ตอนที่เก้า : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจ, ตอนที่เก้า” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาลดปืนผ่านลำตัวลงจนกว่าพานท้ายปืน จะวางลงบนพื้นตามลักษณะของท่าเรีบอาวุธ โดยไม่ให้กระแทกกับพื้น พร้อมกับส่บัดมือซ้าย (ในลักษณะ การพนมือ) กลับไปอยู่ในท่าเรีบอาวุธอย่างแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

ท่าจัดสายสะพาย

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่าจัดสายสะพาย”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสที่ผู้ปฏิบัติต้องการจัดสายสะพายอาวุธให้หย่อนเพื่อสะพายอาวุธ

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “จัดสายสะพาย”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๕ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “จัดสายสะพาย, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเตรียมใช้อาวุธ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “จัดสายสะพาย, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติยกสันเท้าขวาขึ้น พร้อมกันนั้น ใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวาเฉียงไปทางด้านหน้า ด้ามปืนหันไปทางด้านซ้าย ให้ปืนอยู่แนวไหล่ขวา แนวปืนทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา โครงศูนย์หน้าอยู่ระดับสายตา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น มือขวาดึง พานท้ายปืนเข้าหาลำตัววางพานท้ายปืนบนต้นขาขวา ข้อศอกขวากางออกเล็กน้อย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “จัดสายสะพาย, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาที่จับพานท้ายปืน อ้อมลงใต้ปืน และใช้ท้องแขนมารองรับปืนบริเวณแหวนครอบลำกล้องปืน มือขวากำหลวม จากนั้นละมือซ้าย ออกจากฝากรอบลำกล้องปืน และใช้มือทั้งสองช่วยกันจัดสายสะพายให้หย่อน เมื่อจัดเรียบร้อยแล้วใช้มือซ้าย รวบสายสะพายจากด้านบนลงมาให้แนบติดกับฝากรอบลำกล้องปืน มือซ้ายกำรอบฝากรอบลำกล้องปืน รวมถึงสายสะพายอยู่ประมาณกึ่งกลางฝากรอบลำกล้องปืน แขนขวาอยู่ตำแหน่งเดิม

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวากำมือลักษณะคิ๊บไปตบจับสันพานท้ายปืน อย่างแข็งแรง นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืน มีการเคลื่อนไหวใดๆ ข้อศอกขวากางเล็กน้อย หรือให้แนวแขนขวาท่อนล่างตั้งฉากกับแนวปืน

ตอนที่สี่

ตอนที่ห้า

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “จัดสายสะพาย, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายดึงฝาครอบลำกล้องปืนเข้าหาลำตัว พร้อมกันนั้นใช้มือขวาผลักปืนออกนอกลำตัว และลดสั้นเท้าขวา ลง กลับมาอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธอย่างแข็งแรง

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “จัดสายสะพาย, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาปลดปืนผ่านลำตัวลงจนกว่าพานท้ายปืนจะวางลงบนพื้นตามลักษณะของท่าเตรียมอาวุธ โดยไม่ให้กระแทกกับพื้น พร้อมกับสะบัดมือซ้าย (ในลักษณะการฟันมือ) กลับไปอยู่ในท่าเตรียมอาวุธอย่างแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

ท่าปรับสายสะพาย

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่าปรับสายสะพาย”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสที่ผู้ปฏิบัติต้องการปรับสายสะพายให้ตึง

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ปรับสายสะพาย”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๕ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปรับสายสะพาย, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเตรียมใช้อาวุธ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปรับสายสะพาย, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติยกสันเท้าขวาขึ้น พร้อมกันนั้น ใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวาเฉียงไปทางด้านหน้า ด้ามปืนหันไปทางด้านซ้าย ให้ปืนอยู่แนวไหล่ขวา แนวนปืน ทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา โคจรศูนย์หน้าอยู่ระดับสายตา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น มือขวาดึงพานท้ายปืนเข้าหาตัววางพานท้ายปืนบนต้นขาขวา ข้อศอกขวากางเล็กน้อย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ปรับสายสะพาย, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาที่จับพานท้ายปืนอ้อมลงใต้ปืน และใช้ท้องแขนรองรับปืนบริเวณแหวนครอบลำกล้องปืน มือขวากำหลวม จากนั้นละมือซ้ายออกจากฝาคีครอบลำกล้องปืน ใช้มือทั้งสองช่วยกันจัดสายสะพายให้ตึง และใช้มือซ้ายกำรอบฝาคีครอบลำกล้องปืนรวมถึงสายสะพายอยู่ประมาณกึ่งกลางฝาคีครอบลำกล้องปืน แขนขวาอยู่ตำแหน่งเดิม

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวากำมือลักษณะคืบไปตบจับสันพานท้ายปืนอย่างแข็งแรง นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ ข้อศอกขวากางออกเล็กน้อย หรือให้แนวแขนขวาท่อนล่างตั้งฉากกับแนวนปืน

ตอนที่สี่

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ปรับสายสะพาย, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายดึงฝาครอบลำกล้องปืนเข้าหาลำตัว พร้อมกันนั้นใช้มือขวาผลักปืนออกนอกลำตัว และลดส้นเท้าขวาลง กลับมาอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธอย่างแข็งแรง

ตอนที่ห้า

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ปรับสายสะพาย, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาลดปืนผ่านลำตัวลงจนกว่าพานท้ายปืนจะวางลงบนพื้นตามลักษณะของท่าเตรียมอาวุธ โดยไม่ให้กระแทกกับพื้น พร้อมกับสับด้ามมือซ้าย (ในลักษณะการฟันมือ) กลับไปอยู่ในท่าเตรียมอาวุธอย่างแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

ท่าสพายอาวุธ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่าสพายอาวุธ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสที่ต้องการพกพาอาวุธเคลื่อนที่ในระยะไกล

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “สพาย, อาวุธ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “สพายอาวุธ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวา ยกปืนขึ้นมาในลักษณะคืบเช่นเดิม จนมือขวาอยู่ระดับแนวเข็มขัด ข้อศอกขวาตามธรรมชาติไม่แบะไปข้างหน้าหรือข้างหลัง แขนพินตั้งฉากกับพื้นและแนบติดกับข้างขวา พร้อมกันนั้นให้ใช้มือซ้ายเอื้อมไปจับสายสพายบริเวณใต้หุกระวินบนด้วยการปลายนิ้วทั้งห้าลักษณะกำรอบแล้วดึงสายสพายออกไปด้านหน้าเล็กน้อยจนสายสพายระหว่างหุกระวินบนกับนิ้วมือที่จับตั้งขนานกับพื้น ข้อมือซ้ายอยู่สูงประมาณแนวเข็มขัด ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “สพายอาวุธ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองยกปืนให้สูงขึ้นในแนวตั้ง โดยก่อนไปข้างหน้าเล็กน้อยจนมือทั้งสองข้างอยู่ประมาณหน้าอก และปล่อยมือขวาออกจากปืนให้นิ้วหนักปืนอยู่ที่มือซ้ายซึ่งจับสายสพายปืน จากนั้นใช้มือขวาสอดเข้าไปในระหว่างสายสพายกับตัวปืนแล้วเอื้อมมือขวาไปจับที่หุกระวินล่าง โดยให้นิ้วหัวแม่มือขวาอยู่ด้านในและนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก ในลักษณะใช้ฝ่ามือคืบสายสพายบริเวณที่ติดกับหุกระวินล่างโดยให้นิ้วทั้งสี่คร่อมหุกระวินล่างไว้ พร้อมกันนั้นให้มือซ้ายนำสายสพายขึ้นพาดบนไหล่ขวา และจัดสายสพายไม่ให้บิดแล้วเลื่อนมือซ้ายลงมากำหลวมที่สายสพายบริเวณร่องไหล่ขวา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น มือขวากดพานท้ายปืนให้แนบชิดกับสะโพก

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “สพายอาวุธ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติเลื่อนมือขวาขึ้นมาจับสายสพายสูงประมาณระดับอกในลักษณะกำรอบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ข้อศอกขวากดปืนให้แนบชิดกับลำตัว จากนั้นสับด้ามมือซ้าย (ในลักษณะการฟันมือ) ลงมาข้างซ้ายอย่างแข็งแรงอยู่ในลักษณะท่าตรง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

ท่าเรียบอาวุธจากท่าสพายอาวุธ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “เรียบอาวุธจากท่าสพายอาวุธ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสที่ต้องการพกพาอาวุธเคลื่อนที่ในระยะไกล

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “เรียบ, อาวุธ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติยกมือซ้ายขึ้นมาจับสายสะพายบริเวณหน้าร่องไหล่ขวาด้วยปลายนิ้วทั้งห้าในลักษณะการรอบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น แล้วดึงสายสะพายไปด้านหน้าเล็กน้อย จากนั้นเลื่อนมือขวาลงไปจับบริเวณคอปืนในลักษณะการรอบ หันหลังมือออกด้านนอกลำตัว ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองยกปืนออกจากหัวไหล่ขวา แล้วลดปืนลง พร้อมกันนั้นเลื่อนมือขวามาจับที่ฝารอบลำกล้องใต้โครงศูนย์หน้าในลักษณะคืบเหมือนท่าเรียบอาวุธ โดยให้มือขวาอยู่ระดับแนวเข็มขัด มือซ้ายยังคงจับสายสะพายในลักษณะเดิมแล้วดึงไปข้างหน้าให้ตั้งขนานกับพื้น ข้อศอกซ้ายอยู่ในแนวเข็มขัด ข้อศอกขวากางออกตามธรรมชาติ

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาลดปืนลงจนกว่าพานท้ายปืนจะวางบนพื้นพร้อมกับสะบัดมือซ้าย (ในลักษณะการพันมือ) มาข้างขาซ้ายกลับมาอยู่ในท่าเรียบอาวุธอย่างแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

หมายเหตุ : กรณีมีผู้ปฏิบัติตั้งแต่ ๒ นายขึ้นไป ให้รอสัญญาณ “อ๊ับ” ก่อนจะปฏิบัติในตอนที่สาม

“เรียบ, อาวุธ”

คำบอก “เป็นคำๆ”

ท่าเรียบอาวุธจากท่าสพายอาวุธ

ท่าสะพานขาว

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าสะพานขาว”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสที่ต้องการพกพาอาวุธเคลื่อนที่ในระยะไกล
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “สะพานขาว”
- ๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “สะพานขาว, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาที่จับปืนในท่าเรียบอาวุธ เปลี่ยนเป็นการออบบริเวณใต้โครงศูนย์หน้า จากนั้นยกปืนขึ้นให้พานท้ายปืนพ้นพื้นแล้วโยนปืนให้สูงขึ้นในแนวตั้ง เพื่อเลื่อนมือมาจับปืนในลักษณะการออบบริเวณแหวนครอบลำกล้อง มือขวาอยู่ระดับอก แล้วผลักปืนออกไปในทิศทางตรงหน้าเสมอแนวไหล่ขวา หันด้ามปืนไปทางซ้ายมือ ให้ปืนอยู่ในแนวตั้งตั้งฉากกับพื้นห่างจากลำตัวประมาณสองฝ่ามือ พร้อมกันนั้นให้ใช้มือซ้ายไปจับที่กึ่งกลางสายสะพานปืนในลักษณะการออบโดยใช้ปลายนิ้วทั้งห้า แล้วดึงสายสะพานไปทางซ้ายจนถึง ข้อศอกทั้งสองกางออกเล็กน้อย ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สอง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “สะพายขวาง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวายกปืนให้สูงขึ้น มือซ้ายช่วยประคองสายสะพายให้กางออกและตั้งอยู่เหมือนเดิม แล้วนำเอาช่องว่างระหว่างสายสะพายกับตัวปืนเข้ามาสวมลงทางศีรษะโดยไม่ก้มศีรษะลงมารับ ในลักษณะให้พานท้ายปืนชี้ไปทิศทางตรงหน้าและด้ามปืนชี้ไปทางซ้าย (รูปที่หนึ่ง) ต่อจากนั้นสอดแขนขวาเข้าไปในช่องว่างระหว่างสายสะพายตัวปืน ให้ตัวปืนไปข้างหลังจัดปืนด้วยมือทั้งสองข้าง โดยใช้มือขวาเอื้อมลงไปจับที่สายสะพายบริเวณหุกระวินล่างในลักษณะคืบ หัวแม่มืออยู่ด้านในนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก ผลักพานท้ายปืนไปทางด้านหลังเพื่อให้กระบอกปืนวางทาบอยู่บนแผ่นหลัง พานท้ายปืนอยู่ข้างล่างทางขวา ปากกลาล้องปืนชี้เฉียงขึ้นอยู่บริเวณไหล่ซ้าย มือซ้ายจัดสายสะพายปืนบริเวณไหล่ซ้าย เมื่อจัดกระบอกปืนและสายสะพายเรียบร้อยแล้ว ใช้มือซ้ายกำหลวมรอบสายสะพายบริเวณกึ่งกลางหน้าอก ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น มือขวาจับคืบที่สายสะพายบริเวณหุกระวินล่างในลักษณะเดิม กางข้อศอกขวาออกไปทางข้างจนรู้สึกตึงยืดออกให้ผึ่งผาย ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ (รูปที่สอง)

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “สะพายขวาง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติลดมือทั้งสองลงมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง (ในลักษณะการพนมือ) จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

ท่าเรียบอาวุธจากท่าสะพายขวาง

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “เรียบอาวุธจากท่าสะพายขวาง”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสที่ต้องการพกพาอาวุธเคลื่อนที่ในระยะไกล
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “เรียบ, อาวุธ”
- ๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายมาจับสายสะพายบริเวณหน้าอก ในลักษณะกำหลวมรอบสายสะพาย ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นใช้มือขวามาตบจับที่สายสะพาย บริเวณหุกระวินล่างในลักษณะคืบ นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอกแล้วกางข้อศอกขวาออกไปทางข้างจนตึง ต่อจากนั้นให้ใช้มือขวาเหวี่ยงพานท้ายปืนให้ชี้ไปข้างหน้าจนปืนพ้นจากแผ่นหลัง แล้วใช้ข้อศอกขวาดันปืนให้สูงขึ้นจนรู้สึกสายสะพายเริ่มหย่อน โดยปืนอยู่ในลักษณะพานท้ายปืนชี้ไปข้างหน้าและด้ามปืนชี้ไปด้านซ้าย จากนั้นเมื่อมือขวามาจับบริเวณแหวนครอบลำกล้อง มือซ้ายจับบริเวณกึ่งกลางสายสะพายแล้วดึงสายสะพายออกจนตึง ในลักษณะให้ปืนขนานกับพื้นพานท้ายชี้ไปข้างหน้า ลำกล้องปืนชี้ไปข้างหลัง ช่องว่างระหว่างปืนกับสายสะพายอยู่เหนือบ่าทั้งสองข้าง ในระดับเดียวกับใบหู ศีรษะอยู่กึ่งกลางระหว่างสายสะพายกับปืน ข้อศอกขวาและซ้ายกางออกเล็กน้อย (ไม่แบะออกไปข้างหน้าหรือข้างหลัง) ยกอกให้ผึ่งผาย ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาจับปืนออกจากการสวมศีรษะ มาด้านข้างลำตัวลงไปยังข้างขวาอยู่ในแนวตั้งตั้งฉากกับพื้น หันด้ามปืนชี้ไปด้านหน้า พร้อมกับเลื่อนมือขวา ขึ้นไปจับฝาด้านล่างของปืนได้โครงสร้างหน้าลักษณะเดียวกับการจับปืนในท่าเรียบอาวุธ มือขวาอยู่แนวเดียวกับเข็มขัด มือซ้ายจับสายสะพายในลักษณะกำหลวมแล้วดึงสายสะพายออกไปข้างหน้าเล็กน้อยจนสายสะพาย ระหว่างหุกระวินบนกับมือซ้ายตึง มือซ้ายอยู่สูงประมาณแนวเข็มขัด

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาปลดปืนลงจนกว่าพานท้ายปืน จะวางบนพื้น พร้อมกับสะบัดมือซ้าย (ในลักษณะการฟืนมือ) มาข้างขาซ้ายกลับมาอยู่ในท่าเรียบอาวุธ อย่างแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

ท่าหมอบ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่าหมอบ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “หมอบ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “หมอบ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวายกปืนขึ้นเฉียงผ่านหน้าลำตัว เปลี่ยนท่าการจับถือเป็นการกำรอบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน หันหลังมือออกนอกลำตัว จนมือขวาอยู่เสมอแนวระดับไหล่ซ้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น บังคับให้กระบอกปืนอยู่ในลักษณะทแยงกับลำตัว ๔๕ องศา และอยู่ห่างจากลำตัวประมาณหนึ่งฝ่ามือ ด้ามปืนชี้ไปด้านหน้า พร้อมกันนั้นยกมือซ้ายขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับ หันหลังมือออกด้านนอก ตบกระชับฝ่าครอบลำกล้องปืน (กำสายสะพายปืนไว้ด้วย) บริเวณกึ่งกลางฝ่าครอบลำกล้องปืน ข้อศอกซ้ายกางออกเล็กน้อย โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ จากนั้นสับด้ามมือขวา (ในลักษณะการฟันมือ) ไปบริเวณพาดท้ายปืนเลยไปเล็กน้อย จนแขนขวาเหยียดตึง นิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน พร้อมกันนั้นให้ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าประมาณ ครึ่งก้าวอย่างแข็งแรงในลักษณะการเตะขาและตบเท้าลงพื้นเต็มฝ่าเท้า น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสอง สันเท้าขวาไม่เปิด ลักษณะลำตัวตั้งตรง สายตามองตรงไปด้านหน้า

ตอนที่หนึ่ง

รอสัญญาณ “อ๊ีบ”

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “หมอบ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติทรุดตัวลงนั่งคุกเข่า ขาซ้ายท่อนล่างตั้งฉากกับท่อนบน สันเท้าซ้ายเสมอเข่าขวา ลำตัวตั้งตรง จากนั้นยกแขนขวาขึ้นมาข้างหน้าให้แขนเหยียดตึงและขนานกับพื้นฝ่ามือคว่ำลง นิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน ถี้อปืนด้วยมือซ้ายรักษาสมดุลของปืนให้แนวปืนคงลักษณะเดิม

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติโน้มน้ำหนักตัวไปข้างหน้าและคุกเข่าซ้ายลงจรดพื้นพร้อมกันนั้นใช้มือขวาตบลงที่พื้นแขนเหยียดตึง มือซ้ายถี้อปืนในลักษณะเดิมปืนแบนราบและขนานกับพื้น ลากล้องชี้ไปข้างหน้าทางซ้าย มือซ้ายอยู่เสมอแนวแขนขวา ข้อศอกซ้ายงอจนแขนซ้ายท่อนล่างตั้งฉากกับแขนท่อนบน ยกเข่าขวาพื้นพื้นเหยียดไปข้างหลังจนขาเหยียดตึง ปลายเท้าขวาตั้ง เหยงหน้าและตรวจการณไปข้างหน้า

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “หมอบ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติทรุดตัวลง วางแขนซ้ายท่อนล่างลงกับพื้นให้ข้อศอกซ้ายกางออกและบิดปืนให้พานท้ายปืนเฉียงกับลำตัวไปทางขวาเล็กน้อย (ประมาณ ๒๐ องศา) วางพานท้ายลงแตะพื้น ซึ่งจะมีผลทำให้ปากกระบอกปืน อยู่สูงจากพื้นเล็กน้อย ต่อจากนั้นให้ใช้แขนท่อนล่างข้างซ้ายกดพื้นไว้มั่นคง ยกเข่าซ้ายให้พ้นจากพื้นพร้อมกับเหยียดขาข้างซ้ายไปข้างหลังจนเหยียดตึง ปลายเท้าจิกพื้นไว้ในลักษณะให้สันเท้าทั้งสองชิดกัน ต่อจากนั้นให้ลดตัวลงไปนอนราบกับพื้น เมื่อออกแตะพื้นแล้วให้เลื่อนมือทั้งสองข้างมากำป็นไว้ในลักษณะที่ให้มือขวากำรอบฝ่าครอบลากล้องปืน บริเวณใต้หูกระวินบนในลักษณะหันฝ่ามือไปทางซ้าย นิ้วทั้งสี่อยู่ด้านล่าง นิ้วหัวแม่มืออยู่ทางด้านบน กางข้อศอกทั้งสองออกไปจนสุด ทำศีรษะให้ต่ำแต่เงงหน้า สายตามองตรงไปทางด้านหน้าในแนวระดับ จัดเท้าทั้งสองข้างให้สันเท้าวางอยู่ชิดกันและแบะปลายเท้าทั้งสองข้างออกไปทางซ้ายและขวาให้เต็มที่ให้สันเท้าแบนราบกับพื้น

ท่าลูก

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าลูก”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ลูก”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๔ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ลูก, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติเลื่อนมือซ้ายลงไปที่กำรอบที่แหวนครอบลำกล้อง (กึ่งกลางน้ำหนักปืน) หงายฝ่ามือขึ้น พร้อมกันนั้นให้ละมือขวาจากการจับปืนมาตบลงพื้นแนวดียวกับไหล่ขวา ในลักษณะนิ้วมือทั้งห้าเรียงชิดติดกันชี้ไปข้างหน้า รวบปลายเท้าทั้งสองข้างเข้าหากันปลายเท้าจิกพื้น ใช้มือขวายันพื้นยกตัวขึ้นมา ให้สูงจากพื้นจนแขนเหยียดตึง จากนั้นชักเข่าซ้ายมาข้างหน้า คูกเข่าข้างซ้ายให้ขาท่อนบนตั้งฉากกับลำตัว ขาขวาเหยียดตึง ปลายเท้าติดพื้นมือซ้ายถือปืนไว้ได้หน้าอก ปืนแบนราบและขนานกับพื้น มือซ้ายอยู่เสมอนิ้วชี้ขวา ลำกล้องชี้ไปข้างหน้าทางซ้าย ข้อศอกซ้ายองจนแขนซ้ายท่อนล่างตั้งฉากกับแขนท่อนบนเงยหน้าและตรวจการณไปข้างหน้า

“ลูก”

คำบอก “รวด”

ท่าลูก

ตอนที่สอง

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

ตอนที่สี่

ตอนที่สาม

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ลูก, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติคุกเข่าขวาพร้อมกับใช้มือขวาดันลำตัวขึ้น พร้อมกับยกเข่าทั้งสองให้พ้นพื้น และลุกขึ้นยืนอยู่ในลักษณะท่าหมอบตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ลูก, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายผลักปืนไปข้างหน้าทางขวาพานท้ายปืนแนบติดข้างขาขวาที่นอนบนจนแขนซ้ายเหยียดตึง ปืนทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา พร้อมกันนั้นยกมือขวามาจับฝัครอบลำกล้องปืนเหนือมือซ้ายลักษณะการรอบแขนเหยียดตึง จากนั้นใช้มือขวาดึงปืนอัดเข้าร่องไหล่ขวาอย่างแข็งแรง จนกระทั่งปืนมาอยู่แนบชิดข้างลำตัวทางด้านขวา พร้อมกันนั้นละมือซ้ายที่จับฝัครอบลำกล้องมาจับที่ปลอกกลดแสง ในลักษณะจับคืบด้วยนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วทั้งห้าชี้ไปทางด้านขวา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น กระบอกปืนตั้งฉากกับพื้น ด้ามปืนชี้ไปทางด้านหน้า พร้อมกับเปลี่ยนทำการจับปืนจากการการรอบเป็นการจับด้วยนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอกและนิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งห้าชี้ลงด้านล่าง แเบะข้อศอกขวาไปด้านหลังจนรู้สึกว่ไหล่ขวาตึง

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ลูก, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาลดปืนลงจนกว่าพานท้ายปืนจะวางลงบนพื้นตามลักษณะของท่าเรียบอาวุธ โดยไม่ให้กระแทกกับพื้นพร้อมกับสับด้ามมือซ้าย (ในลักษณะการพนมือ) กลับไปอยู่ในท่าเรียบอาวุธอย่างแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

ท่าแบกออาวุธจากท่าวันทยาอวุธ

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าแบกออาวุธจากท่าวันทยาอวุธ”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่แถวแสงเสด็จ
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “แบก - อาวุธ”

ท่าวันทยาอวุธ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “แบกออาวุธจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติยกมือขวาขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับ หันฝ่ามือไปทางซ้าย ตบกระชับฝัครอบลากล้องปืน (กำสายสะพายปืนไว้ด้วย) บริเวณใต้หูกระโหลก นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้อยู่แนวระดับเดียวกัน โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ แขนขวาท่อนบนแนบชิดติดลำตัว ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “แบกออาวุธจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติยกปืนไปทางซ้ายในลักษณะม้วนข้อมือให้บิดเข้าหาลำตัว โกร่งไกปืนชี้ไปด้านหลัง แล้วนำพานท้ายปืนมาชิดกับตะเข็บกางเกงทางด้านข้างของโคนขาซ้าย โดยให้มือขวานำลำกล้องปืนเข้าไปในร่องไหล่ซ้าย ข้อศอกขวาเปิดให้ขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นละมือซ้ายจากฝ่าครอบลำกล้องปืนมาตบจับพานท้ายปืน แขนซ้ายเหยียดตึง และกระชับไว้ที่ข้างโคนขาซ้ายตรงแนวตะเข็บกางเกง พร้อมกับใช้ข้อมือรองจับฐานพานท้าย และจับไว้ในลักษณะที่ให้นิ้วหัวแม่มือซ้ายกดสันพานท้ายปืนไว้เหนือฐานสันพานท้ายปืนเล็กน้อย นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วทาบไปตามพานท้ายปืนด้านใน จากนั้นเลื่อนมือขวาที่กำครอบฝ่าครอบลำกล้องลงมาอยู่แนวระดับหัวไหล่ซ้าย ข้อศอกยังคงเปิดขนานพื้น

จังหวะสาม : เมื่อได้ยินคำบอก “แบกออาวุธจังหวะ - สาม” ให้ผู้ปฏิบัติยกมือซ้ายที่กำพานท้ายปืนอยู่นั้นขึ้นไปข้างหน้าในแนวท่อนล่างตั้งฉากกับลำตัวในแนวระดับ และขนานกับพื้น ยกปืนขึ้นข้างบนให้ช่องใส่ซองกระสุนอยู่ประมาณบนบ่าซ้าย แขนซ้ายท่อนบนแนบชิดติดลำตัวเสมอกับแนวแผ่นหลัง พร้อมกันนั้นสะบัดมือขวา (ในลักษณะการพนมือ) กลับไปอยู่ในท่าตรงอย่างแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

ทำวันทยาภูรจากท่าแบกออาวุธ

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำวันทยาภูรจากท่าแบกออาวุธ”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่แถวแสงเสด็จ
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “วันทยา - ภูร”

ท่าแบกออาวุธ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “วันทยาภูรจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติลดแขนซ้ายท่อนล่างให้ต่ำลงมาทางด้านซ้ายของลำตัวจนพานท้ายปืนมาวางแนบชิดข้างโคนขาซ้าย แขนซ้ายเหยียดตึง พร้อมกันนั้นให้ยกมือขวามาจับการอบฝากรอบลำกล้องในลักษณะม้วนข้อ หันหลังมือออกนอกลำตัว ในแนวระดับไหล่ซ้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น บังคับให้ปืนตั้งตรงในแนวตั้งฉากกับพื้น

จังหวะสอง

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “วันทยาอุจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวา ยกปืนมาด้านหน้ากึ่งกลางลำตัวในลักษณะม้วนข้อมือออกด้านนอก จนหลังมือ ขวาทันไปทางขวาในลักษณะท่าวันทยาอุ พร้อมกันนั้นละมือซ้ายมาตบกระชับ ฝาคีบรอบลำกล้องปืน (ถ้าสายสะพายปืนไว้ด้วย) โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืน มีการเคลื่อนไหวใดๆ นิ้วหัวแม่มือของมือซ้ายอยู่ตรงรูที่หก ของฝาคีบรอบ ลำกล้องปืนนับจากล่างขึ้นบน นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้อยู่แนวระดับเดียวกัน แขนซ้ายท่อนบนแนบชิดติดลำตัว น้ำหนักปืนทั้งกระบอกอยู่ที่มือซ้าย ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้า ในแนวระดับ

หมายเหตุ : ปืน M16 A1 นิ้วหัวแม่มือจะอยู่ตรงรูที่สี่
ปืน M16 A2, A4 นิ้วหัวแม่มือจะอยู่ตรงรูที่หก

จังหวะสาม

จังหวะสาม : เมื่อได้ยินคำบอก “วันทยาอุจังหวะ - สาม” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้าย จับถือปืนไว้ให้มั่นคงในลักษณะเดิม ปล่อยมือขวาจากการจับปืนแล้วสับด้ามมือลง (ในลักษณะการฟันมือ) อย่างแข็งแรง โดยให้ปลายนิ้วชี้มือขวาสัมผัสกับ ลาดพานท้ายปืน นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ทำมุมประมาณ ๔๕ องศา กับพานท้ายปืน นิ้วหัวแม่มือองอและทาไปกับสันพานท้ายปืน แขนขวาเหยียดตึง จากนั้นให้ปฏิบัติ ท่ายกอก

ทำถือปืนตามเสด็จ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำถือปืนตามเสด็จ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยเมื่อตามเสด็จฯ ในพื้นที่เสี่ยงภัย

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ตามเสด็จ, ถือปืน”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ตามเสด็จถือปืน, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวายกปืนขึ้นเฉียงผ่านหน้าลำตัว เปลี่ยนทำการจับถือเป็นการกำรอบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน หันหลังมือออกนอกลำตัว จนมือขวาอยู่เสมอแนวไหล่ซ้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น บังคับให้กระบอกปืนอยู่ในลักษณะทแยงกับลำตัว ๔๕ องศา และอยู่ห่างจากลำตัวประมาณหนึ่งฝ่ามือ ด้ามปืนชี้เฉียงลงด้านล่าง พร้อมกันนั้นยกมือซ้ายขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับ หันหลังมือออกด้านนอก ตบกระชับฝาครอบลำกล้องปืน (ถ้าสายสะพายปืนไว้ด้วย) บริเวณกึ่งกลางฝาครอบลำกล้องปืน มือซ้ายอยู่แนวเดียวกับหัวไหล่ซ้าย ข้อศอกซ้ายกางออกเล็กน้อย โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ตามเสด็จถือปืน, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากฝาครอบลำกล้องมาตบจับที่ด้ามปืนในลักษณะกำรอบโดยนิ้วชี้ทาบทไปตามโกร่งไกปืน ใช้ท้องแขนขวาจดพานท้ายปืนให้แนบชิดติดลำตัว มือซ้ายที่กำรอบให้ม้วนข้อเข้าเล็กน้อย พร้อมนำปืนเข้าหาลำตัวจนแนบชิด จากนั้นให้ผู้ปฏิบัติท่ายกอก

ตอนที่สอง

ท่าเรียบอาวุธจากท่าถือปืนตามเสด็จ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเรียบอาวุธจากท่าถือปืนตามเสด็จ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยเมื่อตามเสด็จฯ ในพื้นที่เสี่ยงภัย

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “เรียบ, อาวุธ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาทำมือลักษณะรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับ หันหลังมือออกด้านนอก ตบกระชับฝาครอบลำกล้องปืน (กำสายสะพายปืนไว้ด้วย) เหนือมือซ้ายในลักษณะกำรอบ ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ

ตอนที่สอง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาลดปืนผ่านลำตัวลงจนกว่าพานท้ายปืนจะวางลงบนพื้นตามลักษณะของท่าเรียบอาวุธ โดยไม่ให้กระแทกกับพื้นพร้อมกับสะบัดมือซ้าย (ในลักษณะการฟ้นมือ) กลับไปอยู่ในท่าเรียบอาวุธอย่างแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

“เรียบ, อาวุธ”

คำบอก “เป็นคำๆ”

ท่าเรียบอาวุธจากท่าถือปืนตามเสด็จ

ท่าถวายความเคารพจากทำถือนปืนตามเสด็จฯ

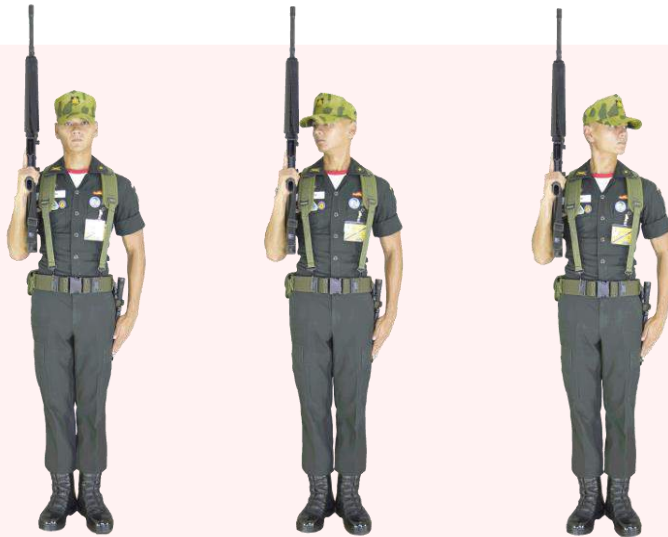
๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่าถวายความเคารพจากทำถือนปืนตามเสด็จฯ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสถือปืนตามเสด็จฯ เพื่อถวายความปลอดภัย และต้องหยุดถวายความเคารพ

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำฯ” ใช้คำบอก “ถวายความเคารพ, ตรง”

๕.การปฏิบัติ

แลขวา

แลซ้าย

ท่าถวายความเคารพจากทำถือนปืนตามเสด็จ

๕.๑ นายทหารชั้นประทวน : เมื่อได้ยินคำบอก “ถวายความเคารพ, ตรง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาวาดปืนไปทางขวามือจนปากลำกล้องชี้ขึ้นบนตั้งฉากกับพื้น ด้ามปืนชี้ไปด้านหน้าแล้วดึงปืนมาวางบริเวณร่องไหล่ขวาให้โครงศูนย์หลังแนบกับร่องไหล่ขวา พานท้ายปืนทาบไปตามท้องแขนขวา พร้อมกันนั้นให้ละมือซ้ายจากฝาคอปลากล้องสับด้ามมือซ้าย (ลักษณะการฟันมือ) มาอยู่ข้างขาซ้ายในลักษณะทำตรง พร้อมกับนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะวาดเท้าซ้ายออกข้างลำตัว จากนั้นให้ปฏิบัติทำยกอก

แลขวา

แลซ้าย

ท่าถวายความเคารพจากทำถือนปืนตามเสด็จ

๕.๒ นายทหารชั้นสัญญาบัตร : เมื่อได้ยินคำบอก “ถวายความเคารพ, ตรง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาที่จับที่ด้ามปืนมาปฏิบัติทำวันทยหัตถ์ จากนั้นให้ปฏิบัติทำยกอก

หมายเหตุ : ให้ผู้ปฏิบัติแลขวา หรือแลซ้ายตามเมื่อพระมหากษัตริย์หรือพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์เสด็จฯ

กระทรวงศึกษาธิการ

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ถือปิ่น”

ทำถือนี้นตามเสด็จ

นายทหารชั้นประทวน : เมื่อได้ยินคำบอก “ถือปืน” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาวาดปืนลงมาทางซ้ายหน้าลำตัว พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายมาตบจับปืนบริเวณฝากรอบลำกล้อง ให้ลักษณะการอบ มือซ้ายอยู่แนวเดียวกับไหล่ซ้าย นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน หันหลังมือออกด้านนอก ตบกระชับฝากรอบลำกล้องปืน (กำสายสะพายปืนไว้ด้วย) บริเวณกึ่งกลางฝากรอบลำกล้องปืน มือซ้ายอยู่แนวเดียวกับหัวไหล่ซ้าย ข้อศอกซ้ายกางออกเล็กน้อย อยู่ในลักษณะของท่าถือปืนตามเสด็จ จากนั้นให้ปฏิบัติท้ายกอง

ทำถือป็นตามเสด็จ

၁၆

ท่ารวมอาวุธ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่ารวมอาวุธ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสพักแถว เพื่อป้องกันการชำรุดของอาวุธ

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “รวมอาวุธ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ท่าเริ่มต้น

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “รวมอาวุธ, ตอนที่หนึ่ง”

การปฏิบัติของคน ที่ ๑

ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติในท่าเฉียงอาวุธ จากนั้นใช้มือทั้งสองผลักปืนไปข้างล่างจนแขนทั้งสองข้างเหยียดตึง พลิกปืนให้แบนราบหันด้ามปืนไปด้านหน้า มือซ้ายจับฝาดครอบลำกล้องปืนด้วยการหงายฝ่ามือ มือขวาจับคอปืน ด้วยการคว่ำฝ่ามือ พร้อมกันนั้นนับเท้าซ้ายเฉียงไปด้านหน้าทางซ้ายประมาณครึ่งก้าว สันเท้าขวาไม่เปิด สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

การปฏิบัติของคน ที่ ๒

ให้ผู้ปฏิบัติเลื่อนมือขวาขึ้นมาจับเหนือโครงศูนย์หน้าในลักษณะคืบ ยกปืนมาข้างหน้า วางพานท้ายปืน ลงบนพื้นให้ปืนตั้งตรง และอยู่กึ่งกลางเท้าทั้งสองอยู่ห่างจากปลายเท้าประมาณหนึ่งคืบ แขนขวาเหยียดตึง หันหลังมือไปทางขวา มือซ้ายอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

การปฏิบัติของคน ที่ ๓

ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวายกปืนขึ้นมาพร้อมกับเหวี่ยงพานท้ายปืนไปทางด้านซ้ายของตัวสูงประมาณ เหนือเข็มขัดเล็กน้อย หันด้ามปืนไปด้านหน้า ใช้มือซ้ายจับที่คอปืนในลักษณะการคว่ำมือ จากนั้น ใช้มือทั้งสองผลักปืนไปข้างล่างจนแขนทั้งสองข้างเหยียดตึง พร้อมกันนั้นนับเท้าขวาเฉียงไปด้านหน้าทางขวา ประมาณครึ่งก้าว สันเท้าซ้ายไม่เปิด สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สอง

เมื่อได้ยินคำบอก “รวมอาวุธ, ตอนที่สอง”

การปฏิบัติของคนที่ ๑

ให้ผู้ปฏิบัติก้มตัวลงนำลำกล้องปืนสอดเข้าไปในช่องด้ามหิ้ว วางพานท้ายปืนวางจรดพื้นเฉียงไปด้านหลังเล็กน้อย แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง มือทั้งสองยังคงจับปืนในลักษณะเดิม (ลำกล้องปืนคนที่ ๑ อยู่เหนือลำกล้องปืนคนที่ ๓) ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง

การปฏิบัติของคนที่ ๒

ให้ผู้ปฏิบัติคงอยู่ในลักษณะเดิม

การปฏิบัติของคนที่ ๓

ให้ผู้ปฏิบัติก้มตัวลงนำลำกล้องปืนสอดเข้าไปในช่องด้ามหิ้ว วางพานท้ายปืนวางจรดพื้นเฉียงไปด้านหลังเล็กน้อย แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง มือทั้งสองยังคงจับปืนในลักษณะเดิม (ลำกล้องปืนคนที่ ๑ อยู่เหนือลำกล้องปืนคนที่ ๓) ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง

ตอนที่สาม

เมื่อได้ยินคำบอก “รวมอาวุธ, ตอนที่สาม”

การปฏิบัติของคนที่ ๑ และ ๓

ให้ผู้ปฏิบัติยืนตัวขึ้นมาพร้อมกับนำเท้าที่อยู่ข้างหน้ามาชิดเท้าที่อยู่ข้างหลัง กลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

การปฏิบัติของคนที่ ๒

ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาลงมาอยู่ข้างขาขวาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

ท่าขยายอาวุธ

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ขยายอาวุธ”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสพักแถว เพื่อป้องกันการชำรุดของอาวุธ
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ขยายอาวุธ”
- ๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ขยายอาวุธ, ตอนที่หนึ่ง”

การปฏิบัติของคนที่ ๑ : ให้ผู้ปฏิบัติบเท้าซ้ายเฉียงไปด้านหน้าทางซ้ายประมาณครึ่งก้าว ส้นเท้าขวาไม่เปิด พร้อมกันนั้นก้มตัวลงไปจับปืน มือซ้ายจับฝาดครอบลำกล้องปืนด้วยการหงายฝ่ามือ มือขวาจับคอปืนด้วยการคว่ำฝ่ามือ จากนั้นใช้มือขวายกพานท้ายปืนขึ้นให้ขนานกับพื้น แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง ปากลำกล้องปืนยังคงอยู่ในช่องด้ามหิ้วปืน ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง

การปฏิบัติของคนที่ ๒ : ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวามาจับเหนือโครงศูนย์หน้าในลักษณะคืบ แขนขวาเหยียดตึง หันหลังมือไปทางด้านขวา สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

การปฏิบัติของคนที่ ๓ : ให้ผู้ปฏิบัติบเท้าขวาเฉียงไปด้านหน้าทางขวาประมาณครึ่งก้าว ส้นเท้าซ้ายไม่เปิด พร้อมกันนั้นก้มตัวลงไปจับปืน มือซ้ายจับคอปืนด้วยการคว่ำฝ่ามือ มือขวาจับฝาดครอบลำกล้องปืนด้วยการหงายฝ่ามือ จากนั้นใช้มือขวายกพานท้ายปืนขึ้นให้ขนานกับพื้น แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง ปากลำกล้องปืนยังคงอยู่ในช่องด้ามหิ้ว ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ขยายอาวุธ, ตอนที่สอง”

การปฏิบัติของคนที่ ๑ : ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองข้างยกปืนขึ้นมา ยึดลำตัวขึ้นมาให้ลำตัวตรง ปืนแบนราบอยู่บริเวณหน้าขาซ้ายขนานกับพื้น หันด้ามปืนไปด้านหน้า แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง พร้อมกันนั้นนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะอัดส้นเท้าอย่างแข็งแรง

การปฏิบัติของคนที่ ๒ : ให้ผู้ปฏิบัติคงอยู่ในลักษณะเดิม

การปฏิบัติของคนที่ ๓ : ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองข้างยกปืนขึ้นมา ยึดลำตัวขึ้นมาให้ลำตัวตรง ปืนแบนราบอยู่บริเวณหน้าขาขวาขนานกับพื้น หันด้ามปืนไปด้านหน้า แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง พร้อมกันนั้นนำเท้าขวามาชิดเท้าซ้ายในลักษณะอัดส้นเท้า

ตอนที่สาม

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ขยายอาวุธ, ตอนที่สาม”

การปฏิบัติของคนที่ ๑ : ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางข้างทางขวา แนวนปืนชี้เฉียงขึ้นทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา พร้อมกันนั้นใช้มือขวาดึงปืนให้พานท้ายแนบชิดข้างต้นขาขวา จากนั้นละมือขวาที่จับคอปืนมาตบจับฝาครอบลำกล้องปืนใต้โครงศูนย์หน้าในลักษณะการรอบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง จากนั้นสับมือซ้ายมาอยู่ข้างซ้าย (ในลักษณะการฟันมือ) ในลักษณะท่าตรง พร้อมกันนั้นใช้มือลดปืนลงมาอยู่ข้างขาขวาในลักษณะท่าเรียบอาวุธอย่างแข็งแรง

การปฏิบัติของคนที่ ๒ : ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวายกปืนมาอยู่ข้างขาขวาในลักษณะท่าเรียบอาวุธอย่างแข็งแรง

การปฏิบัติของคนที่ ๓ : ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายจากคอปืนแล้วสับมือ (ในลักษณะการฟันมือ) ลงมาอยู่ข้างซ้าย ใช้มือขวานำปืนมาวางข้างขาขวา ในลักษณะท่าเรียบอาวุธ จากนั้นให้ปฏิบัติท้ายกอง

ท่าเปลี่ยนยาม

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเปลี่ยนยาม”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่กองรักษาการณ์ หรือยามถวายพระเกียรติ

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “เปลี่ยนยาม”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ท่าเรียบอาวุธ

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เปลี่ยนยาม, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่ากึ่งขาหันทันโดยไม่นำเท้าซ้ายมาชิด
พร้อมกันนั้นให้ปฏิบัติท่าคอนอาวุธ จากนั้นก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าหนึ่งก้าว ในลักษณะการเตะและตบเท้าลงบนพื้น
อย่างแข็งแรง โดยให้ส้นเท้าซ้ายอยู่แนวเดียวกับปลายเท้าขวา บิดปลายเท้าซ้ายชี้ไปในทิศทางตรงหน้า ลำตัวหันเฉียง
ไปทางขวาประมาณ ๔๕ องศา เช่นเดียวกันกับศีรษะและสายตาเป็นไปตามจังหวะหนึ่งของท่ากึ่งขาหันทัน น้ำหนักตัวอยู่ที่
เท้าซ้าย ขาขวาเหยียดตึงส้นเท้าขวาเปิด มือซ้ายยังคงอยู่ในลักษณะท่าตรง

ตอนที่สอง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เปลี่ยนยาม, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าทางซ้ายในลักษณะไขว่ห่างจากเท้าซ้ายประมาณครึ่งก้าว หรือนำเท้าขวาไปแทนที่เท้าขวาของยามอีกนายหนึ่ง ปลายเท้าขวาเฉียงไปทางด้านซ้ายทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา ในลักษณะการเตะและตบเท้า ถ่าน้ำหนักตัวไปที่เท้าขวา จากนั้นให้ใช้ปลายเท้าทั้งสองเป็นจุดหมุน หมุนตัวไปทางซ้าย ๑๘๐ องศา หันหน้าเข้าหายามอีกนายหนึ่ง วางสันเท้าขวาลงกับพื้นน้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าขวา เปิดสันเท้าซ้ายเล็กน้อย ขาช้ายเหยียดตึง ปืนอยู่ในลักษณะของท่าคอนอาวุธ มือซ้ายอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้า

ตอนที่สาม

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เปลี่ยนยาม, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัตินำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะอัดสันเท้าอย่างแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติท่าเรียบอาวุธจากท่าคอนอาวุธ

ทำนยยามถวายพระบรมศพ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวธ “ทำนยยามถวายพระบรมศพ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก

ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสย่นยามถวายพระบรมศพเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติและความจงรักภักดี

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ย่นยามถวายพระบรมศพ, ทำ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๔ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง (นับ ๑ - ๘)

ตอนที่สอง (นับ ๑ - ๘)

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ย่นคำบอก “ย่นยามถวายพระบรมศพ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติยังคงปฏิบัติในท่ายืนอาวธ

ตอนที่สอง : ในระหว่างการปฏิบัติให้นับ ๑ - ๘

เมื่อได้ย่นคำบอก “ย่นยามถวายพระบรมศพ, ตอนที่สอง”

นับ ๑ - ๘

ให้ผู้ปฏิบัติเลื่อนมือขวาผ่านพานท้ายปืนมาจับคอปืนในลักษณะกำรอบ จากนั้นใช้มือซ้ายยกพานท้ายปืนขึ้น พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายลดปลายกระบอกลงอย่างช้าๆ จนพานท้ายปืนอยู่บริเวณหน้าอก ปืนอยู่กึ่งกลางลำตัว ห่างจากหน้าอกเล็กน้อย แขนเป็นขนานกับพื้น แขนซ้ายเหยียดตึง

นับ ๑ - ๘

ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายลดปลายกระบอกลงอย่างช้าๆ จนลำกล้องปืนชี้ลงด้านล่างตั้งฉากกับพื้น พร้อมกันนั้นให้เลื่อนมือขวาผ่านพานท้ายปืนมาจับฐานพานท้ายปืนในลักษณะนิ้วชี้สี่เรียงชิดติดกัน นิ้วหัวแม่มืออยู่บริเวณแก้มหน้าพานท้ายปืน จากนั้นใช้มือขวาลดปืนลงจนปลายดาบปลายปืนจรดพื้นอยู่กึ่งกลางระหว่างปลายเท้าทั้งสองข้าง เมื่อปลายดาบปลายปืนจรดพื้นแล้วมือขวาที่จับพานท้ายปืนให้เปลี่ยนเป็นแบมือวางลงบนฐานพานท้ายปืน นิ้วชี้ห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกันปลายนิ้วชี้ไปทางด้านซ้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นให้ละมือซ้ายที่จับฝาคอปลากล้องเลื่อนผ่านตัวปืนขึ้นมาในลักษณะนิ้วชี้ห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกันปลายนิ้วชี้ลงพื้น แขนซ้ายเหยียดตึง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่สาม

เมื่อได้ยินคำบอก “ยืนยามถวายพระบรมศพ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายจากตัวปืนมาตบหลังมือขวา ให้ทับเสมอกัน ในลักษณะนี้ทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกันปลายนิ้วชี้ไปทางด้านขวา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น

ตอนที่สี่

ในระหว่างการปฏิบัติให้นับ ๑ – ๘

เมื่อได้ยินคำบอก “ยืนยามถวายพระบรมศพ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติสลับพานท้ายปืนไปด้านหน้าจนแขนทั้งสองข้างเหยียดตึง มือทั้งสองข้างเปลี่ยนจากนิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเป็นการกุมลงบนฐานพานท้ายปืน พร้อมกันนั้นให้ก้มศีรษะลงประมาณ ๔๕ องศา

ท่าเลื่อยันยามถวายพระบรมศพ

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเลื่อยันยามถวายพระบรมศพ”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสยืนยามถวายพระบรมศพเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติและความจงรักภักดี
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “เลื่อยันยามถวายพระบรมศพ, ท่า”
- ๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๔ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่หนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “เลื่อยันยามถวายพระบรมศพ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองดิ่งพานท่ายปืนเข้าหาลำตัวจนป็นตั้งฉากกับพื้น พร้อมกันนั้นให้เหยยศีรษะขึ้นจนสายตามองตรงในแนวระดับ เมื่อป็นตั้งฉากกับพื้นแล้วมือทั้งสองข้างที่จับกุมพานท่ายปืนให้เปลี่ยนเป็นนิ้วทั้งห้าเหยียดตรงเรียงชิดติดกัน ข้อศอกทั้งสองข้างเปิดขนานกับพื้นโดยประมาณ อยู่ในลักษณะของท่ายันยามถวายพระบรมศพตอนที่สาม

ตอนที่สอง

เมื่อได้ยินคำบอก “เลื่อยันยามถวายพระบรมศพ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายจากที่วางบนมือขวาไปทบบริเวณคอป็นในลักษณะนิ้วทั้งห้าเหยียดตั้งเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ลงพื้น แขนซ้ายเหยียดตั้ง อยู่ในลักษณะของท่ายันยามถวายพระบรมศพตอนที่สอง

ตอนที่สาม (นับ ๑ - ๘)

ตอนที่สาม (นับ ๑ - ๘)

ตอนที่สี่

ตอนที่สาม

เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกยืนยามถวายพระบรมศพ, ตอนที่สาม”

นับ ๑ - ๘

ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาจับฐานพานท้ายปืนในลักษณะนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วหัวแม่มืออยู่บริเวณแก่งหน้าพานท้าย ยกปืนขึ้นจนมือขวาอยู่ระดับหน้าอก พร้อมกันนั้นให้เลื่อนมือซ้ายไปบริเวณฝาคกรอบลำกล้องปืน แล้วจับในลักษณะการรอบ จากนั้นใช้มือซ้ายยกฝาคกรอบลำกล้องปืนขึ้นด้านบนจนปืนขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นให้เลื่อนมือขวาไปตามพานท้ายปืนไปจับคอปืนในลักษณะการรอบ

นับ ๑ - ๘

ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายยกฝาคกรอบลำกล้องปืนขึ้นด้านบนจนปืนตั้งฉากกับพื้น ปากลำกล้องปืนเสมอแนวระดับสายตา พร้อมกันนั้นให้ใช้มือขวาที่การรอบคอปืนลดพานท้ายปืนลงด้านล่างและเมื่อปืนเกือบตั้งฉากกับพื้น ให้ละมือขวาจากคอปืนเลื่อนลงไปยังบริเวณแก่งหน้าพานท้าย นิ้วทั้งสี่เหยียดตึงเรียงชิดติดกัน นิ้วหัวแม่มืออยู่หลังสันพานท้าย อยู่ในลักษณะของท้าววันทยาอุ

ตอนที่สี่

ยังคงปฏิบัติท้าววันทยาอุ

ท่ากอดปิ่นนึ่งคุกเข่า

๑.ความเป็นมา : เนื่องจากทหรมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์จะต้องปฏิบัติภารกิจในการถวายความปลอดภัยและถวายพระเกียรติอย่างใกล้ชิดต่อองค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ซึ่งบางครั้งทหารจะยืนอยู่ในระยะประชิดมากเกินไป ดังนั้นเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติอย่างสูงที่สุดจึงให้ปฏิบัติในท่ากอดปิ่นนึ่งคุกเข่า

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่ากอดปิ่นนึ่งคุกเข่า”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่กองรักษาการณ์ หรือยามถวายพระเกียรติ

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “กอดปิ่นนึ่งคุกเข่า, ท่า”

๖.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “กอดปิ่นนึ่งคุกเข่าจังหวะ - หนึ่ง”

-กรณีผู้ปฏิบัติอยู่ในท่าวันทยาอุธ ให้ผู้ปฏิบัติยกมือขวาขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน พร้อมตบจับ หันฝ่ามือไปทางซ้าย ตบกระชับฝ่าครอบลำกล้องปืน (กำสายสะพายปืนไว้ด้วย) บริเวณใต้หุกระวินบน นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้อยู่แนวระดับเดียวกัน และดึงปืนเข้าหาลำตัวในลักษณะม้วนข้อมือเข้าด้านใน ลำกล้องปืนชี้เฉียงขึ้นไปทางซ้าย ให้กระบอกปืนอยู่ในลักษณะทแยงกับลำตัว ๔๕ องศา ด้ามปืนชี้เฉียงลงด้านล่าง มือขวาอยู่เสมอแนวระดับไหล่ซ้าย พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายดึงปืนเข้าหาลำตัว ม้วนข้อมือเข้าหาลำตัวหันหลังมือ ออกด้านนอก แขนซ้ายท่อนบนแนบชิดติดลำตัว และดึงเท้าซ้ายไปด้านหลังเล็กน้อยโดยไม่เสียลักษณะ ท่าทาง สั้นเท้าซ้ายเปิด สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “กอดปิ่นนึ่งคุกเข่าจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติดึงเท้าซ้ายไปด้านหลังอีกเล็กน้อย เพื่อสะดวกต่อการนั่งคุกเข่า แล้วคุกเข่าซ้ายลงให้ขาขวาท่อนบนและล่างตั้งฉากกัน เมื่อเข้าซ้ายจรดพื้น ให้เปิดข้อศอกซ้ายขนานกับพื้นอย่างแข็งแรงทันที แขนขวาท่อนล่างแนบไปตามแนวกระบอกปืน ลำตัวตั้งตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

จังหวะสาม : เมื่อได้ยินคำบอก “กอดปิ่นนึ่งคุกเข่าจังหวะ - สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายจากฝ่าครอบลำกล้อง มาจับดาบปลายปืนในลักษณะคืบ หันหลังมือออกด้านนอกนิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ทาบไปตามแนวดาบ ไม่ให้เห็นดาบจากด้านหน้า แขนขวาท่อนล่างยังคงแนบไปตามแนวกระบอกปืนเช่นเดิม ลำตัวตั้งตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

หมายเหตุ : เมื่อผู้ปฏิบัติอยู่ในท่ากอดปิ่นนึ่งคุกเข่า สามารถปฏิบัติในท่าแลขวา และแลซ้ายได้ โดยการปฏิบัติ ท่ายกอกและสับัดหน้าไปในทิศทางที่พระมหากษัตริย์หรือพระบรมวงศานุวงศ์เสด็จฯ

ท่าเล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเข่า

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่าเล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเข่า”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่กองรักษาการณ์ หรือยามถวายพระเกียรติ

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “เล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเข่า, ท่า”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเข่าจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติลุกขึ้นยืนโดยเท้าซ้ายยังคงอยู่ด้านหลังเล็กน้อย ไม่เสียลักษณะท่าทาง สันเท้าซ้ายเปิดในลักษณะการยืนตัว ลำตัวตั้งตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ ส่วนอื่นๆ ยังคงอยู่ในลักษณะเดิม (รูปที่หนึ่ง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อับ” ให้ผู้ปฏิบัตินำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะการอัดสันเท้าอย่างแข็งแรง พร้อมกันนั้นม้วนข้อมือขวาออกนอกลำตัวจนตามปิ่นชี้ไปทางด้านหน้า ละมือซ้ายจากตาบปลายปิ่นทำมือเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน พร้อมตบจับหันฝ่ามือไปทางขวา ตบกระชับฝากรอบลำกล้องปิ่น (ถ้าสายสะพายปิ่นไว้ด้วย) โดยพยายามไม่ให้กระบอกปิ่นมีการเคลื่อนไหวใดๆ นิ้วหัวแม่มือของมือซ้ายอยู่ตรงรูที่ห้า ของฝากรอบลำกล้องปิ่น นับจากล่างขึ้นบน นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้อยู่แนวระดับเดียวกัน แขนซ้ายท่อนบนแนบชิดติดลำตัว น้ำหนักปิ่นทั้งกระบอกอยู่ที่มือซ้าย ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ (รูปที่สอง)

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเข่าจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายจับถือปิ่นไว้ให้มั่นคงในลักษณะเดิม ปลอยมือขวาจากการจับปิ่นแล้วสับดมือลง (ในลักษณะการฟันมือ) อย่างแข็งแรง โดยให้ปลายนิ้วชี้มือขวาสัมผัสกับลาดพานท้ายปิ่น นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ทำมุมประมาณ ๔๕ องศา กับพานท้ายปิ่น นิ้วหัวแม่มือจรดและทาบบนกับสันพานท้ายปิ่น แขนขวาเหยียดตึง

หมายเหตุ : เมื่อผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าแลขวาหรือแลซ้ายในท่ากอดปิ่นนึ่งคุกเข่าอยู่ จะปฏิบัติท่าเล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเข่าให้สับัดหน้ามาอยู่ในทิศทางตรงหน้า ในขั้นตอนของการลุกขึ้นยืนในจังหวะหนึ่ง และสับัดหน้ากลับไปในทิศทางเดิมพร้อมขั้นตอนการสับัดมือขวาลงในจังหวะสอง

“เล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเข่า, ท่า”

คำบอก “เป็นคำๆ”

ท่าเล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเข่า

ทำยิง

ทำยิง แบ่งเป็น ๕ ท่า ๑.ทำยืนยิง ๒.ทำนั่งสูงยิง ๓.ทำนั่งราบยิง ๔.ทำนั่งคุกเข่ายิง ๕.ทำนอนยิง

ทำยืนยิง

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำยืนยิง”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ยืน, เตรียมยิง”
๕. การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ยืนเตรียมยิง, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าขวาหันจังหวะหนึ่ง จากนั้นก้าวเท้าซ้ายไปทางซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ปลายเท้าซ้ายชี้ไปที่เป้าหมาย มือทั้งสองข้างถือปืนอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ยืนเตรียมยิง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวานำพานท้ายปืนเข้าร่องไหล่ขวา ยังคงจับพานท้ายในลักษณะคืบคล้ายกับการจับปืนในท่าเตรียมใช้อาวุธ ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น มือซ้ายกำรอบฝาด้านล่างของปืนในลักษณะหยาบฝ่ามือ ใบหน้ายังไม่แนบชิดติดพานท้ายปืน สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ยืนเตรียมยิง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาจับด้ามปืนในลักษณะการรอบ โดยให้นิ้วชี้ขาดไปตามโครงโก่งปืน ข้อศอกขวาเปิดตามธรรมชาติ มือซ้ายกำรอบฝาด้านล่างของปืนในลักษณะหยาบฝ่ามือ ก้มศีรษะให้บริเวณแก้มแนบชิดติดพานท้ายหลังโครงศูนย์หลัง โน้มน้ำหนักตัวไปด้านหน้าน้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าซ้าย หย่อนเข้าซ้ายเล็กน้อย ขาขวาเหยียดตึง สายตาเล็งที่เป้าหมายผ่านศูนย์หลังและศูนย์หน้า

ท่าเล็กยิงจากทำเนียบ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่าเล็กยิงจากทำเนียบ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “เล็กยิง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากด้ามปืนมาตบจับที่สันพานท้ายปืนในลักษณะคืบด้วยนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นให้เงยศีรษะขึ้น สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะเดิม

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาลดปืนลง ยังคงจับพานท้ายปืนในลักษณะคืบ มือซ้ายกำรอบฝากรอบลำกล้องปืนในลักษณะหงายฝ่ามือ สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติบิดลำตัวมาทางซ้าย ๙๐ องศา โดยใช้สันเท้าขวาเป็นจุดหมุน จากนั้นนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะการรวดเท้าไปด้านข้าง ขาเหยียดตึง แล้วอัดสันเท้าอย่างแข็งแรง กลับมาอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

“เล็กยิง”

คำบอก “รวด”

ท่าเล็กยิงจากทำเนียบ

ทำนึ่งสูงยิง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำนึ่งสูงยิง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “นึ่งสูงนึ่ง, เตรียมยิง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “นึ่งสูงนึ่งเตรียมยิง, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่ากึ่งขาหันทันจึ่งหะหนึ่ง จากนั้นก้าวเท้าซ้ายไปทางซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ แนวนเท้าทั้งสองข้างขนานกัน มือทั้งสองข้างถือปืนอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “นึ่งสูงนึ่งเตรียมยิง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติทรุดตัวลงนั่งโดยไม่ให้มีส่วนใดของร่างกายสัมผัสพื้น นอกเหนือจากเท้าทั้งสองข้าง สันเท้าทั้งสองข้างติดกับพื้น มือขวานำพานท้ายปืนเข้าร่องไหล่ ยังคงจับพานท้ายในลักษณะคืบคล้ายกับการจับปืนในท่าเตรียมใช้อาวุธ ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น มือซ้ายกำรอบฝาครอบลำกล้องปืนในลักษณะหงายฝ่ามือ แขนซ้ายท่อนบนทาบบริเวณหัวเข่าซ้ายด้านใน ใบหน้ายังไม่แนบชิดติดพานท้ายปืน สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “นึ่งสูงนึ่งเตรียมยิง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาจับด้ามปืนในลักษณะกำรอบโดยให้นิ้วชี้พาดไปตามโกร่งไกปืน แขนขวาท่อนบนทาบบริเวณหัวเข่าขวาด้านใน ก้มศีรษะให้บริเวณแก้มแนบชิดติดพานท้ายหลังโครงศูนย์หลัง สายตาเล็งที่เป้าหมายผ่านศูนย์หลังและศูนย์หน้า

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ท่าเล็กยิงจากท่านั่งสูงยิง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเล็กยิงจากท่านั่งสูงยิง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “เล็กยิง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากด้ามปืนมาตบจับที่
สันพานท้ายปืนในลักษณะคืบด้วยนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก นิ้วก้อยเสมอแผ่นยาง
รองพานท้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นให้เงยศีรษะขึ้น สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย ส่วนอื่นๆ
ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะเดิม

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติลุกขึ้นยืนอย่างรวดเร็ว จากนั้นใช้มือขวา
ลดพานท้ายปืนลงอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมใช้อาวุธอย่างแข็งแรง

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติบิดลำตัวมาทางซ้าย ๔๕ องศา โดยใช้
สันเท้าขวาเป็นจุดหมุน จากนั้นนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะการรวดเท้าไปด้านข้าง ขาเหยียดตึง
แล้วอัดสันเท้าอย่างแข็งแรง กลับมาอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

“เล็กยิง”

คำบอก “รวด”

ท่าเล็กยิงจากท่านั่งสูงยิง

ทำนักรบยิง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำนักรบยิง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “นักรบยิง, เตรียมยิง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “นักรบยิงเตรียมยิง, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่ากึ่งขาหั้นจ้งหะหนึ่ง
จากนั้นก้าวเท้าซ้ายไปทางซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ แนวนิ้วเท้าทั้งสองข้างขนานกัน
มือทั้งสองข้างถือปืนอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “นักรบยิงเตรียมยิง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติทรุดตัวลงนั่ง จากนั้นให้ละมือขวา
ที่จับพานท้ายปืนมาค้ำยันพื้นด้านหลังทางขวาแล้วนั่งลงบนพื้น มือซ้ายกำรอบฝากรอบลำกล้องปืนในลักษณะ
หงายฝ่ามือรักษาสมดุลของปืนให้แนวลำกล้องปืนชี้ไปยังเป้าหมาย จากนั้นละมือขวาจากพื้นมาตบจับพานท้ายปืน
ในลักษณะคืบสันพานท้าย แล้วนำพานท้ายปืนเข้าร่องไหล่ขวา ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น แขนซ้ายท่อนบนทาบ
บริเวณหัวเข่าซ้ายด้านในใบหน้างยังไมแนบชิดติดพานท้ายปืน สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “นักรบยิงเตรียมยิง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาจับด้ามปืนในลักษณะ
กำรอบโดยให้นิ้วชี้ฟ้าดไปตามโครงโก่งโก่ง แขนขวาท่อนบนทาบบริเวณหัวเข่าขวาด้านใน ก้มศีรษะให้บริเวณแก้ม
แนบชิดติดพานท้ายหลังโครงศูนย์หลัง สายตาเล็งที่เป้าหมายผ่านศูนย์หลังและศูนย์หน้า

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ท่าเล็กยิงจากท่านั่งราบยิง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเล็กยิงจากท่านั่งราบยิง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวดเร็ว” ใช้คำบอก “เล็กยิง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากด้ามปืนมาตบจับที่
สันพานท้ายปืนในลักษณะคืบด้วยนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก นิ้วก้อยเสมอแผ่นยาง
รองพานท้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นให้เงยศีรษะขึ้น สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย ส่วนอื่นๆ
ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะเดิม

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากพานท้ายปืนไปตบพื้นด้านหลัง
ทางขวาแล้วดันตัวให้ลุกขึ้นยืน โดยไม่ให้เท้าทั้งสองข้างเคลื่อนที่ จากนั้นใช้มือขวามาตบจับที่พานท้ายปืน
ในลักษณะคืบ แล้วลดพานท้ายปืนลงอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมใช้อาวุธอย่างแข็งแรง

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติบิดลำตัวมาทางซ้าย ๔๕ องศา โดยใช้
สันเท้าขวาเป็นจุดหมุน จากนั้นนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะการวาดเท้าไปด้านข้าง ขาเหยียดตึง
แล้วอัดสันเท้าอย่างแข็งแรง กลับมาอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

“เล็กยิง”

คำบอก “รวดเร็ว”

ท่าเล็กยิงจากท่านั่งราบยิง

ทำนั้งคูกเข่ายิ่ง

๑.เรื่งที่จ้ะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำนั้งคูกเข่ายิ่ง”

๒.ควมมุง่หมาย : เพื่อใ้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “นั้งคูกเข่านั้ง, เตรียมยิ่ง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็ ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยิ่งคำบอก “นั้งคูกเข่านั้งเตรียมยิ่ง, ตอนทีหนึ่ง” ใ้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าขวาหัน จั้งหะหนึ่ง จากนั้นก้าวเท้าซ้ายไปทางซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ปลายเท้าซ้ายชี้ไปทีเป้าหมาย มือทั้งสองข้างถือปืนอยุ่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ สายตามองตรงไปทีเป้าหมาย

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยิ่งคำบอก “นั้งคูกเข่านั้งเตรียมยิ่ง, ตอนทีสอง” ใ้ผู้ปฏิบัติยกเท้าขวาไปด้านหลัง ประมาณหนึ่งก้าว แล้วทรุดตัวลง วางหัวเข่าขวาลงบนพื้นอยุ่แนวเดียวกันกับส้นเท้าซ้าย จากนั้นใช้มือขวานำพานท้ายปืนเข้ร่องไหล่ขวาลำตัวตั้งตรง สายตามองไปทีเป้าหมาย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยิ่งคำบอก “นั้งคูกเข่านั้งเตรียมยิ่ง, ตอนทีสาม” ใ้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาจับด้ามปืนในลักษณะการรอบโดยใ้นิ้วชี้พาดไปตามโกร้งไกปืน แขนซ้ายท่อนบนพาดไปกับหัวเข่าซ้าย จากนั้นก้มศีรษะใ้บริเวณแก้มแนบชิดติดพานท้ายหลังโครงศูนย์หลัง โนม้ตัวไปด้านหน้าเล็กน้อย สายตาเล็งทีเป้าหมาย ผ่านศูนย์หลังและศูนย์หน้า

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ท่าเลิกลงจากท่านั่งคุกเข่ายิง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเลิกลงจากท่านั่งคุกเข่ายิง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “เลิกลง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกลง, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากด้ามปืนมาตบจับที่สันพานท้ายปืนในลักษณะคืบด้วยนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นให้เหยยศีรษะขึ้น สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย ยึดลำตัวขึ้นให้ตั้งตรง ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะเดิม

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกลง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติลุกขึ้นยืนแล้วยกเท้าขวากลับมายืนตำแหน่งเดิม แล้วลดพานท้ายปืนลงอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมใช้อาวุธอย่างแข็งแรง

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกลง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติบิดลำตัวมาทางซ้าย ๙๐ องศา โดยใช้สันเท้าขวาเป็นจุดหมุน จากนั้นนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะการรวดเท้าไปด้านข้าง ขาเหยียดตึงแล้วอัดสันเท้าอย่างแข็งแรง กลับมาอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

“เลิกลง”

คำบอก “รวด”

ท่าเลิกลงจากท่านั่งคุกเข่ายิง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่านอนยิง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “นอน, เตรียมยิง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “นอนเตรียมยิง, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่ากึ่งขาหันทันจังหวะหนึ่ง จากนั้นก้าวเท้าซ้ายไปทางซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ แแนวเท้าทั้งสองข้างขนานกัน มือทั้งสองข้างถือปืนอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “นอนเตรียมยิง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติคุกเข่าทั้งสองข้างพร้อมกัน โดยให้ปฏิบัติในท่านั่งสูงก่อนแล้วจึงคุกเข่าทั้งสองข้างลงบนพื้น หัวเข่าทั้งสองข้างห่างกันตามธรรมชาติ ยึดลำตัวให้ตั้งตรง อยู่บนหัวเข่าทั้งสองข้าง จากนั้นละมือขวาจากพานท้ายปืนไปตบลงบนพื้นด้านหน้า พร้อมโน้มตัวไปด้านหน้า ใช้มือขวาค้ำยันพื้นไว้ แล้วจึงทรุดตัวลงนอนบนพื้น โดยใช้ศอกซ้ายวางลงบนพื้นและบิดลำตัวขึ้นไปทางซ้ายเล็กน้อย มือซ้ายกำรอบฝากรอบลำกล้องปืนในลักษณะหยาฝ่ามือรักษาสมดุลของปืนให้แนวลำกล้องปืนชี้ไปยังเป้าหมาย จากนั้นละมือขวาจากพื้นมาตบจับที่พานท้ายปืนในลักษณะคืบ นำพานท้ายปืนเข้าร่องไหล่ขวา ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “นอนเตรียมยิง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาจับด้ามปืนในลักษณะกำรอบโดยให้นิ้วชี้พาดไปตามโกร่งไกปืน จากนั้นบิดลำตัวลงทางขวา ตั้งข้อศอกขวาลงบนพื้น แล้วก้มศีรษะให้บริเวณแก้มแนบชิดติดพานท้ายหลังโครงศูนย์หลัง ยกหัวเข่าขวาออกจากลำตัวพอสมควรเพื่อจัดทำยิงให้มั่นคง สายตาเล็งที่เป้าหมายผ่านศูนย์หลังและศูนย์หน้า

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ท่าเลื่อยจากท่านอนยิง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเลื่อยจากท่านอนยิง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอกใช้ : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “เลื่อย”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลื่อย, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากด้ามปืนมาตบจับที่พานท้ายปืนในลักษณะคืบสันพานท้ายปืนด้วยนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น พร้อมกับบิดลำตัวขึ้นทางซ้ายเล็กน้อย

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลื่อย, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาที่จับสันพานท้ายปืนมาตบลงบนพื้นประมาณแนวหน้าอก แล้วดันตัวขึ้นพร้อมกับคุกเข่าทั้งสองข้าง จากนั้นลุกขึ้นยืนแล้วใช้มือขวามาตบจับที่พานท้ายปืนในลักษณะคืบ และลดพานท้ายปืนลงอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมใช้อาวุธอย่างแข็งแรง

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เลื่อย, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติบิดลำตัวมาทางซ้าย ๔๕ องศา โดยใช้สันเท้าขวาเป็นจุดหมุน จากนั้นนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะการวาดเท้าไปด้านข้าง ขาเหยียดตึงแล้วอัดสันเท้าอย่างแข็งแรง กลับมาอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

“เลื่อย”

คำบอก “รวด”

ท่าเลื่อยจากท่านอนยิง

ทำยืนเตรียมแทง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำยืนเตรียมแทง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ยืน, เตรียมแทง”

๕.กาปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “ยืน, เตรียมแทง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวายกปืนขึ้นมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ (รูปที่หนึ่ง, รูปที่สอง) พร้อมกันนั้นให้ก้าวเท้าซ้ายไปด้านหน้าเฉียงไปทางซ้ายเล็กน้อยประมาณครึ่งก้าว ปลายเท้าทั้งสองชี้ไปที่ทิศทางตรงหน้าส้นเท้าซ้ายอยู่แนวเดียวปลายเท้าขวา เท้าทั้งสองห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ขณะเดียวกันมือซ้ายขัดหรือผลักปืนออกไปด้านหน้าให้แขนซ้ายเหยียดตึง ปลายดาบอยู่ระดับสายตาหรือคอหอยคู่ต่อสู้ แขนซ้ายงอเล็กน้อย มือขวากำคอปืนฝ่ามือหันไปทางซ้าย แขนขวาท่อนล่างทาบไปกับสันพานท้ายปืน น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง และให้ย่อเข้าทั้งสองลงเล็กน้อยหรือหัวเข่าอยู่แนวเดียวปลายเท้าทั้งสองข้าง (รูปที่สาม)

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

ทำยืนเตรียมแทง

“ยืน, เตรียมแทง”

คำบอก “เป็นคำๆ”

ทำยืนเตรียมแทง

ท่าเรียบอาวุธจากท่ายืนเตรียมแทง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเรียบอาวุธจากท่ายืนเตรียมแทง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “เรียบ, อาวุธ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ยึดลำตัวขึ้นมาจากตัวตั้งตรง พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวา ละมือ ขวาจากคอปืนมาตบจับฝาดกรอบลำกล้องปืนเหนือมือซ้ายแขนทั้งสองข้าง เหยียดตึง ปืนเฉียงทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา พานท้ายปืนแนบข้าง ขาขวา

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติสะบัดมือซ้าย (ในลักษณะการฟันมือ) มาข้างขาซ้าย มือขวาลดปืนลงมาอยู่ข้างขาขวากลับมาอยู่ใน ท่าเรียบอาวุธ อย่างรวดเร็วและแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติทำยกอก

ตอนที่สอง

“เรียบ, อาวุธ”

คำบอก “เป็นคำๆ”

ท่าเรียบอาวุธจากท่ายืนเตรียมแทง

ท่าหมุนตัว

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าหมุนตัว”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “หมุนตัว”

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “หมุนตัว” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายที่จับฝาคีบรอบลำกล้องดิ่งปืนเข้าหาตัวอยู่ในลักษณะของท่าเฉียงอาวุธ จากนั้นเปิดปลายเท้าซ้าย ใช้ส้นเท้าซ้ายเป็นจุดหมุน หมุนตัวไปทางซ้ายของลำตัว ๑๘๐ องศา ในระหว่างการหมุนตัวให้ยกขาขวาขึ้นเล็กน้อย เมื่อหมุนได้ที่แล้วให้วางเท้าขวาลงบนพื้นในลักษณะของการกระแทกเท้า ปลายเท้าขวาอยู่แนวเดียวกับส้นเท้าซ้าย ปลายเท้าทั้งสองชี้ไปทิศทางตรงหน้า เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ย่อเข่าทั้งสองลงเล็กน้อย พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายผลักปืนออกไปด้านหน้าให้แขนซ้ายเหยียดตึง ปลายดาบอยู่ระดับสายตา มือขวากำรอบที่คอปืน แขนขวาท่อนล่างทาบไปตามสันพานท้ายปืนอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง

ท่าหมุนตัว

หมายเหตุ : ตอนที่หนึ่งนำปืนมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ ตอนที่สองหมุนตัว ตอนที่สามอยู่ท่าเตรียมแทงตอนที่หนึ่งนำปืนมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ ตอนที่สองหมุนตัว ตอนที่สามอยู่ท่าเตรียมแทง

ท่าพักปืน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าพักปืน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “พักปืน”

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “พักปืน” ให้ผู้ปฏิบัติยึดลำตัวขึ้นให้ตัวตั้งตรง พร้อมกันนั้นใช้มือทั้งสองลดปืนลงหน้าลำตัวจนแขนทั้งสองข้างเหยียดตึง ปากล่างล่างชี้ไปทางซ้ายของลำตัว ด้ามปืนชี้ลงพื้น เท้าทั้งสองยังยืนอยู่ในลักษณะเดิม

ท่าพักปืน

หมายเหตุ : ท่าพักปืนสามารถนำไปใช้ในการจัดแถวได้ในกรณีที่กำลังฝึกในท่าการใช้ดาบปลายปืน โดยไม่ต้องสั่งจัดแถว

“พักปืน”

คำบอก “รวด”

ท่าพักปืน

ทำป็นลง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำป็นลง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ป็นลง”

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “ป็นลง” ให้ผู้ปฏิบัติยึดลำตัวขึ้น พร้อมกันนั้นให้ละมือขวาจากคอปืนมาจับ ฝาดรอบลากล่องเหนือมือซ้ายในลักษณะการรอบ จากนั้นใช้มือขวาลดป็นลงให้พานท้ายปืนวางบนพื้นระหว่างเท้าทั้งสองข้าง ปืนตั้งตรง ด้ามปืนชี้ตรงไปด้านหน้า มือขวาจับใต้โครงศูนย์หน้าในลักษณะคืบเหมือนท่าเรียบอาวุธ พร้อมกันนั้นละมือซ้ายจากฝาดรอบลากล่อง สะบัดมือซ้าย (ในลักษณะการฟันมือ) ลงมาอยู่ข้างขาซ้าย นิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกันชี้ลงพื้น หันฝ่ามือเข้าด้านในลำตัวในลักษณะทั้งดั่ง สายตามองตรงไปข้างหน้า

ทำป็นลง

ท่าแทงใกล้

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่าแทงใกล้”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “แทงใกล้, แทะ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๔ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “แทงใกล้ยังไม่ชักปืนกลับ - แทะ” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองดึงปืนมาข้างหลังทางด้านขวาของลำตัว มือขวาอยู่ประมาณแนวเข็มขัดสะโพกขวา ปืนอยู่ในลักษณะท่าเตรียมแทง ลักษณะของลำตัวยังอยู่ในท่าเตรียมแทง จากนั้นให้ก้าวเท้าซ้ายออกไปข้างหน้าเกือบสุดก้าวด้วยการโน้มน้ำหนักตัวไปข้างหน้าในลักษณะการกระแทกเท้า พร้อมแทงปืนไปที่บริเวณคอของข้าศึกจนแขนซ้ายเหยียดตึง เมื่อวางเท้าซ้ายลงบนพื้นให้ย่อเข่าลงเล็กน้อย หัวเข่าซ้ายอยู่แนวเดียวกับปลายเท้าซ้าย น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าซ้าย ขาขวาเหยียดตึง สันเท้าขวาเปิด

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ทรงตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย จัดท่าทางให้อยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “บังตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหลังด้วยความแข็งแรงจนขาซ้ายเหยียดตึง ปลายเท้าซ้ายเปิด ปลายเท้าขวาชี้ไปด้านขวา ย่อตัวลง ทิ้งน้ำหนักตัวลงที่เท้าขวา ในขณะที่ก้าวเท้าขวาไปด้านหลังให้ใช้มือทั้งสองข้างกระชากปืนตามมาให้ด้ามหืออยู่บริเวณเข็มขัดสนาม ด้ามปืนชี้ไปทางด้านขวา โนมตัวไปด้านหน้าเล็กน้อย สายตาจับจ้องที่ข้าศึก

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “เตรียมแทง” ให้ผู้ปฏิบัติผลักปืนไปข้างหน้า พร้อมกับก้าวเท้าขวาไปด้านหน้าในลักษณะการกระแทกเท้าลงบนพื้น ให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันหนึ่งช่วงไหล่ กลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง สายตาจับจ้องที่ข้าศึก

“แทงใกล้, แทะ”

คำบอก “เป็นคำๆ”

ท่าแทงใกล้

ท่าแทงไกล

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าแทงไกล”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “แทงไกล, แทง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๔ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “แทงไกลยังไม่ชักปืนกลับ, แทง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองดิ่งปืนมาข้างหลังทางด้านขวาของลำตัว มือขวาอยู่ประมาณแนวเข็มขัดสะโพกขวา ปืนอยู่ในลักษณะท่าเตรียมแทง ลักษณะของลำตัวยังอยู่ในท่าเตรียมแทง จากนั้นให้ก้าวเท้าขวาออกไปข้างหน้าสุดก้าวด้วยการโหมน้ำหนักตัวไปข้างหน้าในลักษณะการกระแทกเท้า พร้อมแทงปืนไปที่บริเวณคอของข้าศึกจนแขนซ้ายเหยียดตึง เมื่อวางเท้าขวาลงบนพื้นให้ย่อเข่าลงเล็กน้อย หัวเข้าขวาอยู่แนวเดียวกับปลายเท้าขวา น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าขวา ขาซ้ายเหยียดตึง ส้นเท้าซ้ายเปิด

ตอนที่สอง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ทรงตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย จัดท่าทางให้อยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “บังตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหลังด้วยความแข็งแรงจนขาซ้ายเหยียดตึงปลายเท้าซ้ายเปิดปลายเท้าขวาชี้ไปด้านขวา ย่อตัวลง ทิ้งน้ำหนักตัวลงที่เท้าขวา ในขณะที่ก้าวเท้าขวาไปด้านหลังให้ใช้มือทั้งสองข้างกระชากปืนตามมาให้ด้ามหืออยู่บริเวณเข็มขัดสนาม ด้ามปืนชี้ไปทางด้านขวา โนม้ตัวไปด้านหน้าเล็กน้อย สายตาจับจ้องที่ข้าศึก

ตอนที่สาม

ตอนที่สอง

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “เตรียมแทง” ให้ผู้ปฏิบัติตั้งปืนไปข้างหน้าพร้อมกับก้าวเท้าขวาไปด้านหน้าในลักษณะกระต๊อบเท้าลงบนพื้นให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันหนึ่งช่วงไหล่ กลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง สายตาจับจ้องที่ข้าศึก

“แทงไกล, แทง”

คำบอก “เป็นคำๆ”

ท่าแทงไกล

ทำปัดซ้ายแทงใกล้

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำปัดซ้ายแทงใกล้”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ปัดซ้ายแทงใกล้, แทง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๕ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปัดซ้ายแทงใกล้, แทง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองข้างผลักปืนไปด้านซ้ายจนแขนทั้งสอง
เหยียดตึง

ตอนที่สอง : ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองข้างดึงปืนมาข้างหลังทางด้านขวาของลำตัว มือขวาอยู่ประมาณแนวเข็มขัดสะโพกขวา
ปืนอยู่ในลักษณะท่าเตรียมแทง ลักษณะของลำตัวยังอยู่ในท่าเตรียมแทง จากนั้นให้ก้าวเท้าซ้ายออกไปข้างหน้า
เกือบสุดก้าวด้วยการโน้มน้ำหนักตัวไปข้างหน้าในลักษณะการกระแทกเท้า พร้อมแทงปืนไปที่บริเวณคอของข้าศึก
จนแขนซ้ายเหยียดตึง เมื่อวางเท้าซ้ายลงบนพื้นให้ย่อเข่าลงเล็กน้อย หัวเข่าซ้ายอยู่แนวเดียวกับปลายเท้าซ้าย
น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าซ้าย ขาขวาเหยียดตึง สันเท้าขวาเปิด

ตอนที่สาม

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ทรงตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย จัดท่าทางให้อยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “บังตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหลังด้วยความแข็งแรงจนขาซ้ายเหยียดตึงปลายเท้าซ้ายเปิด ปลายเท้าขวาชี้ไปด้านขวา ย่อตัวลง ทิ้งน้ำหนักตัวลงที่เท้าขวา ในขณะที่ก้าวเท้าขวาไปด้านหลังให้ใช้มือทั้งสองข้างกระชากป็นตามมาให้ด้ามหี้อยู่บริเวณเข็มขัดสนาม ด้ามปืนชี้ไปทางด้านขวา โนมตัวไปด้านหน้าเล็กน้อย สายตาจับจ้องที่ข้าศึก

ตอนที่สี่

ตอนที่ห้า

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “เตรียมแทง” ให้ผู้ปฏิบัติตั้งป็นไปข้างหน้าพร้อมกับก้าวเท้าขวาไปด้านหน้าในลักษณะกระตืบเท้าลงบนพื้นให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันหนึ่งช่วงไหล่ กลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง สายตาจับจ้องที่ข้าศึก

ทำปัดขวาแทงไกล

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำปัดขวาแทงไกล”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ปัดขวาแทงไกล, แทง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๕ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปัดขวาแทงไกล, แทง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองข้างผลักปืนไปด้านขวาจนแขนทั้งสองเหยียดตึง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “แทงไกลยังไม่ชักปืนกลับ, แทง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองข้างดึงปืนมาข้างหลังทางด้านขวาของลำตัว มือขวาอยู่ประมาณแนวเข็มขัดสะโพกขวา ปืนอยู่ในลักษณะท่าเตรียมแทง ลักษณะของลำตัวยังอยู่ในท่าเตรียมแทง จากนั้นให้ก้าวเท้าขวาออกไปข้างหน้าสุดก้าวด้วยการโน้มน้ำหนักตัวไปข้างหน้าในลักษณะการกระแทกเท้า พร้อมแทงปืนไปที่บริเวณคอของข้าศึกจนแขนซ้ายเหยียดตึง เมื่อวางเท้าขวาลงบนพื้นให้ย่อเข่าลงเล็กน้อย หัวเข่าขวาอยู่แนวเดียวกับปลายเท้าขวา น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าขวา ขาซ้ายเหยียดตึง สันเท้าซ้ายเปิด

ตอนที่สาม

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ทรงตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย จัดท่าทางให้อยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “บังตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหลังด้วยความแข็งแรงจนขาซ้ายเหยียดตึงปลายเท้าซ้ายเปิด ปลายเท้าขวาชี้ไปด้านขวา ย่อตัวลง ทิ้งน้ำหนักตัวลงที่เท้าขวา ในขณะที่ก้าวเท้าขวาไปด้านหลังให้ใช้มือทั้งสองข้างกระชากป็นตามมาให้ด้ามหี้อยู่บริเวณเข็มขัดสนาม ด้ามปืนชี้ไปทางด้านขวา โนมตัวไปด้านหน้าเล็กน้อย สายตาจับจ้องที่ข้าศึก

ตอนที่สี่

ตอนที่ห้า

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “เตรียมแทง” ให้ผู้ปฏิบัติตั้งป็นไปข้างหน้าพร้อมกับก้าวเท้าขวาไปด้านหน้าในลักษณะกระต๊อบเท้าลงบนพื้นให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันหนึ่งช่วงไหล่ กลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง สายตาจับจ้องที่ข้าศึก

ท่าตีด้วยพานท้ายตั้ง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่าตีด้วยพานท้ายตั้ง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “ผสม” ใช้คำบอก “ตีด้วยพานท้ายตั้ง, กระแทกด้วยพานท้าย, ตีด้วยดาบ - ทำ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๕ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ตีด้วยพานท้ายตั้ง” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าประมาณหนึ่งก้าว พร้อมกันนั้นให้ใช้มือขวาที่ถือจับคอปืนอยู่ดึงพานท้ายปืนขึ้นให้ออกไปข้างหน้าและขึ้นข้างบนด้วยแรงทั้งตัวจนปืนขนานกับพื้น ปืนอยู่สูงระดับศีรษะ มือซ้ายอยู่บริเวณใบหู ด้ามปืนชี้ขึ้นข้างบน ลำตัวหันไปทางซ้ายเกือบ ๙๐ องศา ปลายเท้าทั้งสองบิดเฉียงไปทางซ้ายตามความแรงของการตี ส้นเท้าทั้งสองข้างไม่เปิด

ตอนที่สอง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “กระแทกด้วยพานท้าย” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองดึงปืนมาข้างหลังจนสุด แล้วก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าประมาณหนึ่งก้าว พร้อมกันนั้นใช้มือทั้งสองที่ถือปืนอยู่กระแทกพานท้ายปืนออกไปข้างหน้าจนแขนขวาเหยียดตึงแขนซ้ายงอเล็กน้อย หัวเข่าซ้ายงอเล็กน้อยอยู่เสมอปลายเท้าซ้าย ขาขวาเหยียดตึง ส้นเท้าขวาเปิด น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าซ้าย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ทรงตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าเพื่อรักษาการทรงตัว มือยังถือปืนอยู่ในลักษณะเดิม น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสอง ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง ส้นเท้าทั้งสองข้างไม่เปิด

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ตีด้วยดาบ” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า พร้อมกันนั้นฟันดาบลงมาทางขวา (บริเวณระหว่างคอกับไหล่ของข้าศึก) ลงไปด้านล่างจนแขนซ้ายเหยียดตึง ปลายดาบอยู่กึ่งกลางระหว่างเท้าทั้งสองข้าง พานท้ายปืนแนบแขนขวาที่เอวอยู่บริเวณต้นขาขวาก้มลำตัวลงเล็กน้อย ปลายเท้าบิดเฉียงไปทางขวาตามแรงของการตี

ตอนที่สี่

ตอนที่ห้า

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “เตรียมแทง” ให้ผู้ปฏิบัติเงยตัวขึ้น ใช้มือทั้งสองข้างดึงปืนขึ้นมาปฏิบัติในท่าเตรียมแทง พร้อมกับกระแทกเท้าขวาลงบนพื้นให้ปลายเท้าขวาเสมอส้นเท้าซ้ายเท้าทั้งสองข้างห่างกันหนึ่งช่วงไหล่ กลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง

“ตีด้วยดาบ”

คำบอก “ผสม”

ท่าเตรียมแทง

ท่าตีด้วยพานท้ายราบ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าตีด้วยพานท้ายราบ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “ผสม” ใช้คำบอก “ตีด้วยพานท้ายราบ, กระแทกด้วยพานท้าย, ตีด้วยดาบ - ทำ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๕ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ตีด้วยพานท้ายราบ” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าประมาณหนึ่งก้าว พร้อมกันนั้นให้ใช้มือขวาที่ถือจับคอปืนอยู่ดึงพานท้ายปืนขึ้นให้ออกไปข้างหน้าและขึ้นข้างบนด้วยแรงทั้งตัวจนปืนขนานกับพื้น ปืนอยู่สูงระดับศีรษะ มือซ้ายอยู่บริเวณใบหู ด้ามปืนชี้ไปทางซ้าย ลำตัวหันไปทางซ้ายเกือบ ๙๐ องศา ปลายเท้าทั้งสองบิดเฉียงไปทางซ้ายตามความแรงของการตี ส้นเท้าทั้งสองข้างไม่เปิด

ตอนที่สอง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “กระแทกด้วยพานท้าย” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองดึงปืนมาข้างหลังจนสุด แล้วก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าประมาณหนึ่งก้าว พร้อมกันนั้นใช้มือทั้งสองที่ถือปืนอยู่กระแทกพานท้ายปืนออกไปข้างหน้าจนแขนขวาเหยียดตึงแขนซ้ายงอเล็กน้อย หัวเข่าซ้ายงอเล็กน้อยอยู่เสมอ ปลายเท้าซ้าย ขาขวาเหยียดตึง ส้นเท้าขวาเปิด น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าซ้าย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ทรงตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า เพื่อรักษาการทรงตัว มือยังถือปืนอยู่ในลักษณะเดิม น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสอง ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง สันเท้าทั้งสองข้างไม่เปิด

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ตีด้วยดาบ” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า พร้อมกันนั้นฟันดาบลงมาทางขวา (บริเวณระหว่างคอกับไหล่ของข้าศึก) ลงไปด้านล่างจนแขนซ้ายเหยียดตึง ปลายดาบอยู่กึ่งกลางระหว่างเท้าทั้งสองข้าง พานท้ายปืนแนบแขนขวาท่อนล่างอยู่บริเวณต้นขาขวา ก้มลำตัวลงเล็กน้อย ปลายเท้าบิดเฉียงไปทางขวาตามแรงของการตี

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “เตรียมแทง” ให้ผู้ปฏิบัติเงยตัวขึ้น ใช้มือทั้งสองข้างดึงปืนขึ้นมาปฏิบัติในท่าเตรียมแทง พร้อมกับกระทีบเท้าขวา ลงบนพื้นให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันหนึ่งช่วงไหล่ กลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง

ตอนที่ห้า

ท่าอาวุธพระราชทาน บรรจุ ๑๒ ขั้นตอน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลท่าอาวุธ “ท่าอาวุธพระราชทาน บรรจุ ๑๒ ขั้นตอน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

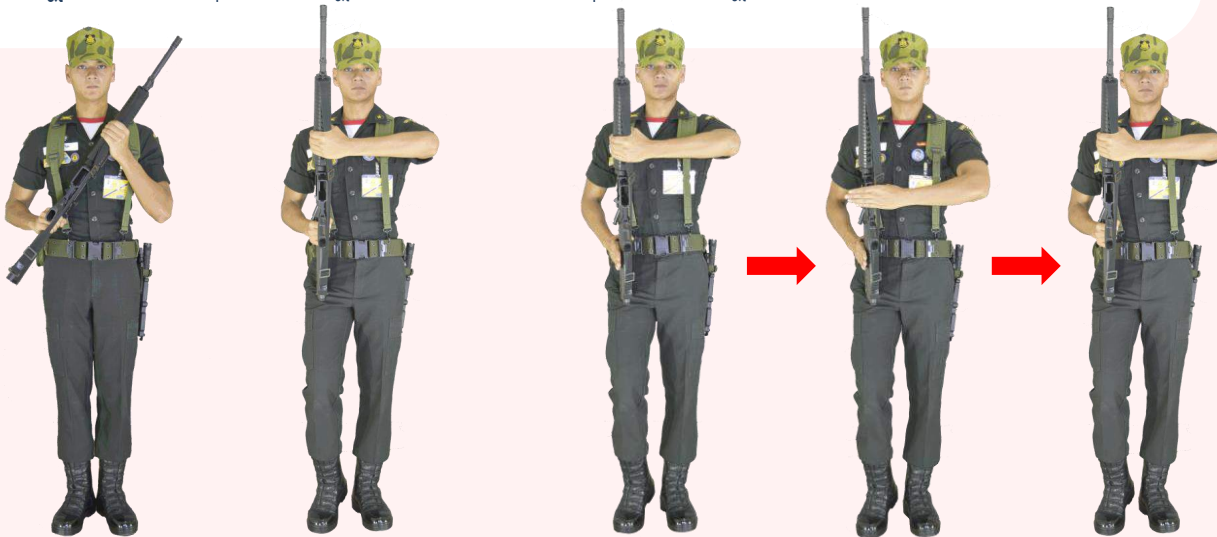
๓.ประโยชน์ : ท่าบรรจุ ๑๒ ขั้นตอนเป็นท่าที่ใช้ในโอกาสต่อไปนี้

๓.๑ ก่อนทำการยิงต้องทำการบรรจุให้ถูกต้องเพื่อไม่ให้เกิดอันตราย

๓.๒ หลังทำการยิงจะต้องทำการปลดซองกระสุนให้ถูกต้อง

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “บรรจุ”

๕.การปฏิบัติ : ท่าบรรจุเป็นท่าที่ปฏิบัติต่อจากท่าเรียบอาวุธ แบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๑๒ ขั้นตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติในท่าเรียบอาวุธ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติยกสันเท้าขวาขึ้น พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวาเฉียงไปทางด้านหน้า ด้ามปืนหันไปทางข้างหน้า ให้ปืนอยู่แนวไหล่ขวา แนวปืนทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา โครงศูนย์หน้าอยู่ระดับสายตา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น มือขวาดึงคอปืนเข้าหาตัววางพานท้ายปืนบนต้นขาขวา ข้อศอกขวากางออกเล็กน้อย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากคอปืนมาจับคันรั้งลูกเลื่อน ลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันฝ่ามือคว่ำลง ดึงคันรั้งลูกเลื่อนมาข้างหลังจนสุดแล้วประคองกลับเข้าตำแหน่งเดิมจำนวนสามครั้ง ครั้งที่สามไม่ต้องประคองกลับตำแหน่งเดิม จากนั้นเลื่อนมือซ้ายลงมาตามตัวปืนจนถึงช่องบรรจุของกระสุนในลักษณะคืบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันรองอยู่ด้านล่าง นิ้วหัวแม่มือซ้ายกดที่เหล็กหยุดหน้าลูกเลื่อน แล้วเลื่อนมือขวาที่จับคันรั้งลูกเลื่อนมาคืบสันพานท้ายต่อจากคันรั้งลูกเลื่อน นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน (รูปที่หนึ่ง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “แก๊ก” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาดันคันรั้งลูกเลื่อนไปข้างหน้าจนสุด แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือขวาจับคันบังคับการยิงให้อยู่ตำแหน่งห้ามไก (รูปที่สอง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายไปจับที่ฝาครอบลำกล้องปืนในลักษณะการรอบ ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น (รูปที่สาม)

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

ตอนที่ห้า

ตอนที่สี่

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองชูปืนขึ้นเหนือศีรษะอย่างรวดเร็ว ปืนอยู่ด้านหน้าลำตัวทางซ้าย เหยียดขึ้นทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา พร้อมกันนั้นเงยศีรษะขึ้นมองในรังเพลิง จากนั้นละมือขวาจากคอปืนมากำหลวมยกเว้นนิ้วก้อย ให้วางทาบไปตามช่องคัตปกлокกระสุน ลักษณะหงายฝ่ามือ (รูปที่หนึ่ง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาตบจับที่คอปืนในลักษณะกำรอบ และใช้มือทั้งสองลดปืนลงมาวางที่หน้าขาขวา (กลับมาอยู่ในขั้นตอนที่สาม) อย่างรวดเร็วและแข็งแรง (รูปที่สอง)

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายดึงฝาคีครอบลำกล้องปืนเข้าหาลำตัว พร้อมกันนั้นใช้มือขวาผลักปืนออกนอกลำตัว และลดสันเท้าขวาลงอย่างแข็งแรง คล้ายลักษณะของท่าเหียงอาวุธแต่ให้หันด้ามปืนชี้เฉียงลงพื้น

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบจับฝาคีครอบลำกล้องปืนเหนือมือซ้ายในลักษณะกำรอบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายจากฝาคีครอบลำกล้องมาตบจับที่ช่องกระสุน (บริเวณเข็มขัดสนามด้านหน้าฝั่งซ้าย) นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันชี้ลงพื้น

ตอนที่แปด

ตอนที่เก้า

ตอนที่สิบ

ตอนที่สิบเอ็ด

ตอนที่สิบสอง

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายนำของกระสุนขึ้นมาเสียบเข้าที่ช่องใส่ของกระสุนในลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน โดยใช้อุ้งมือซ้ายดันส่วนฐานของของกระสุน แต่ยังไม่กดให้เข้าที่

ตอนที่เก้า : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่เก้า” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายกระแทกในลักษณะคืบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน โดยใช้อุ้งมือซ้ายดันส่วนฐานของของกระสุนให้เข้าที่

ตอนที่สิบ : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่สิบ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายที่จับของกระสุนมาจับที่ฝาครอบลำกล้องปืนได้มือขวาในลักษณะการรอบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน

ตอนที่สิบเอ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่สิบเอ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาไปตบจับที่ด้ามหัวปืนในลักษณะคืบ หันหลังมือออกด้านนอก นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน จากนั้นใช้หัวแม่มือขวากดเหล็กหยุดหน้าลูกเลื่อน ปลดลูกเลื่อนวิ่งไปด้านหน้าเพื่อบรรจุกระสุนเข้ารังเพลิง

ตอนที่สิบสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่สิบสอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากด้ามหัวปืน ทำมือลักษณะคืบไปตบจับสันพานท้ายปืนอย่างแข็งแรง นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ ข้อศอกขวาางออกเล็กน้อย หรือให้แนวแขนขาท่อนล่างตั้งฉากกับแนวปืน

ท่าอาวุธพระราชทาน เลิกบรรจุ ๑๒ ขั้นตอน

การปฏิบัติ : เป็นท่าที่ปฏิบัติต่อจากท่าบรรจุ แบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๑๒ ขั้นตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่ห้า

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวา มาตบจับฝาด้านล่างของปืนเหนือมือซ้ายในลักษณะการรอบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัตินำมือซ้ายตบจับที่ของกระสุนในลักษณะคิบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน โดยใช้อุ้งมือซ้ายรองรับส่วนฐานของของกระสุน และใช้นิ้วหัวแม่มือกดปุ่มกลอนยึดของกระสุนแล้วค้างไว้

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัตินำของกระสุนมาเก็บใส่กระเป๋ใส่ของกระสุน (บริเวณเข็มขัดสนามด้านหน้าฝั่งซ้าย)

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายมาตบจับที่ฝาด้านล่างของปืนได้มือขวาในลักษณะการรอบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากฝาด้านล่างของปืน ทำมือลักษณะคิบบนตบจับสันพานท้ายปืนอย่างแข็งแรง นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ ข้อศอกขวาแกว่งเล็กน้อย หรือให้แนวแขนขาท่อนล่างตั้งฉากกับแนวปืน

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

ตอนที่แปด

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

ตอนที่เก้า

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาที่พานท้ายปืนมาตบจับที่คอปืน
ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติยกสันเท้าขวาขึ้น พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวาเฉียงไปทางด้านหน้า ด้ามปืนหันไปทางข้างหน้า ให้ปืนอยู่แนวไหล่ขวา แขนปืนทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา โค้งศูนย์หน้าอยู่ระดับสายตา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น มือขวาดึงคอปืนเข้าหาตัว วางพานท้ายปืนบนต้นขาขวา ข้อศอกขวากางเล็กน้อย

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากคอปืนมาตบจับคันรั้งลูกเลื่อน ลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันฝ่ามือคว่ำลง ดึงคันรั้งลูกเลื่อนมาข้างหลังจนสุดแล้วประคองกลับเข้าตำแหน่งเดิม จำนวนสามครั้ง ครั้งที่สามไม่ต้องประคองกลับตำแหน่งเดิม จากนั้นเลื่อนมือซ้ายลงมาตามตัวปืนจนถึงช่องบรรจุซองกระสุนในลักษณะคืบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันรองอยู่ด้านล่าง นิ้วหัวแม่มือซ้ายกดที่เหล็กหยุดหน้าลูกเลื่อน แล้วเลื่อนมือขวาที่จับคันรั้งลูกเลื่อนมาคืบสันพานท้ายต่อจากคันรั้งลูกเลื่อน นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน (รูปที่หนึ่ง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “แก๊ก” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาดันคันรั้งลูกเลื่อนไปข้างหน้าจนสุด แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือขวาจัดคันบังคับการยิงให้อยู่ตำแหน่งห้ามไก (รูปที่สอง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายไปตบจับที่ฝาครอบลำกล้องปืนในลักษณะการรอบ ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น (รูปที่สาม)

ตอนที่เก้า : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่เก้า” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองชูปืนขึ้นเหนือศีรษะอย่างรวดเร็ว ปืนอยู่ด้านหน้าลำตัวทางซ้าย เเฉียงขึ้นทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา พร้อมกันนั้นเงยศีรษะขึ้นมองในรังเพลิง จากนั้นละมือขวาจากคอปืนมากำหวลมวกเว้นนิ้วก้อย ให้วางทาบไปตามช่องคัตปลอกกระสุนลักษณะหงายฝ่ามือ (รูปที่หนึ่ง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาตบจับที่คอปืนในลักษณะการรอบ และใช้มือทั้งสองลดปืนลงมาวางที่หน้าขาขวา (กลับมาอยู่ในขั้นตอนที่แปด) อย่างรวดเร็วและแข็งแรง (รูปที่สอง)

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

รูปที่สี่

รูปที่ห้า

ตอนที่สิบ

ตอนที่สิบเอ็ด

ตอนที่สิบสอง

ตอนที่สิบ : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจ, ตอนที่สิบ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากคอปืนมาตบจับคันรั้ง ลูกเลื่อนลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันฝ่ามือคว่ำลง (รูปที่สอง) ดึงคันรั้งลูกเลื่อนมาข้างหลังจนสุด แล้วปล่อยไปข้างหน้า จากนั้นใช้มือขวาอ้อมข้ามปืนมาตบจับบริเวณคันบังคับการยิง นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันชี้ลงด้านล่าง แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือขวาจัดคันบังคับการยิงไปที่ “semi” (รูปที่สาม)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบที่ด้ามปืนในลักษณะกำนิ้วชี้ทาไปตาม โกร่งไกปืน แล้วลั่นไกด้วยนิ้วชี้ จากนั้นละมือขวามาตบจับที่ฝาปิดกันฝุ่นในลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันบริเวณด้ามหัว ข้อมือขวาอยู่แนวเดียวกับแขนท่อนล่าง แล้วใช้นิ้วทั้งสี่ปิดฝาปิดกันฝุ่น (รูปที่สี่)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบจับที่คอปืนในลักษณะกำรอบ (รูปที่ห้า)

ตอนที่สิบเอ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจ, ตอนที่สิบเอ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายดึงฝาครอบลำกล้องปืน เข้าหาลำตัว พร้อมกันนั้นใช้มือขวาลักปืนออกนอกลำตัว และลดสันเท้าขวาลง กลับมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ อย่างแข็งแรง

ตอนที่สิบสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจ, ตอนที่สิบสอง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเรียบอาวุธจากท่า เฉียงอาวุธ

ทำนั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ

๑.ความเป็นมา : ทำนั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ เป็นทำนั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ ซึ่งจะใช้ในกรณีท่ทหารยั้ณยาม (ติดดาบ) ในเขตพระราษฐาน พระมหากษัตรียั้และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ มีพระราษประสงคั้ต้องการจะตรวจ ความเรื่บร้อยของอาวุธ ก่อนท่ทหารยามจะส่งอาวุธถวาย จะต้องปลดดาบและตรวจอาวุธให้มีความปลดถั้ยเสียก่อน

๒.เรื่งที่่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลทำอาวุธ “ทำนั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้งตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก ราษวัลลกรั้ษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : เพื่อให้อาวุธมีความปลดถั้ยก่อนท่จะส่งอาวุธถวาย

๕.คำบอ : เป็นคำบอ “ผสม” ใช้คำบอ “นั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ, ทำ”

๖.การปฏิบัติ : การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๑๒ ขั้นตอน

ทำเรื่มต้ง

ต้งนที่่หนึ่ง

ต้งนที่่สอ

ต้งนที่่สาม

ต้งนที่่สี่

ต้งนที่่หนึ่ง : เมื่ไ้ยั้ณคำบอ “นั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ, ต้งนที่่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายท่ป้อดาบมาตบจับที่่แท่นยั้ด ด้ามดาบ ในลักษณะคิ่บ นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน หั้หลังมือออกด้านนอก นิ้วท้งสี่เหยียดต้งเรื่งชิดติดกันทาปไปตาม ด้ามดาบและลำล้องปืน

ต้งนที่่สอ : เมื่ไ้ยั้ณคำบอ “นั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ, ต้งนที่่สอ” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายปลดดาบพร้อมกั้ดันด้ามดาบ ขึ้นโดยให้หัวดาบเสมอปลายปลอกกลดแสง

ต้งนที่่สาม : เมื่ไ้ยั้ณคำบอ “นั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ, ต้งนที่่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายนำดาบไปเสียบเข้าที่่ฝั้กดาบ พร้อมกันนั้นให้กั้มศั้ระลงมอที่่ดาบ และรัดสายรัดด้ามดาบให้เรื่บร้อย จากนั้นใช้มือซ้ายตบที่่ด้ามดาบ ในลักษณะ นิ้วท้งห้าเหยียดต้งเรื่งชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ลงพื้น ทาปไปตามด้ามดาบ ส่วนอื่ๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะเดิม

ต้งนที่่สี่ : เมื่ไ้ยั้ณคำบอ “นั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ, ต้งนที่่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายท่ด้ามดาบมาจับที่่ฝั้ครอบลำล้อง ได้มื่อขวาในลักษณะกำรอบ พร้อมกันนั้นให้เหยศั้ระขึ้นมอตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

ตอนที่แปด

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากฝาคีบคล้อง ทำมือลักษณะคืบไปตบจับสันพานท้ายปืนอย่างแข็งแรง นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย โดยพยายามไม่ไห้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติคุกเข่าลงบนพื้น โดยให้หัวเข่าชิดหัวเข่าซ้าย และอยู่ในแนวเดียวกัน

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติหันไปทางด้านซ้าย ๔๕ องศา ด้วยวิธีการเดินเข่า

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติตั้งเข่าขวาขึ้น ให้ขาท่อนบนตั้งฉากกับขาท่อนล่าง พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวาเฉียงไปทางด้านหน้า ด้ามปืนหันไปทางด้านซ้าย ให้ปืนอยู่แนวไหล่ขวา แนวปืนทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา โครงศูนย์หน้าอยู่ระดับสายตา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น มือขวาดึงพานท้ายปืนเข้าหาตัววางพานท้ายปืนบนต้นขาขวา ข้อศอกขวากางเล็กน้อย

ตอนที่เก้า ห่วงที่หนึ่ง

ตอนที่เก้า ห่วงที่สอง

ตอนที่เก้า ห่วงที่สาม

ตอนที่สิบ

ตอนที่สิบเอ็ด

ตอนที่สิบสอง

ตอนที่เก้า ห่วงที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ตอนที่เก้า” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากพานท้ายปืนมาตบจับคันรั้งลูกเลื่อนลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันชี้ไปทางซ้าย ดึงคันรั้งลูกเลื่อนมาข้างหลังจนสุด จากนั้นเลื่อนมือซ้ายลงมาตามตัวปืนจนถึงช่องบรรจุของกระสุนในลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันรองอยู่ด้านล่าง นิ้วหัวแม่มือซ้ายกดที่เหล็กหยุดหน้าลูกเลื่อน แล้วเลื่อนมือขวาที่จับคันรั้งลูกเลื่อนมาคืบสั้นพานท้ายต่อจากคันรั้งลูกเลื่อน นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน

ตอนที่เก้า ห่วงที่สอง : เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “แก๊ก” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาดันคันรั้งลูกเลื่อนไปข้างหน้าจนสุด แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือขวาจัดคันบังคับการยิงให้อยู่ตำแหน่งห้ามไก

ตอนที่เก้า ห่วงที่สาม : เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายไปตบจับที่ฝาครอบลำกล้องปืนในลักษณะการรอบข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น จากนั้นละมือขวาจากคอปืนมาตบจับที่พานท้ายปืนในลักษณะคืบ นิ้วก้อยขวาเสมอแผ่นรองพานท้าย

ตอนที่สิบ : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ตอนที่สิบ” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายดึงฝาครอบลำกล้องปืนเข้าหาลำตัว พร้อมกันนั้นใช้มือขวาผลักปืนออกนอกลำตัว และคุกเข่าขวาลงไปอยู่ในท่าเข้าคู่

ตอนที่สิบเอ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ตอนที่สิบเอ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติหันไปทางด้านขวา ๔๕ องศา ด้วยวิธีการเดินเข้า

ตอนที่สิบสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ตอนที่สิบสอง” ให้ผู้ปฏิบัติ ใช้มือทั้งสองข้างผลักปืนไปข้างหน้าจนแขนทั้งสองข้างเหยียดตั้งขนานกับพื้น มือซ้ายอยู่แนวเดียวกับหัวไหล่ซ้าย ปืนเฉียงกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา

ทำนึ่งคุกเข้าเล็กรับตรวจ

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลทำอาวุธ “ทำนึ่งคุกเข้าเล็กรับตรวจ”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : ใช้ปฏิบัติเมื่อองค์ VVIP พระราชทานอาวุธกลับคืนให้กับทหาร ทหารจะต้องตรวจอาวุธต่อจนจบขั้นตอน และปฏิบัติในท่าติดดาบเพื่อจะกลับไปปฏิบัติหน้าที่ยามรักษาการณ์ต่อไป
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “ผสม” ใช้คำบอก “นึ่งคุกเข้าเล็กรับตรวจ, ทำ”
- ๕.การปฏิบัติ : การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๑๒ ขั้นตอน

ท่าเริ่มต้น

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “นึ่งคุกเข้าเล็กรับตรวจ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองดึงปืนเข้าหาลำตัวอย่างแข็งแรง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “นึ่งคุกเข้าเล็กรับตรวจ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติหันไปทางด้านซ้าย ๔๕ องศา ด้วยวิธีการเดินเข้า

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “นึ่งคุกเข้าเล็กรับตรวจ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติตั้งเข่าขาขึ้น ให้ขาท่อนบนตั้งฉากกับขาท่อนล่าง พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวาเฉียงไปทางด้านหน้า ด้ามปืนหันไปทางด้านซ้าย ให้ปืนอยู่แนวไหล่ขวา แนวปืนทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา โครงศูนย์หน้าอยู่ระดับสายตา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น มือขวาดึงพานท้ายปืนเข้าหาตัววางพานท้ายปืนบนต้นขาขวา ข้อศอกขวาางออกเล็กน้อย

“นึ่งคุกเข้าเล็กรับตรวจ, ทำ”

คำบอก “ผสม”

ทำนึ่งคุกเข้าเล็กรับตรวจ

ตอนที่สี่ ห่วงที่หนึ่ง

ตอนที่สี่ ห่วงที่สอง

ตอนที่สี่ ห่วงที่สาม

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

ตอนที่สี่ ห่วงที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากพานท้ายปืน มาตบจับคันรี้งลูกเลื่อนลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันชี้ไปทางซ้าย ดึงคันรี้งลูกเลื่อนมาข้าง หลังจนสุด แล้วปล่อยไปข้างหน้า จากนั้นใช้มือขวาจับที่คอปืนในลักษณะกำ แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือขวาจัดคันบังคับการยิงไปที่ “semi”

ตอนที่สี่ ห่วงที่สอง : เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อับ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบที่ด้ามปืนในลักษณะกำรอบ นิ้วชี้ทาบไปตามโกร่งไกปืน แล้วลั่นไกด้วยนิ้วชี้ จากนั้นละมือขวามาตบจับที่ฝาปิดกันฝุ่นในลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันบริเวณด้ามหัวปืน มือซ้ายอยู่แนวเดียวกับแขนท่อนล่าง แล้วใช้นิ้วทั้งสี่ปิดฝาปิดกันฝุ่น

ตอนที่สี่ ห่วงที่สาม : เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อับ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบจับที่สันพานท้ายปืนในลักษณะคืบ

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายดึงฝาครอบลำกล้องปืน เข้าหาลำตัว พร้อมกันนั้นใช้มือขวาผลักปืนออกนอกลำตัว และคุกเข่าขวาลงไปอยู่ในท่าเข่าคู่

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบจับฝาครอบลำกล้องปืนเหนือมือซ้ายในลักษณะกำรอบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายมาตบจับที่ด้ามดาบ ในลักษณะนิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ลงพื้น ทาบไปตามด้ามดาบ พร้อมกันนั้นให้ก้มศีรษะลงมองที่ดาบ ปลดสายรัดด้ามดาบออก จากนั้นกำด้ามดาบ หมุนให้ด้ามดาบปลายปืนแนบติดหลัง ห่วงดาบชี้ขึ้นด้านบน หันหลังมือเข้าหาลำตัว นิ้วหัวแม่มือทาบทามกระบังดาบ แล้วดึงดาบออกจากฝักประมาณสองนิ้ว

ตอนที่แปด

ตอนที่เก้า

ตอนที่สิบ

ตอนที่สิบเอ็ด

ตอนที่สิบสอง

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายนำกระบังดาบด้านที่เป็นห่วงดาบมาสวมลงที่ปากลำกล้องปืนอย่างแข็งแรง ให้ด้ามดาบวางบนแท่นรับด้ามดาบ ยังไม่ต้องกดด้ามดาบให้เข้าที่

ตอนที่เก้า : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่เก้า” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายยกด้ามดาบลงบนแท่นรับด้ามดาบให้เข้าที่

ตอนที่สิบ : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่สิบ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายไปตบจับที่กึ่งกลางฝาด้ามดาบในลักษณะการรอบ

ตอนที่สิบเอ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่สิบเอ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติหันไปทางด้านขวา ๔๕ องศาด้วยวิธีการเดินเข้า

ตอนที่สิบสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่สิบสอง” ให้ผู้ปฏิบัติตั้งเข่าขาขึ้น ให้ขาท่อนบนตั้งฉากกับขาท่อนล่าง แล้วเปิดศอกซ้ายขนานกับพื้น จากนั้นให้ละมือซ้ายไปป้องดาบ อยู่ในลักษณะของท่ากอดปืนนั่งคุกเข่า

ท่าปลดดาบจากท่าแบกอาวุธ

๑.ความเป็นมา : หน้าที่ของทหารมหาดเล็กฯ หน้าที่หนึ่งก็คือการจัดแถวรับเสด็จฯ และแถวแซงเสด็จฯ ซึ่ง จะ จัดถวายสำหรับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เท่านั้น โดยปกติแถวแซงเสด็จฯ จะปฏิบัติในท่าติดดาบและแบกอาวุธ เคลื่อนที่ตามเพื่อถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ซึ่งในบางครั้งแถวแซงเสด็จฯ จะต้อง ปฏิบัติหน้าที่อื่นอย่างรวดเร็ว เช่น ปรับเป็นแถวรับหรือส่งเสด็จฯ ที่ไม่ต้องเคลื่อนที่ตามก็จะสั่งปลดดาบ จึงพระราชทานท่าฝึก “ท่าปลดดาบจากท่าแบกอาวุธ” ให้ทหารมหาดเล็กฯ ได้ยึดถือปฏิบัติเป็นแบบอย่าง เดียวกัน

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลท่าอาวุธ “ท่าปลดดาบจากท่าแบกอาวุธ”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของ หน่วยทหารมหาดเล็กฯ ราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : เพื่อปฏิบัติท่าปลดดาบในขณะที่ทหารแบกอาวุธให้ได้อย่างรวดเร็ว

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “รวดเร็ว” ใช้คำบอก “ปลดดาบ”

๖.การปฏิบัติ : แบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๔ ขั้นตอน โดยเริ่มต้นปฏิบัติจากท่าแบกอาวุธ

ท่าเริ่มต้น

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเรียบบาวุธจากท่าแบกอาวุธจังหวะหนึ่ง
ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาดึงปืนมาอยู่หน้าลำตัว ให้กระบอกปืน อยู่ในลักษณะทแยงกับลำตัว ๔๕ องศา และอยู่ห่างจากลำตัวประมาณหนึ่งฝ่ามือ ด้ามปืนชี้เฉียงลงด้านล่าง ข้อศอก ขวาเปิดขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นให้ละมือซ้ายจากพานท้ายปืนขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน พร้อมตบจับ หันหลังมือออกด้านนอก ตบกระชับฝ่าครอบลากล้องปืน (ถ้าสายสะพายปืนไว้ด้วย) บริเวณกึ่งกลาง ฝ่าครอบลากล้องปืน ข้อศอกซ้ายกางออกเล็กน้อย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายไปจับที่ด้ามดาบบริเวณแท่นรับด้ามดาบ ในลักษณะคืบ หันหลังมือออกด้านนอก นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่เหยียดตั้งเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ขึ้นด้านบน

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้กดสลักยึดด้ามดาบ พร้อมกับ นำดาบออกจากแท่นรับด้ามดาบ ให้ห้วงดาบอยู่เสมอลายปลอกกลดแสง มือซ้ายจับด้ามดาบในลักษณะกำรอบ

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

ตอนที่แปด

ตอนที่เก้า

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัตินำดาบออกจากลำกล้องไปในทิศทางตรงหน้า กึ่งกลางลำตัวอย่างแข็งแรง ปลายดาบอยู่ในแนวระดับสายตาชี้ตั้งขึ้นบน นิ้วหัวแม่มือทาบไปตามกระบังดาบ แขนซ้ายเหยียดตึงและขนานกับพื้น

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติพลิกดาบปลายปืนชี้ปลายดาบลงพื้น จากนั้น นำดาบสวมเข้าฝักดาบพร้อมก้มมองที่ดาบ รัดด้ามดาบให้เรียบร้อย แล้วตบที่ด้ามดาบในลักษณะนิ้วทั้งห้า เรียงชิดติดกันชี้ลงพื้น ข้อศอกซ้ายแบะออกด้านข้างจนเสมอแนวลำตัว

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติสับัดหน้าขึ้นมองตรงหน้าอย่างแข็งแรง

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวานำปืนขึ้นเข้าข้างซ้ายของลำตัว ในลักษณะม้วนข้อมือให้บิดเข้าหาลำตัว โกร่งไกปืนชี้ไปด้านหลัง แล้วนำพานท้ายปืนมาชิดกับตะเข็บกางเกง ทางด้านข้างของโคนขาซ้ายกระชับไว้ที่ข้างโคนขาซ้าย พร้อมกันนั้นใช้ฝ่ามือซ้ายมาตบจับพานท้ายปืน อยู่ในลักษณะของท่าแบกออาวุธจังหวะหนึ่ง

ตอนที่เก้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่เก้า” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าแบกออาวุธจังหวะสอง

ท่าติดดาบจากท่าแบกอาวุธ

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลท่าอาวุธ “ท่าติดดาบจากแบกอาวุธ”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
- ๓.ประโยชน์ : ใช้เมื่อทหารอยู่ในท่าแบกอาวุธและต้องการจะติดดาบอย่างรวดเร็ว
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวดเร็ว” ใช้คำบอก “ติดดาบ”
- ๕.การปฏิบัติ : แบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๔ ขั้นตอน โดยเริ่มต้นปฏิบัติจากท่าแบกอาวุธ

- ตอนที่หนึ่ง :** เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเรียบบาวุธจากท่าแบกอาวุธ จังหวะหนึ่ง
- ตอนที่สอง :** เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาตึงป็นมาอยู่หน้าลำตัว ให้กระบอกปืน อยู่ในลักษณะทแยงกับลำตัว ๔๕ องศา และอยู่ห่างจากลำตัวประมาณหนึ่งฝ่ามือ ด้ามปืนชี้เฉียงลงด้านล่าง ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นให้ละมือซ้ายจากพานท้ายปืนขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับ หันหลังมือออกด้านนอก ตบกระชับฝ่าครอบลากล้องปืน (กำสายสะพายปืนไว้ด้วย) บริเวณกึ่งกลางฝ่าครอบลากล้องปืน ข้อศอกซ้ายกางออกเล็กน้อย
- ตอนที่สาม :** เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายมาตบจับที่ด้ามดาบในลักษณะนิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ลงพื้น ทาบไปตามด้ามดาบ จากนั้นปลดสายรัดด้ามดาบออก และกำด้ามดาบ หมุนให้ด้ามดาบปลายปืนแนบติดหลัง ท่วงดาบชี้ขึ้นด้านบน หันหลังมือเข้าหาลำตัว นิ้วหัวแม่มือทาบตามกระบังดาบ แล้วดึงดาบออกจากฝักประมาณสองนิ้ว
- ตอนที่สี่ :** เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติชักดาบปลายปืนออกจากฝักแล้วนำดาบออกไป ในทิศทางตรงหน้ากึ่งกลางลำตัวอย่างแข็งแรง ปลายดาบอยู่ในแนวระดับสายตาดูขึ้นบน แขนซ้ายเหยียดตึงและขนานกับพื้น

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

ตอนที่แปด

ตอนที่เก้า

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัตินำกระบังดาบด้านที่เป็นห่วงดาบมาสวมลงที่ปากลากล่องปืนอย่างแข็งแรง ให้ด้ามดาบวางบนแท่นรับด้ามดาบยังไม่ต้องกดด้ามดาบให้เข้าที่ พร้อมกันนั้นให้สับตบหน้าไปมองที่ด้ามดาบ

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติกดด้ามดาบเข้าที่แท่นรับด้ามดาบ

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติสับตบหน้ามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวานำปิ่นขึ้นเข้าข้างซ้ายของลำตัว ในลักษณะม้วนข้อมือให้บิดเข้าหาลำตัว โกร่งโกปิ่นชี้ไปด้านหลัง แล้วนำพานท้ายปืนมาชิดกับตะเข็บกางเกงทางด้านข้างของโคนขาซ้ายกระชับไว้ที่ข้างโคนขาซ้าย พร้อมกันนั้นใช้ฝ่ามือซ้ายมาตบจับพานท้ายปืนอยู่ในลักษณะของท่าแบกออาวุธจังหวะหนึ่ง

ตอนที่เก้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่เก้า” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าแบกออาวุธจังหวะสอง

“ติดดาบ”

คำบอก “รวดเร็ว”

ท่าติดดาบจากท่าแบกออาวุธ

ทำนียบามบนรทไฟ

๑.ความเป็นมา : หน้าที่ของทหารมหาดเล็กฯ หน้าที่หนึ่งก็คือการจัดแถวรับเสด็จฯ และแถวแซงเสด็จฯ ซึ่งจะจัดถวายสำหรับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เท่านั้น โดยปกติแถวแซงเสด็จฯ จะปฏิบัติในทำติดดาบและแบกอาวุธ เคลื่อนที่ตามเพื่อถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และเมื่อแถวแซงเสด็จฯ จะต้องตามเสด็จพระราชดำเนินทางรถไฟ แถวแซงเสด็จฯ จะต้องขึ้นบนขบวนรถไฟพระที่นั่งและพร้อมที่จะนียบปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลทำอาวุธ “ทำนียบามบนรทไฟ”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : ใช้ปฏิบัติหน้าที่ยามถวายพระเกียรติ และถวายความปลอดภัยบนรถไฟ

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “นียบาม, ทำ”

ทำเรียบอาวุธ

ทำนียบามบนรทไฟ

ก้าวเท้าซ้ายไปด้านหลังกรณีเสียหลัก

๖.การปฏิบัติ

ให้ผู้ปฏิบัติแยกเท้าซ้ายออกไปด้านหน้าทางซ้ายประมาณ ๓๐ เซนติเมตร หรือประมาณครึ่งก้าวอย่างแข็งแรงในขณะเดียวกันนั้นให้ใช้มือขวาผลักปืนเฉียงไปทางด้านหน้าตามแนวของปลายเท้าขวาหรือท่ามุมกับลำตัว ๔๕ องศา แขนขวาเหยียดตึง มือซ้ายกำหลวมอยู่ข้างลำตัว ขาทั้งสองข้างเหยียดตึงน้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง ยกอกให้สง่าผ่าเผย ไหล่ทั้งสองข้างเสมอกัน ลำคอตั้งตรงสายตามองไปด้านหน้าในระดับสายตาจับจุดใดจุดหนึ่งของภูมิประเทศไว้

หมายเหตุ

ในกรณีที่เสียหลักล้มไปด้านหลัง ให้ก้าวเท้าซ้ายไปด้านหลังเพื่อยังตัวไม่ให้เสียหลัก และเมื่อสามารถทรงตัวได้แล้วให้ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า กลับมาอยู่ในลักษณะของทำนียบามบนรทไฟ

ท่าปลดดาบจากท่าวันทยาอวุธ

๑.ความเป็นมา : ท่าปลดดาบจากท่าวันทยาอวุธ เป็นท่าฝึกพระราชทานที่พระราชทานให้ทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์ ฝึกปฏิบัติในการฝึก “ราชวัลลภเรีงระบำ (Hop to the bodies slams)” ในงาน วันราชวัลลภ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นท่าฝึกที่เน้นความรวดเร็วและความคล่องแคล่วในการใช้อาวุธ

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลท่าอวุธ “ท่าปลดดาบจากท่าวันทยาอวุธ”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : เพื่อปฏิบัติในการปลดดาบจากท่าวันทยาอวุธให้ได้อย่างรวดเร็ว

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “รวดเร็ว” ใช้คำบอก “ปลดดาบ”

๖.การปฏิบัติ : แบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๘ ขั้นตอน โดยเริ่มต้นปฏิบัติจากท่าวันทยาอวุธ

ท่าวันทยาอวุธ

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่ากอดปืนนั่งคุกเข่าจังหวะหนึ่ง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายไปจับที่ด้ามดาบบริเวณแท่นรับ ด้ามดาบในลักษณะคืบ หันหลังมือออกด้านนอก นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่เหยียดตึงเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ขึ้นด้านบน จากนั้นใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้กดสลักยึดด้ามดาบ แต่ไม่ดึงดาบออกจากแท่นรับด้ามดาบ มือซ้ายจับด้ามดาบในลักษณะคืบ

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายนำดาบออกจากแท่นรับด้ามดาบ ให้หัวดาบอยู่เสมอปลายปลอกกลดแสงเล็กน้อย นิ้วหัวแม่มือพาดอยู่บนหัวดาบ มือซ้ายจับด้ามดาบ ในลักษณะคืบ

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัตินำดาบออกจากลำกล้องไปในทิศทางตรงหน้า กึ่งกลางลำตัวอย่างแข็งแรง นิ้วหัวแม่มือทาบไปตามกระบังดาบ ปลายดาบอยู่ในแนวระดับสายตาชี้ตั้งขึ้นบน แขนซ้ายเหยียดตึงและขนานกับพื้น

“ปลดดาบ”

คำบอก “รวดเร็ว”

ท่าปลดดาบจากท่าวันทยาอวุธ

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

ตอนที่แปด

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติพลิกดาบปลายปืนชี้ปลายดาบลงพื้น จากนั้นนำดาบสวมเข้าฝักดาบพร้อมก้มมองที่ดาบ รัดด้ามดาบให้เรียบร้อย แล้วตบที่ด้ามดาบในลักษณะนี้ทั้งห้าเรียงชิดติดกัน ซี่งพื้น ข้อศอกซ้ายแบะออกด้านข้างจนเสมอแนวลำตัว

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติสับัดหน้าขึ้นมองตรงหน้าอย่างแข็งแรง

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาดึงปืนมาอยู่ด้านหน้ากึ่งกลางลำตัว โดยปืนตั้งตรง หันด้ามปืนไปด้านหลัง ปกคลุมแสงอยู่แนวระดับสายตา แขนขวาท่อนบนแนบชิดติดลำตัว พร้อมกันนั้นให้มือซ้ายขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับหันฝ่ามือไปทางขวา ตบกระชับ ฝ่าครอบลากล้อง และนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะการวาดเท้าไปด้านข้าง ขาเหยียดตึง แล้วอัดส้นเท้าอย่างแข็งแรง อยู่ในลักษณะของท่าวันทยาอุจึ่งหะหนึ่ง

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าวันทยาอุจ

ท่าติดดาบจากท่าวันทยาอวุธ

๑.ความเป็นมา : ท่าติดดาบจากท่าวันทยาอวุธ เป็นท่าฝึกพระราชทานที่พระราชทานให้ทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ ฝึกปฏิบัติในการฝึก “ราชวัลลภเรีงระบำ (Hop to the bodies slams)” ในงานวันราชวัลลภ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นท่าฝึกที่เน้นความรวดเร็วและความคล่องแคล่วในการใช้อาวุธ

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลท่าอาวุธ “ท่าติดดาบจากท่าวันทยาอวุธ”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : เพื่อปฏิบัติในการติดดาบจากท่าวันทยาอวุธให้ได้อย่างรวดเร็ว

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “รวดเร็ว” ใช้คำบอก “ติดดาบ”

๖.การปฏิบัติ : แบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๘ ขั้นตอน

ท่าวันทยาอวุธ

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่ากอดปืนนั่งคุกเข่าจิ้งหะหนึ่ง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายมาตบจับที่ด้ามดาบในลักษณะ นิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ลงพื้น ทาบไปตามด้ามดาบ จากนั้นปลดสายรัดด้ามดาบออก และกำด้ามดาบ หมุนให้ด้ามดาบปลายปืนแนบติดหลัง ห่วงดาบชี้ขึ้นด้านบน หันหลังมือเข้าหาลำตัว นิ้วหัวแม่มือ ทาบตามกระบังดาบ แล้วดึงดาบออกจากฝักประมาณสองนิ้ว

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติชักดาบปลายปืนออกจากฝักแล้วนำดาบออกไป ในทิศทางตรงหน้ากึ่งกลางลำตัวอย่างแข็งแรง ปลายดาบอยู่ในแนวระดับสายดาบชี้ตั้งขึ้นบน แขนซ้ายเหยียดตึง และขนานกับพื้น

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัตินำกระบังดาบด้านที่เป็นห่วงดาบมาสวมลงที่ ปากลำกล้องปืนอย่างแข็งแรง ให้ด้ามดาบวางบนแท่นรับด้ามดาบโดยไม่ต้องกดด้ามดาบให้เข้าที่ พร้อมกันนั้น ให้สับดหน้าไปมองที่ด้ามดาบ

“ติดดาบ”

คำบอก “รวดเร็ว”

ท่าติดดาบจากท่าวันทยาอวุธ

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

ตอนที่แปด

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติกดด้ามดาบเข้าที่แท่นรับด้ามดาบ

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติสับด้ามดาบมองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาดึงปืนมาอยู่ด้านหน้ากึ่งกลางลำตัว โดยปืนตั้งตรง หันด้ามปืนไปด้านหน้า พลอกกลดแสงอยู่แนวระดับสายตา แขนขวาท่อนบนแนบชิดติดลำตัว พร้อมกันนั้นให้ละมือซ้ายขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับหันฝ่ามือไปทางขวา ตบกระชับฝ่าครอบลำกล้อง และนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะการวาดเท้าไปด้านข้าง ขาเหยียดตึง แล้วอัดส้นเท้าอย่างแข็งแรงอยู่ในลักษณะของท่าวันทยาอุจึ่งหะหนึ่ง

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าวันทยาอุจ

ท่าปลดดาบขณะนั่งบนรถไฟ

๑.ความเป็นมา : หน้าที่ของทหารมหาดเล็กฯ หน้าที่หนึ่งก็คือการจัดแถวรับเสด็จฯ และแถวแซงเสด็จฯ ซึ่งจะจัดถวายสำหรับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เท่านั้น เมื่อแถวแซงเสด็จฯ จะต้องตามเสด็จพระราชดำเนินทางรถไฟ แถวแซงเสด็จฯ จะต้องขึ้นบนขบวนรถไฟพระที่นั่งและพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในขณะที่นั่งบนขบวนจะปฏิบัติ “ท่าปลดดาบขณะนั่งบนรถไฟ”

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลท่าอาวุธ “ท่าปลดดาบขณะนั่งบนรถไฟ”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : ใช้ในขณะติดตามเสด็จพระราชดำเนินทางรถไฟ และปฏิบัติหน้าที่นั่งบนขบวน

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ปลดดาบ”

๖.การปฏิบัติ : แบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๖ ขั้นตอน

ท่าเริ่มต้น : มือขวาถือปืนด้วยการกำรอบที่ฝาครอบลำกล้องใต้โครงศูนย์หน้า ให้ปืนตั้งตรงอยู่ตรงกลางระหว่างเข่าทั้งสองข้างโดยให้หนีบกระบอกปืนไว้ให้แน่น เท้าทั้งสองข้างชิดติดกัน มือซ้ายวางบนหน้าตัก นิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ไปด้านหน้า ลำตัวตั้งตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายจับที่ด้ามดาบบริเวณแท่นรับด้ามดาบในลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน หันหลังมือออกด้านนอก จากนั้นใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้กดสลักยึดด้ามดาบ แต่ไม่ดึงดาบออกจากแท่นรับด้ามดาบ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติดึงดาบออกจากแท่นรับด้ามดาบ ให้ห้วงดาบอยู่เสมอปลายปลดกลดแสง นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันประคองด้ามดาบ นิ้วหัวแม่มือทาบบนห่วงดาบ

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัตินำดาบออกจากลำกล้องไปในทิศทางตรงหน้ากึ่งกลางลำตัวอย่างแข็งแรง นิ้วหัวแม่มือทาบบนกระบังดาบ ปลายดาบอยู่ในแนวระดับสายตาชี้ตั้งขึ้นบนแขนซ้ายเหยียดตึงและขนานกับพื้น

“ปลดดาบ”

คำบอก “รวด”

ท่าปลดดาบขณะนั่งบนรถไฟ

ตอนที่สี่

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติพลิกดาบปลายปืนชี้ปลายดาบลงพื้น จากนั้นนำดาบสวมเข้าฝักดาบพร้อมก้มมองที่ดาบ รัดด้ามดาบให้เรียบร้อย แล้วดับที่ด้ามดาบในลักษณะนี้ไว้ทั้งห้าเรียงชิดติดกัน ชี้งพื้น ข้อศอกซ้ายแบะออกด้านข้างจนเสมอแนวลำตัว

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติสับัดหน้าขึ้นมองตรงหน้าอย่างแข็งแรง

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัตินำมือซ้ายมาวางบนหน้าตัก นิ้วทั้งห้าเหยียดตั้งเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ไปด้านหน้า

ท่าติดตามขณะนั่งบนรถไฟ

๑.ความเป็นมา : หน้าที่ของทหารมหาดเล็กฯ หน้าที่หนึ่งก็คือการจัดแถวรับเสด็จฯ และแถวแซงเสด็จฯ ซึ่งจะจัดถวายสำหรับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เท่านั้น เมื่อแถวแซงเสด็จฯ จะต้องตามเสด็จพระราชดำเนินทางรถไฟ แถวแซงเสด็จฯ จะต้องขึ้นบนขบวนรถไฟพระที่นั่งและพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในขณะที่นั่งบน และจะปฏิบัติหน้าที่ยืนยามบนขบวนรถไฟพระที่นั่งจะปฏิบัติ “ท่าติดตามขณะนั่งบนรถไฟ”

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลทำอาวุธ “ท่าติดตามขณะนั่งบนรถไฟ”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : ใช้เมื่อนั่งบนรถไฟ และกำลังจะปฏิบัติหน้าที่ยืนยามถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ บนขบวนรถไฟพระที่นั่ง

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ติดตาม”

๖.การปฏิบัติ : แบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๖ ขั้นตอน

ท่าเริ่มต้น

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดตาม, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายมาตบจับที่ด้ามดาบในลักษณะนิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ลงพื้น ทาบไปตามด้ามดาบ จากนั้นปลดสายรัดด้ามดาบออก และกำด้ามดาบหมุนให้ด้ามดาบปลายปิ่นแนบติดหลัง ห่วงดาบชี้ขึ้นด้านบน หันหลังมือเข้าหาลำตัว นิ้วหัวแม่มือทาบตามกระบังดาบ แล้วดึงดาบออกจากฝักประมาณสองนิ้ว

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดตาม, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติชักดาบปลายปิ่นออกจากฝักแล้วนำดาบออกไปในทิศทางตรงหน้ากึ่งกลางลำตัวอย่างแข็งแรง ปลายดาบอยู่ในแนวระดับสายตาดำขึ้นบน แขนซ้ายเหยียดตึงและขนานกับพื้น

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดตาม, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัตินำกระบังดาบด้านที่เป็นห่วงดาบมาสวมลงที่ปากลากล่องปิ่นอย่างแข็งแรง ให้ด้ามดาบวางบนแท่นรับด้ามดาบยังไม่ต้องกดด้ามดาบให้เข้าที่ พร้อมกันนั้นให้ก้มศีรษะลงมองที่ด้ามดาบอย่างแข็งแรง

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดตาม, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติกดด้ามดาบเข้าที่แท่นรับด้ามดาบ

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดตาม, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติเงยศีรษะขึ้นมองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดตาม, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติสะบัดมือซ้าย (ในลักษณะการฟืนมือ) มาวางบนหน้าตักอย่างแข็งแรง นิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ไปด้านหน้า

“ติดตาม”

คำบอก “รวด”

ท่าติดตามขณะนั่งบนรถไฟ

ท่าซักล้อมขณะอยู่บนรถไฟ

- ๑.ความเป็นมา : หน้าที่ของทหารมหาดเล็กฯ หน้าที่หนึ่งก็คือการจัดแถวรับเสด็จฯ และแถวแซงเสด็จฯ ซึ่งจะจัดถวายสำหรับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เท่านั้น เมื่อแถวแซงเสด็จฯ จะต้องตามเสด็จพระราชดำเนินทางรถไฟ แถวแซงเสด็จฯ จะต้องขึ้นบนขบวนรถไฟพระที่นั่งและพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และเมื่อเกิดสถานการณ์ไม่ปกติทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์จะต้องพร้อมถวายอารักขาแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในทันที
- ๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลท่าอาวุธ “ท่าซักล้อมขณะอยู่บนรถไฟ”
- ๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๔.ประโยชน์ : ใช้ในการถวายอารักขาสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เมื่อเกิดสถานการณ์ไม่ปกติ
- ๕.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ข้าวต้มมัด”
- ๖.การปฏิบัติ : เป็นการปฏิบัติต่อการชักล้อมปกติ

ท่าซักล้อมขณะอยู่บนรถไฟ

เมื่อได้ยินคำบอก “ข้าวต้มมัด” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายไปคล้องแขนขวาจากด้านล่างขึ้นด้านบนของคนที่ยืนอยู่ ถัดไปทางด้านซ้ายให้แขนคล้องเกี่ยวกัน จากนั้นนำมือซ้ายเอื้อมมาจับปืนในลักษณะของการกำรอบที่ กึ่งกลาง ฝากรอบล่างล็อกและถือปืนอยู่ในท่าถือปืนตามเสด็จฯ

ท่าเล็กชักล้อมขณะอยู่บนรถไฟ

๑.ความเป็นมา : หน้าที่ของทหารมหาดเล็กฯ หน้าที่หนึ่งก็คือการจัดแถวรับเสด็จฯ และแถวแซงเสด็จฯ ซึ่งจะจัดถวายสำหรับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เท่านั้น เมื่อแถวแซงเสด็จฯ จะต้องตามเสด็จพระราชดำเนินทางรถไฟ แถวแซงเสด็จฯ จะต้องขึ้นบนขบวนรถไฟพระที่นั่งและพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และเมื่อเกิดสถานการณ์ไม่ปกติทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์จะต้องพร้อมถวายอารักขาแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในทันที และเมื่อสถานการณ์เริ่มคลี่คลายจะปฏิบัติ “ท่าเล็กชักล้อมขณะอยู่บนรถไฟ”

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลท่าอาวุธ “ท่าเล็กชักล้อมขณะอยู่บนรถไฟ”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : ใช้เมื่อสถานการณ์ด้านการถวายความปลอดภัยเริ่มคลี่คลายแต่ยังไม่ถึงกับเข้าสู่ภาวะปกติ

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “เล็กข้าวต้มมัด”

๖.การปฏิบัติ : เป็นการปฏิบัติต่อจากการชักล้อมปกติ

ท่าเล็กข้าวต้มมัด

เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กข้าวต้มมัด” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายจากฝากรอบลำกล้องและนำมือซ้ายออกจากแขนขวาของคนที่อยู่ทางด้านซ้าย ไม่ให้คล้องเกี่ยวกัน จากนั้นนำมือซ้ายมาจับปืนในลักษณะของการกำรอบที่กึ่งกลางฝากรอบลำกล้อง ถือปืนอยู่ในท่าถือปืนตามเสด็จ กลับมาอยู่ในลักษณะการชักล้อมปกติ

“เล็กข้าวต้มมัด”

คำบอก “รวด”

ท่าเล็กชักล้อมขณะอยู่บนรถไฟ

โรงเรียนทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

บทที่ ๒

การฝึกแถวชิด

โรงเรียนทหรมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
หน่วยทหรมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

การฝึกแถวซิด แบ่งออกเป็น ๒ รูปแถว

๑.แถวหน้ากระดาน

รูปขบวนที่มีลักษณะสัดส่วนความกว้างด้านหน้ามากกว่าความลึก ในการจัดแถวอาจจัดเป็นแถวหน้ากระดานแถวเดียวหรือสองแถวขึ้นไปตามความเหมาะสม ส่วนระยะเคียงระหว่างบุคคลที่อยู่ในแถวนั้น กำหนดไว้สองระยะ คือ ระยะเคียงหนึ่งช่วงศอก (ยกมือซ้ายเท้าส่ว) เรียกรูปแถวนี้ว่า **แถวหน้ากระดาน** และระยะเคียงหนึ่งช่วงแขน (เหยียดแขนซ้ายออกไปทางข้าง) เรียกรูปแถวนี้ว่า **แถวหน้ากระดานเปิดระยะ**

๒.แถวตอน

รูปแถวที่มีลักษณะสัดส่วนความลึกมากกว่าความกว้างด้านหน้า ในการจัดแถวอาจจัดเป็นแถวตอนเรียงหนึ่งหรือตอนเรียงสองขึ้นไปตามความเหมาะสม ส่วนระยะเคียงระหว่างบุคคลที่อยู่ในแถวนั้น กำหนดไว้เช่นเดียวกันกับแถวหน้ากระดาน

การปฏิบัติในท่าแถวซิดในคู่มือการฝึกเล่มนี้มีความแตกต่างจากคู่มือการฝึกในอดีตที่ผ่านมาหลายขั้นตอน เช่น การปฏิบัติขณะจัดแถว การปฏิบัติในการนับ คำบอกในการนับ เป็นต้น ฉะนั้นผู้ศึกษาควรศึกษาการปฏิบัติโดยละเอียดให้เข้าใจทั้งนี้เพื่อความเข้มแข็ง ความเป็นเอกภาพ ความพร้อมเพรียง และความสง่างาม ได้มาตรฐานของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

โรงเรียนทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

การฝึกแถวชิด

การฝึกแถวชิด แบ่งออกเป็น ๒ รูปแถว

๑. รูปแถวหน้ากระดาน แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ

๑.๑ รูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยว แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

๑.๑.๑ รูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิดระยะ

๑.๑.๒ รูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะ

๑.๒ รูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

๑.๒.๑ รูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปปิดระยะ

๑.๒.๒ รูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปเปิดระยะ

๒. รูปแถวตอน แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ

๒.๑ รูปแถวตอนเรียงหนึ่ง

๒.๒ รูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไป แบ่งออกเป็น ๑ ประเภท

๒.๒.๑ รูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไปปิดระยะ

รูปแบบหน้ากระดานแถวเดี่ยว

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “แถวหน้ากระดานแถวเดี่ยว”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : -ใช้ในโอกาสที่จะทำการตรวจแถว

-ใช้ในการจัดลำดับความสูงของผู้ปฏิบัติเพื่อใช้ในการจัดแถวในรูปแบบต่างๆ

๔.คำบอก : ใช้คำบอก “หน้ากระดานแถวเดี่ยว, มาหาข้าพเจ้า”

รูปแบบหน้ากระดานแถวเดี่ยว

๕.การปฏิบัติ

เมื่อได้ยินคำบอก “หน้ากระดานแถวเดี่ยว, มาหาข้าพเจ้า” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเฉียงอาวุธ จากนั้นปฏิบัติท่ากึ่งขวาหันโดยไม่ต้องชิดเท้าแล้วตบเท้าซ้ายออกวิ่งมาเข้าแถวตามลำดับไหล่ข้างหน้าผู้เรียกแถวโดยเร็ว คนสูงที่สุดของแถวเป็นคนหลัก (คนหัวแถว) ยืนตรงหน้าผู้เรียกแถว และห่างจากผู้เรียกแถวประมาณหกก้าว จากนั้นให้ผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ วิ่งมาเข้าแถวเรียงตามลำดับไหล่ต่อไปทางซ้ายของคนหลัก โดยผู้ปฏิบัติทุกคนยกกระโถดอยู่กบที่ (ในลักษณะกระโถดสองเท้าพร้อมกัน) มือทั้งสองข้างจับปืนให้อยู่ในท่าเฉียงอาวุธ

คนหัวแถวหันมองดูผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ว่าจัดแถวเป็นรูปแถวเรียบร้อยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเป็นรูปแถวแล้วให้คนหัวแถวนับ “หนึ่ง” เมื่อสิ้นเสียงคนหัวแถว นับ “หนึ่ง” แล้วให้คนที่เหลือนับ “หนึ่ง” ให้เสียงดังและพร้อมเพรียงกัน

หลังจากนั้นรอฟังสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ทุกนายหยุดกระโดดกลับมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ ฟังสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ทุกนายปฏิบัติท่าเรียบอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ และฟังสัญญาณ “อ๊ีบ” อีกหนึ่งครั้ง ให้ทุกนายยกมือซ้าย ขึ้นมาตบที่สะเอวซ้ายประมาณแนวเข็มขัด นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและให้ปลายนิ้วชี้ลงทางเบื้องล่าง นิ้วกลาง อยู่ประมาณแนวตะเชียบกางเกง ศอกซ้ายกางออกเสมอแนวลำตัว แล้วเปล่งเสียง “เฮ้” ให้คนที่อยู่ถัดไปทางซ้าย จากหัวแถวหน้าแขนขวา (อยู่ลักษณะท่าเรียบอาวุธ) ของตนไปแตะจกกับปลายศอกซ้ายของคนที่อยู่ถัดไปทาง หัวแถว (คนทางขวาของตนเอง) สะบัดหน้ามองไปทางขวาหรือคนหัวแถว พร้อมกับก้มมองดูแนวปลายเท้า ให้เสมอกัน แล้วสะบัดหน้ากลับไปมองทางขวาหรือคนหัวแถวอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทุกนาย สะบัดหน้ากลับมองตรงไปข้างหน้า พร้อมกับลดศอกซ้ายกลับไปอยู่ในลักษณะท่าเรียบอาวุธอย่างรวดเร็วและ แข็งแรง

รูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยว

รูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “แถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : -ใช้ในโอกาสที่จะทำการตรวจแถว

-ใช้ในการจัดลำดับความสูงของผู้ปฏิบัติเพื่อใช้ในการจัดแถวในรูปแถวต่างๆ

๔.คำบอก : ใช้คำบอก “หน้ากระดานแถวเดี่ยว, เปิดระยะ, มหาข้าพเจ้า”

รูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะ

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “หน้ากระดานแถวเดี่ยว, เปิดระยะ, มหาข้าพเจ้า” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเดียวอาวุธ จากนั้นปฏิบัติท่ากึ่งขวาหันโดยไม่ต้องชิดเท้าแล้วตบเท้าซ้ายออกวิ่งมาเข้าแถวตามลำดับไหล่ข้างหน้าผู้เรียกแถวโดยเร็ว คนสูงที่สุดของแถวเป็นคนหลัก (คนหัวแถว) ยืนตรงหน้าผู้เรียกแถว และห่างจากผู้เรียกแถวประมาณหกก้าว จากนั้นให้ผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ วิ่งมาเข้าแถวเรียงตามลำดับไหล่ต่อไปทางซ้ายของคนหลัก โดยผู้ปฏิบัติทุกคนายกระโดดอยู่กับที่ (ในลักษณะกระโดดสองเท้าพร้อมกัน) มือทั้งสองข้างจับปืนให้อยู่ในท่าเดียวอาวุธ

คนหัวแถวหันมองดูผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ว่าจัดแถวเป็นรูปแถวเรียบร้อยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเป็นรูปแถวแล้ว ให้คนหัวแถวนับ “หนึ่ง” เมื่อสิ้นเสียงคนหัวแถวนับ “หนึ่ง” แล้วให้คนที่เหลือนับ “หนึ่ง” ให้เสียงดังและพร้อมเพรียงกัน

หลังจากนั้นรอฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกคนายหยุดกระโดดกลับมาอยู่ในท่าเดียวอาวุธ ฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกคนายปฏิบัติท่าเรียบอาวุธจากท่าเดียวอาวุธ และฟังสัญญาณ “อ๊ับ” อีกหนึ่งครั้งให้ทุกคนายยกมือซ้ายขึ้นมาตบที่สะโพกซ้ายประมาณแนวเข็มขัด นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและให้ปลายนิ้วชี้ลงทางเบื้องล่าง นิ้วกลางอยู่ประมาณแนวตะเข็บกางเกง สอกซ้ายกางออกเสมอแนวลำตัว แล้วเปล่งเสียง “เอ้” จากนั้นให้ทุกคนายยกแขนซ้ายเหยียดออกไปทางข้างในระดับสูงเสมอแนวไหล่ (ยกเว้นคนท้ายแถวสุดไม่ต้องยกแขนซ้ายขึ้น) คอว่าฝ่ามือนิ้วมือทั้งห้าเหยียดตึงและเรียงชิดติดกัน โดยให้คนที่อยู่ถัดไปทางซ้ายจากหัวแถว นำไหล่ขวาของตนเองไปแตะจุดกับปลายนิ้วมือซ้ายของคนที่อยู่ถัดไปทางหัวแถว (คนทางขวาของตนเอง) สะบัดหน้ามองไปทางขวาหรือคนหัวแถว พร้อมกับ ก้มมองดูแนวปลายเท้าให้เสมอกัน แล้วสะบัดหน้ากลับไปมองทางขวาหรือคนหัวแถวอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทุกคนายสะบัดหน้ากลับมองตรงไปข้างหน้า พร้อมกับลดแขนซ้ายกลับไปอยู่ในลักษณะท่าเรียบอาวุธ อย่างรวดเร็วและแข็งแรง

หมายเหตุ : ตามแบบฝึกของ รร.ทม.รอ. นิยมเรียกแถวปิดระยะก่อน และเมื่อต้องการจะเปิดระยะ จะสั่งว่า “เปิดระยะ, จัดแถว”

รูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “แถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : -ใช้ในโอกาสที่จะทำการตรวจแถว
-ใช้ในการฝึก หรือรับฟังคำสั่ง

๔.คำบอก : ใช้คำบอก “หน้ากระดานสองแถว (ขึ้นไป), มหาข้าพเจ้า”

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “หน้ากระดานสองแถว (ขึ้นไป), มหาข้าพเจ้า” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเดียวอาวุธ จากนั้นปฏิบัติท่ากึ่งขวาหันโดยไม่ต้องชิดเท้า แล้วดับเท้าซ้ายออกวิ่งมาเข้าแถวและจัดแถวเช่นเดียวกับการเข้าแถวและจัดแถวแบบหน้ากระดานแถวเดียวปีตรยะ จะต่างกันที่จะต้องจัดแถวซ้อนหลังกันลงไปตามทางลึกให้มีจำนวนแถวครบตามที่ผู้เรียกแถวสั่งโดยยึดถือแถวหน้าเป็นหลัก ผู้ปฏิบัติที่อยู่แถวหลังยืนตรงคอคนที่อยู่แถวหน้าระยะต่อระหว่างแถวประมาณหนึ่งเมตร ให้กระโดดอยู่กับที่ด้วยปลายเท้าทั้งสองข้าง มือทั้งสองข้างจับปิ่นให้อยู่ในท่าเดียวอาวุธ

คนหัวแถวหันมองดูผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ว่าจัดแถวเป็นรูปแถวเรียบร้อยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเป็นรูปแถวแล้วให้คนหัวแถวนับ “หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติในแถวนับตามจำนวนแถวที่ผู้เรียกแถวกำหนด เมื่อจะนับจำนวนสุดท้ายตามที่ผู้เรียกแถวกำหนดให้ผู้ปฏิบัติทั้งแถวเปล่งเสียงนับจำนวนสุดท้ายนั้นอย่างพร้อมเพรียงกัน

หลังจากนั้นรอฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกนายหยุดกระโดดกลับมาอยู่ในท่าเดียวอาวุธ ฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกนายปฏิบัติท่าเรียบอาวุธจากท่าเดียวอาวุธ และฟังสัญญาณ “อ๊ับ” อีกหนึ่งครั้ง ให้ทุกนายยกมือซ้ายขึ้นมาตบที่สะเอวซ้ายประมาณแนวเข็มขัด นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและให้ปลายนิ้วชี้ลงทางเบื้องล่าง นิ้วกลางอยู่ประมาณแนวตะเข็บกางเกง ศอกซ้ายกางออกเสมอแนวลำตัว แล้วเปล่งเสียง “เฮ้” ให้คนที่อยู่ถัดไปทางซ้ายจากหัวแถวนำแขนขวา (อยู่ลักษณะท่าเรียบอาวุธ) ของตนไปแตะจุดกับปลายศอกซ้ายของคนที่อยู่ถัดไปทางหัวแถว (คนทางขวาของตนเอง) สะบัดหน้ามองไปทางขวาหรือคนหัวแถว พร้อมกับก้มมองดูแนวปลายเท้าให้เสมอกัน แล้วสะบัดหน้ากลับไปมองทางขวาหรือคนหัวแถวอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทุกนายสะบัดหน้ากลับมองตรงไปข้างหน้า พร้อมกับลดศอกซ้ายกลับไปอยู่ในลักษณะท่าเรียบอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

หมายเหตุ : การเข้าแถวของแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปนั้น ให้ยึดถือเอาความตรงของแถวทางลึกเป็นหลัก เนื่องจากระยะของศอกแต่ละคนไม่เท่ากัน

“หน้ากระดานสองแถว (ขึ้นไป), มหาข้าพเจ้า”

แถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป

รูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปเปิดระยะ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “แถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปเปิดระยะ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : -ใช้ในโอกาสที่จะทำการตรวจแถว

-ใช้ในการฝึก หรือรับฟังคำสั่งแจ้ง

๔.คำบอก : ใช้คำบอก “หน้ากระดานสองแถว (ขึ้นไป), เปิดระยะ, มาหาข้าพเจ้า”

รูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปเปิดระยะ

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “หน้ากระดานสองแถว (ขึ้นไป), เปิดระยะ, มาหาข้าพเจ้า” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเดียวอาวุธ จากนั้นปฏิบัติท่ากึ่งขวาหันโดยไม่ต้องชิดเท้า แล้วตบเท้าซ้ายออกวิ่งมาเข้าแถวและจัดแถวเช่นเดียวกับการเข้าแถวและจัดแถวแบบหน้ากระดานแถวเดียวเปิดระยะ จะต่างกันที่จะต้องจัดแถวซ้อนหลังกันลงไปตามทางลึกให้มีจำนวนแถวครบตามที่ผู้เรียกแถวสั่งโดยยึดถือแถวหน้าเป็นหลัก ผู้ปฏิบัติที่อยู่แถวหลังยืนตรงคอคคนที่อยู่แถวหน้าระยะต่อระหว่างแถวประมาณหนึ่งเมตร ให้กระโดดอยู่กับที่ด้วยปลายเท้าทั้งสองข้างมือทั้งสองข้างบังคับปืนให้อยู่ในท่าเดียวอาวุธ

คนหัวแถวหันมองผู้ปฏิบัติคนอื่น ๆ ว่าจัดแถวเป็นรูปแถวเรียบร้อยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเป็นรูปแถวแล้วให้คนหัวแถวนับ “หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติในแถวนับตามจำนวนแถวที่ผู้เรียกแถวกำหนด เมื่อจะนับจำนวนสุดท้ายตามที่ผู้เรียกแถวกำหนดให้ผู้ปฏิบัติทั้งแถวเปล่งเสียงนับจำนวนสุดท้ายนั้นอย่างพร้อมเพรียงกัน

หลังจากนั้นรอฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกนายหยุดกระโดดกลับมาอยู่ในท่าเดียวอาวุธ ฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกนายปฏิบัติท่าเรียบอาวุธจากท่าเดียวอาวุธ และฟังสัญญาณ “อ๊ับ” อีกหนึ่งครั้ง ให้ทุกนายยกมือซ้ายขึ้นมาตบที่สะเอวซ้ายประมาณแนวเข็มขัด นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและให้ปลายนิ้วชี้ลงทางเบื้องล่าง นิ้วกลางอยู่ประมาณแนวตะเข็บกางเกง ศอกซ้ายกางออกเสมอแนวลำตัว แล้วเปล่งเสียง “เฮ้” จากนั้นให้ทุกนายยกแขนซ้ายเหยียดออกไปทางข้างในระดับสูงเสมอแนวไหล่ (ยกเว้นคนท้ายแถวสุดไม่ต้องยกแขนซ้ายขึ้น) คว่ำฝ่ามือ นิ้วมือทั้งห้าเหยียดตึงและเรียงชิดติดกัน โดยให้คนที่อยู่ถัดไปทางซ้ายจากหัวแถว นำไหล่ขวาของตนเองไปแตะจุดกับปลายนิ้วมือซ้ายของคนที่อยู่ถัดไปทางหัวแถว (คนทางขวาของตนเอง) สบัดหน้ามองไปทางขวาหรือคนหัวแถว พร้อมกับก้มมองดูแนวปลายเท้าให้เสมอกัน แล้วสบัดหน้ากลับไปมองทางขวาหรือคนหัวแถวอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทุกนายสบัดหน้ากลับมองตรงไปข้างหน้า พร้อมกับลดมือซ้ายกลับไปอยู่ในลักษณะท่าเรียบอาวุธอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

หมายเหตุ : การเข้าแถวของแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปนั้น ให้ยึดถือเอาความตรงของแถวหน้าเป็นหลัก เนื่องจากความยาวของแขนแต่ละคนไม่เท่ากัน (ตามแบบฝึกของ รร.ทม.ร.อ. นิยมเรียกแถวปิดระยะก่อน และเมื่อต้องการจะเปิดระยะ จะสั่งว่า “เปิดระยะ, จัดแถว”)

รูปแถวตอนเรียงหนึ่ง

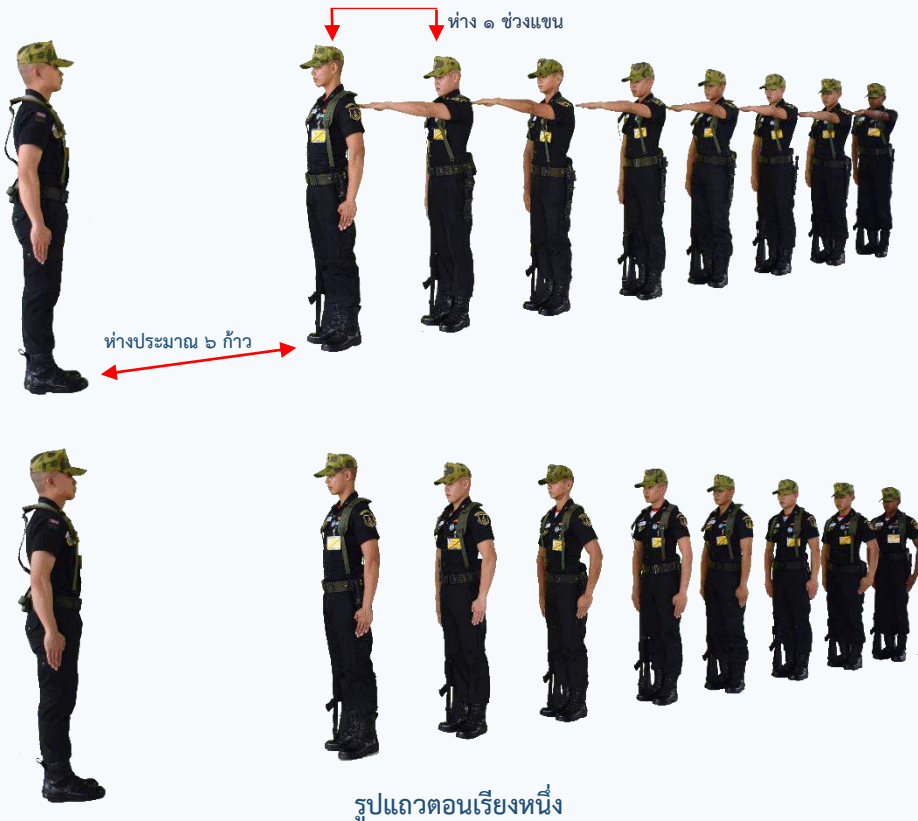

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “แถวตอนเรียงหนึ่ง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในการจัดลำดับความสูงของผู้ปฏิบัติเพื่อใช้ในการจัดแถวในรูปแถวต่างๆ

๔.คำบอก : ใช้คำบอก “ตอนเรียงหนึ่ง, มหาข้าพเจ้า”

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “ตอนเรียงหนึ่ง, มหาข้าพเจ้า” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเฉียงอาวุธ จากนั้นปฏิบัติท่ากึ่งขวาหันโดยไม่ต้องชิดเท้าแล้วดับเท้าซ้ายออกวิ่งมาเข้าแถวตามลำดับไหล่ข้างหน้าผู้เรียกแถวโดยเร็ว คนสูงที่สุดของแถวเป็นคนหลัก (คนหัวแถว) ยืนตรงหน้าผู้เรียกแถว และห่างจากผู้เรียกแถวประมาณหกก้าว จากนั้นให้ผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ วิ่งมาเข้าแถวเรียงตามลำดับไหล่ซ้อนกันลงไปทางข้างหลังคนหัวแถว (ทางลึก) ให้ตรงคอกับคนข้างหน้าจนถึงคนท้ายแถว ในลักษณะกระโดดอยู่กับที่ด้วยปลายเท้าทั้งสองข้าง มือทั้งสองบังคับปืนให้อยู่ในท่าเฉียงอาวุธ

คนหัวแถว หันมองดูผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ว่าจัดแถวเป็นรูปแถวเรียบร้อยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเป็นรูปแถวแล้วให้คนหัวแถวนับ “หนึ่ง” เมื่อสิ้นเสียงคนหัวแถว นับ “หนึ่ง” แล้วให้คนที่เหลือนับ “หนึ่ง” ให้เสียงดังและพร้อมเพรียงกัน

หลังจากนั้นรอฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกนายหยุดกระโดดกลับมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ ฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกนายปฏิบัติท่าเรียบอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ และฟังสัญญาณ “อ๊ับ” อีกหนึ่งครั้ง ให้ทุกนายยกมือซ้ายขึ้นมาตบที่สะเอวซ้ายประมาณแนวเข็มขัด นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและให้ปลายนิ้วชี้ลงทางเบื้องล่าง นิ้วกลางอยู่ประมาณแนวตะเข็บกางเกง สอดซ้ายกางออกเสมอแนวลำตัว แล้วเปล่งเสียง “เฮ้” จากนั้นให้ยกมือซ้ายขึ้นมาข้างหน้าเหยียดแขนซ้ายไปแต่ไหล่คนข้างหน้า ฝ่ามือคว่ำและขนานกับพื้นนิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกัน ให้ห่างจากคนข้างหน้าประมาณหนึ่งช่วงแขน (ประมาณหนึ่งเมตร) โดยอยู่ในแนวไหล่ซ้ายของคนข้างหน้าและให้ยกแขนค้างไว้ เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ลดมือซ้ายลงมาอยู่ที่ข้างขากลับมาอยู่ในลักษณะท่าเรียบอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

“ตอนเรียงหนึ่ง, มหาข้าพเจ้า”

แถวตอนเรียงหนึ่ง

รูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไป

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “แถวตอนเรียงสองขึ้นไป”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : -ใช้ในการฝึกหรือฟังคำสั่งแจ้ง
-ใช้เมื่อต้องการเคลื่อนย้ายผู้ปฏิบัติจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งในรูปแถว
- ๔.คำบอก : ใช้คำบอก “ตอนเรียงสอง (ขึ้นไป), มหาข้าพเจ้า”

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “ตอนเรียงสอง (ขึ้นไป), มหาข้าพเจ้า” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเฉียงอาวุธ จากนั้นปฏิบัติท่ากึ่งขวาหันโดยไม่ต้องชิดเท้าแล้วตบเท้าซ้ายออกวิ่งมาเข้าแถวและจัดแถวเช่นเดียวกับการเข้าแถวและจัดแถวแบบตอนเรียงหนึ่ง จะต่างกันที่จะต้องจัดแถวซ้อนกันไปทางซ้ายให้มีจำนวนแถวครบตามที่ผู้เรียกแถวสั่งโดยยึดถือแถวทางขวาเป็นหลัก ผู้ปฏิบัติที่อยู่หน้าตบด้านหลังคงยืนตรงคอกกับคนที่อยู่หน้าตบด้านหน้าระยะต่อระหว่างหน้าตบประมาณหนึ่งเมตร ให้กระโดดอยู่กับที่ด้วยปลายเท้าทั้งสองข้าง มือทั้งสองข้างจับปืนให้อยู่ในท่าเฉียงอาวุธ

คนหัวแถวหันมองดูผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ว่าจัดแถวเป็นรูปแถวเรียบร้อยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเป็นรูปแถวแล้วให้คนหัวแถวนับ “หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติในแถวนับตามจำนวนแถวที่ผู้เรียกแถวกำหนด เมื่อจะนับจำนวนสุดท้ายตามที่ผู้เรียกแถวกำหนดให้ผู้ปฏิบัติทั้งแถวเปล่งเสียงนับจำนวนสุดท้ายนั้นอย่างพร้อมเพรียงกัน

หลังจากนั้นรอฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกนายหยุดกระโดดกลับมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ ฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกนายปฏิบัติท่าเรียบอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ และฟังสัญญาณ “อ๊ับ” อีกหนึ่งครั้งให้ทุกนายยกมือซ้ายขึ้นมาตบที่สะเอวซ้ายประมาณแนวเข็มขัด นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและให้ปลายนิ้วชี้ลงทางเบื้องล่าง นิ้วกลางอยู่ประมาณแนวตะเชียบกางเกง คอกซ้ายกางออกเสมอแนวลำตัว แล้วเปล่งเสียง “เฮ้” ให้คนที่อยู่ถัดไปทางซ้ายจากหัวแถวนำแขนขวา (อยู่ลักษณะท่าเรียบอาวุธ) ของตนไปแตะจอกับปลายศอกซ้ายของคนที่อยู่ถัดไปทางหัวแถว (คนทางขวาของตนเอง) สะบัดหน้ามองไปทางขวาหรือคนหัวแถว พร้อมกับก้มมองดูแนวปลายเท้าให้เสมอกัน แล้วสะบัดหน้ากลับไปมองทางขวาหรือคนหัวแถวอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทุกนายสะบัดหน้ากลับมองตรงไปข้างหน้า พร้อมกับลดศอกซ้ายกลับไปอยู่ในลักษณะท่าเรียบอาวุธอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

หมายเหตุ : การเข้าแถวของแถวตอนเรียงสองขึ้นไปนั้น ให้ยึดถือความตรงของแถวตอนทางลึก โดยเอาแถวหน้าเป็นหลักเนื่องจากระยะของคอกแต่ละคนไม่เท่ากัน

การแยกคู่ขาดของแถวหน้ากระดาน

๑. เรื่องที่จะทำการฝึก

การฝึกแถวชิด “การแยกคู่ขาดของแถวหน้ากระดาน”

๒. ความมุ่งหมาย

เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓. ประโยชน์

เนื่องจากการจัดแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไป เมื่อจัดแถวแล้วมีผู้ปฏิบัติขาดจำนวนไม่ลงตัว จึงทำให้มีการแยกคู่ขาดเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการจัดแถว

๔. การปฏิบัติ

ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติมีไม่ครบตามจำนวนแถว ให้จัดแถวแยกคู่ขาดโดยมีหลักการปฏิบัติ ดังนี้

- ในการเข้าแถวให้ยึดถือเอาแถวหน้าเป็นหลัก โดยจะต้องจัดแถวหน้าให้เต็ม

- จำนวนที่ขาดให้แยกคู่ขาดไว้ในทางตอนท้ายของแถว เมื่อเป็นแถวหน้ากระดานสองแถวหรือแถวรองสุดท้าย เมื่อเป็นหน้ากระดานสามแถวขึ้นไป

- จำนวนแถวและดับสุดท้ายจะต้องเต็ม

เมื่อผู้ปฏิบัติเข้าแถวตั้งแต่สองแถวขึ้นไป เมื่อจัดแถวแล้วผู้ปฏิบัติขาดจำนวนไม่ลงตัว คือแถวหน้ากับแถวหลังไม่เท่ากัน ในการเข้าแถวให้ยึดถือเอาแถวหน้าเป็นหลัก โดยจะต้องเข้าแถวให้เต็มไม่มีขาด ส่วนจำนวนที่ขาดให้แยกคู่ขาดไว้ในทางตอนท้ายของแถวหลังๆ ให้ยึดถือเป็นหลักกว่าให้จัดแถวหน้าและดับสุดท้ายของแถวไว้ให้เต็ม แล้วให้แยกคู่ขาดไว้ที่แถวหลังสุดดับรองสุดท้าย ในกรณีที่จำนวนแถวเกินสองแถวให้จัดแถวหลังไว้ให้เต็ม แล้วแยกคู่ขาดคนแรกจากแถวรองสุดท้าย และดับรองสุดท้าย ถ้าเกินหนึ่งคนก็ให้แยกจากดับเดิมแต่เลื่อนขึ้นมาข้างหน้าอีกถ้าหากเกินที่จะจัดจากดับที่แยกคู่ขาดให้เลื่อนดับเข้ามาอีกส่วนแถวใช้หลักการปฏิบัติเช่นเดิม

รูปการแยกคู่ขาดของแถวหน้ากระดาน

การแยกคู่ขาดของแถวตอน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “การแยกคู่ขาดของแถวตอน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เนื่องจากการจัดแถวตั้งแต่ตอนเรียงสองขึ้นไป เมื่อจัดแถวแล้วมีผู้ปฏิบัติขาดจำนวนไม่ครบทุกดับ จึงทำให้มีการแยกคู่ขาดเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการจัดแถว

๔.การปฏิบัติ : ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติมีไม่ครบตามจำนวนแถว ให้จัดแถวแยกคู่ขาดโดยมีหลักการปฏิบัติ ดังนี้

-ในการเข้าแถวให้ยึดถือเอาแถวขวาเป็นหลัก โดยจะต้องเข้าให้เต็มไม่มีจำนวนขาด

-จำนวนที่ขาดให้แยกคู่ขาดไว้ที่แถวรองสุดท้ายที่อยู่ทางซ้ายสุด เมื่อเป็นรูปแถวตอนเรียงสองหรือแถวรองสุดท้ายตรงกลางเมื่อเป็นแถวตอนเรียงสามขึ้นไป

-จำนวนแถวและดับสุดท้ายจะต้องเต็ม

เมื่อผู้ปฏิบัติเข้าแถวตั้งแต่สองแถวขึ้นไป เมื่อจัดแถวผู้ปฏิบัติขาดจำนวนไม่ลงตัว คือแถวแรกกับแถวสุดท้ายไม่เท่ากัน ในการเข้าแถวให้ยึดถือเอาแถวแรกเป็นหลัก โดยจะต้องเข้าแถวให้เต็มและไม่มีขาด ส่วนจำนวนที่ขาดให้แยกคู่ขาดไว้ที่ท้ายของแถวที่อยู่ทางซ้ายสุด หรือแถวที่อยู่ตรงกลาง ให้ยึดถือเป็นหลักว่าให้จัดแถวแรกและดับสุดท้ายของแถวไว้ให้เต็ม แล้วให้แยกคู่ขาดไว้ที่แถวรองสุดท้ายดับรองสุดท้าย ในกรณีที่จำนวนแถวเกินสองแถวให้จัดแถวสุดท้ายไว้ให้เต็ม แล้วแยกคู่ขาดคนแรกจากแถวรองสุดท้ายและดับรองสุดท้าย ถ้าเกินหนึ่งคนก็ให้แยกจากดับเดิมแต่เลื่อนขึ้นมาข้างหน้าอีกถ้าหากเกินที่จะจัดจากดับที่แยกคู่ขาดให้เลื่อนดับเข้ามาอีกส่วนแถวให้หลักการปฏิบัติเช่นเดิม

รูปการแยกคู่ขาดของแถวตอน

การนับ

การนับ แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท ๑.การนับตามปกติ ๒.การนับทั้งแถว ๓.การนับตามจำนวนที่กำหนด

การนับตามปกติ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “การนับตามปกติ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อความรวดเร็วในการสำรวจยอดผู้ปฏิบัติในแถว

๔.คำบอก : ใช้คำบอก “นับ”

๕.การปฏิบัติ

๕.๑ รูปแถวหน้ากระดาน

๕.๑.๑ รูปแถวหน้ากระดานแถวเดียว

เมื่อได้ยินคำบอก “นับ” ให้ผู้ปฏิบัติที่อยู่หัวแถวเริ่มนับ “หนึ่ง” ด้วยการออกเสียงดังชัดเจน เสียงสั้น ห้วนๆ พร้อมกับสะบัดหน้าไปทางซ้าย เมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง ผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ที่อยู่ถัดไปนับต่อจากคนที่หนึ่งเรียงตามลำดับหมายเลขกันไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว โดยใช้วิธีสะบัดหน้าไปนับแล้วสะบัดหน้ากลับ เช่นเดียวกับคนหัวแถว เว้นคนสุดท้ายของแถวเมื่อนับให้สะบัดหน้าไปยังผู้ที่อยู่ทางขวามือของตน และเมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะของท่าตรง

หมายเหตุ : การนับตามปกติของแถวหน้ากระดานไม่ว่าจะเป็นแถวหน้ากระดานปิดระยะหรือเปิดระยะ ใช้หลักการปฏิบัติเดียวกัน คือให้นับจากหัวแถวไปทางท้ายแถว

การนับรูปแถวหน้ากระดานแถวเดียว

๕.๑.๒ รูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป

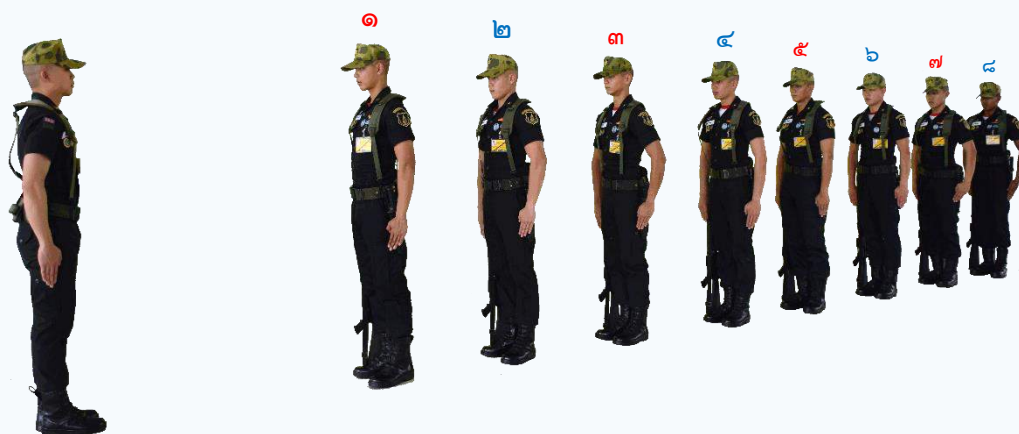
เมื่อได้ยินคำบอก “นับ” ให้ผู้ปฏิบัติที่อยู่หัวแถวเริ่มนับ “หนึ่ง” ด้วยการออกเสียงดังชัดเจน เสียงสั้น ห้วนๆ พร้อมกับสะบัดหน้าไปทางซ้าย เมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง ผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ที่อยู่ถัดไปนับต่อจากคนที่หนึ่งเรียงตามลำดับหมายเลขกันไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว โดยใช้วิธีสะบัดหน้าไปนับแล้วสะบัดหน้ากลับ เช่นเดียวกับคนหัวแถว เว้นคนสุดท้ายของแถวเมื่อนับให้สะบัดหน้าไปยังผู้ที่อยู่ทางขวามือของตน และเมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะของท่าตรง

การนับรูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป

หมายเหตุ : ในกรณีที่ เป็นแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไป ซึ่งมีการแยกคู่ขาดไว้ในทางตอนท้าย แถวอาจจะขาดที่แถวกลางหรือแถวหลังสุด คนท้ายแถวซ้ายมือสุดเป็นผู้ขานจำนวนที่ขาดขึ้นดั่งๆ โดยไม่ต้องสะบัดหน้า เช่น “ขาดหนึ่ง”, “ขาดสอง”, “ขาดสาม” ฯลฯ เป็นต้น

การนับตามปกติของแถวหน้ากระดานจะนับเฉพาะแถวหน้าเท่านั้น ยกเว้นผู้เรียกกำหนดแถวนับ

การนับตามปกติรูปแถวตอนเรียงหนึ่ง

๕.๒ รูปแถวตอน

๕.๒.๑ รูปแถวตอนเรียงหนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “นับ” ให้ผู้ปฏิบัติที่อยู่หัวแถวเริ่มนับ “หนึ่ง” ด้วยการออกเสียงดังชัดเจน เสียงสั้น ห้วนๆ พร้อมกับสะบัดหน้าไปทางซ้าย เมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็ว และแข็งแรง ผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ที่อยู่ถัดจากคนหัวแถวต่อไปข้างหลังนับต่อจากคนหัวแถวเรียงตามลำดับหมายเลขไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว โดยวิธีสะบัดหน้าไปนับแล้วสะบัดหน้ากลับเช่นเดียวกับคนหัวแถว เว้นคนสุดท้ายของแถวไม่ต้องสะบัดหน้า

๕.๒.๒ รูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไป

เมื่อได้ยินคำบอก “นับ” ให้ผู้ปฏิบัติที่อยู่หัวแถวเริ่มนับ “หนึ่ง” ด้วยการออกเสียงดังชัดเจน เสียงสั้น ห้วนๆ พร้อมกับสะบัดหน้าไปทางซ้าย เมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง ผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ที่อยู่ถัดจากคนหัวแถวต่อลงไปข้างหลัง นับต่อจากคนหัวแถว เรียงตามลำดับหมายเลขไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว โดยวิธีสะบัดหน้าไปนับแล้วสะบัดหน้ากลับเช่นเดียวกับคนหัวแถว เว้นคนสุดท้ายของแถวไม่ต้องสะบัดหน้า

การนับตามปกติรูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไป

หมายเหตุ

ในกรณีที่เป็นการแถวตอนเรียงสองขึ้นไป ซึ่งมีการแยกคู่ขาดไว้ในทางตอนท้ายแถว เมื่อคนสุดท้ายของแถวทางขวาสุดนับสิ้นเสียงลงแล้ว ให้คนท้ายแถวซ้ายสุดเป็นผู้ขานจำนวนที่ขาดขึ้นดังๆ โดยไม่ต้องสะบัดหน้า เช่น “ขาดหนึ่ง”, “ขาดสอง”, “ขาดสาม” เป็นต้น

การนับตามปกติของแถวตอน จะนับเฉพาะแถวขวามือสุดเท่านั้น ยกเว้นผู้เรียกแถวกำหนดแถวที่จะนับ

การนับทั้งแถว

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก

การฝึกแถวชิด “การนับทั้งแถว”

๒.ความมุ่งหมาย

เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์

เพื่อสำรวจยอดผู้ปฏิบัติในแถวโดยละเอียด

๔.คำบอก

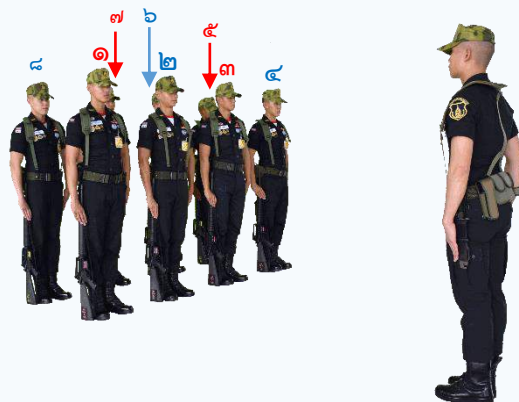
ใช้คำบอก “นับทั้งแถว, นับ”

๕.การปฏิบัติ

๕.๑ รูปแถวหน้ากระดาน

๕.๑.๑ รูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป

เมื่อได้ยินคำบอก “นับทั้งแถว, นับ” ให้ผู้ปฏิบัติที่อยู่หัวแถวเริ่มนับ “หนึ่ง” ด้วยการออกเสียงดังชัดเจน เสียงสั้นห้วนๆ พร้อมกับสะบัดหน้าไปทางซ้าย เมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง ผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ที่อยู่ถัดไปนับต่อจากคนหัวแถวเรียงตามลำดับหมายเลขกันไป เมื่อคนท้ายแถวของแถวหน้านับแล้วให้คนท้ายแถวของแถวถัดไปเป็นผู้เริ่มนับต่อตามลำดับหมายเลขต่อจากคนท้ายแถวของแถวหน้า โดยการสะบัดหน้าไปทางขวามือต่อกันไปจนถึงคนหัวแถว และเมื่อคนหัวแถวสุดท้ายนับแล้ว จึงให้คนหัวแถวของแถวถัดไปเป็นผู้เริ่มนับต่อตามลำดับหมายเลขที่ติดต่อกับคนหัวแถวสุดท้าย และให้นับในลักษณะดังกล่าว ไปจนกว่าจะหมดจำนวนคนของทุกแถวที่มีอยู่ คนสุดท้ายของแถวเมื่อนับให้สะบัดหน้าไปยังผู้ที่อยู่ทางขวามือของตน และเมื่อสิ้นเสียงนับแล้ว ให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะของท่าตรง

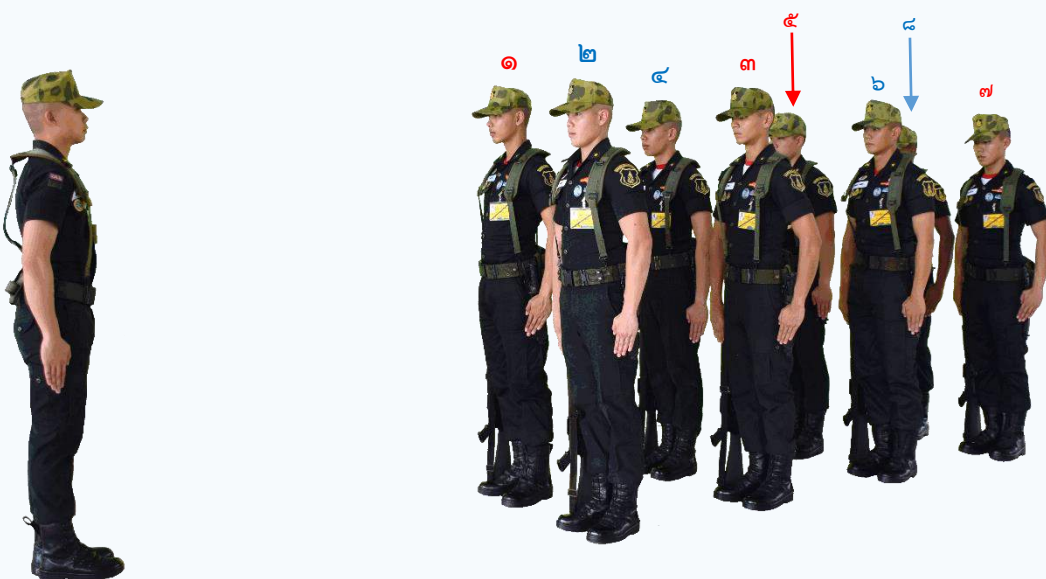

การนับทั้งแถวรูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป

๕.๒ รูปแถวตอน

๕.๒.๑ รูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไป

เมื่อได้ยินคำบอก “นับทั้งแถว, นับ” ให้ผู้ปฏิบัติคนแรกของรูปแถวเริ่มนับ “หนึ่ง” ในลักษณะเช่นเดียวกับการนับตามปกติของแถวหน้ากระดาน ผู้ปฏิบัติคนต่อไป ไปของหน้าดับทางซ้ายนับเรียงตามลำดับหมายเลขกันไปโดยตลอด ด้วยการนับพร้อมกับสะบัดหน้าไปทางซ้าย เมื่อคนซ้ายสุดของดับหน้านับแล้ว ให้คนทางซ้ายสุดของดับที่สองเป็นผู้เริ่มต้นนับต่อ โดยนับตามลำดับหมายเลขต่อจากคนซ้ายสุดของดับที่หนึ่งและนับต่อไปทางขวา (สะบัดหน้าไปทางขวา) จนกว่าจะถึงคนขวาสุดของดับที่สอง เมื่อคนขวาสุดของดับที่สองนับแล้ว ให้คนขวาสุดของดับที่สามเป็นผู้เริ่มนับต่อตามลำดับหมายเลขจากคนขวาสุดของดับที่สาม ในลักษณะเช่นเดียวกับคนขวาสุดของดับที่หนึ่งโดยการนับและสะบัดหน้าไปทางซ้าย กระทำในลักษณะเช่นนี้สลับกันไปจนกว่าจะหมดจำนวนคนของทุกดับที่มีอยู่ในแถว โดยวิธีสะบัดหน้าไปนับแล้วสะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะของท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

การนับทั้งแถวรูปแถวตอนเรียงสองแถวขึ้นไป

การนับตามจำนวนที่กำหนด

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก

การฝึกแถวซิด “การนับตามจำนวนที่กำหนด”

๒.ความมุ่งหมาย

เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์

เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการเปลี่ยนรูปแถวและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

๔.คำบอก

ใช้คำบอก “นับสอง, นับ” หรือ “นับสาม, นับ”

๕.การปฏิบัติ

๕.๑ รูปแถวหน้ากระดาน

๕.๑.๑ รูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยว

เมื่อได้ยินคำบอก “นับสอง (นับ...), นับ” ให้ผู้ปฏิบัติเริ่มนับจากคนหัวแถวก่อนในลักษณะ
เช่นเดียวกับการนับตามปกติ โดยนับเรียงตามลำดับหมายเลขให้ครบตามจำนวนที่ผู้เรียกแถวบอก เมื่อนับครบ
ตามจำนวนที่ผู้เรียกแถวบอกแล้ว คนต่อไปจะต้องเริ่มนับ “หนึ่ง” ใหม่ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียกแถวบอกให้
“นับสอง” ผู้ปฏิบัติจากหัวแถวจะต้องนับ “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” ไปจนกว่าจะถึง
คนท้ายแถว

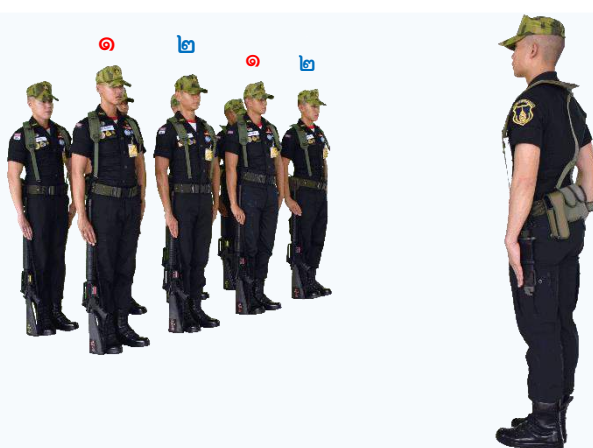
การนับตามจำนวนรูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยว

หมายเหตุ : การนับตามจำนวนที่กำหนดของแถวหน้ากระดานไม่ว่าจะเป็นแถวหน้ากระดานปิดระยะหรือเปิดระยะ
ใช้หลักการปฏิบัติเดียวกัน คือ ให้นับจากหัวแถวไปทางท้ายแถว

๕.๑.๒ รูปแถวหน้ากระดานสองแถว และสามแถว (ขึ้นไป)

เมื่อได้ยินคำบอก “นับสอง (นับ...), นับ” ให้ผู้ปฏิบัติเริ่มนับจากคนหัวแถวก่อนในลักษณะเช่นเดียวกับการนับตามปกติ โดยนับเรียงตามลำดับหมายเลขให้ครบตามที่ถูกเรียกแถวบอก เมื่อนับครบตามจำนวนที่ถูกเรียกแถวบอกแล้วคนต่อไปจะต้องเริ่มนับ “หนึ่ง” ใหม่ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียกแถวบอกให้ “นับสอง” ผู้ปฏิบัติจากหัวแถวจะต้องนับ “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” ไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว

หมายเหตุ : การนับตามจำนวนที่กำหนดของแถวหน้ากระดาน จะนับเฉพาะแถวหน้าเท่านั้น ยกเว้นผู้เรียกแถวกำหนดแถวที่จะนับ

การนับตามจำนวนรูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป

การนับตามจำนวนรูปแถวตอนเรียงหนึ่ง

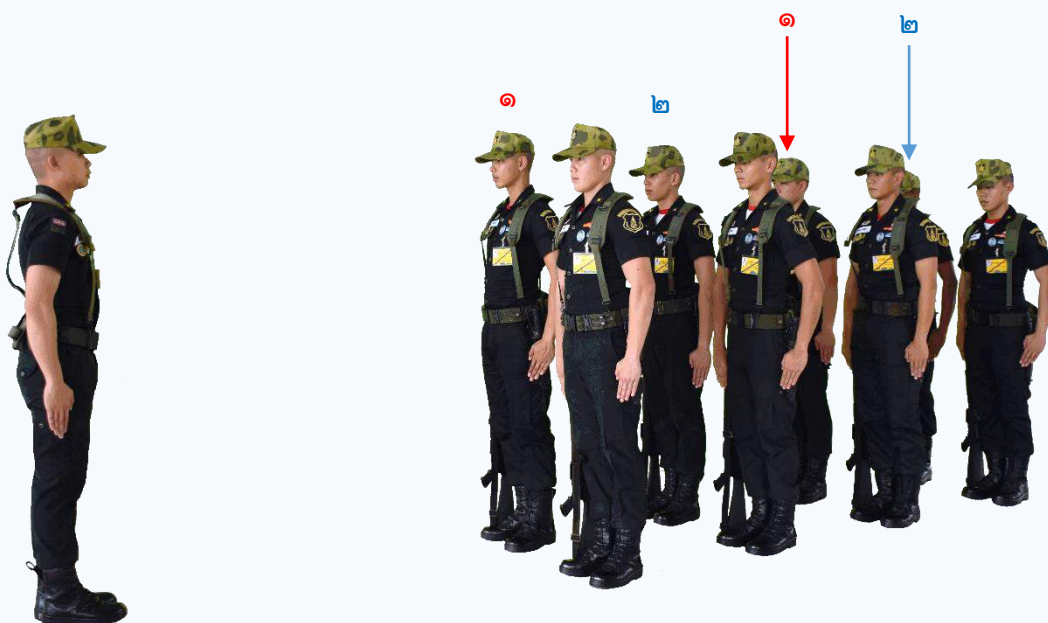
๕.๒ รูปแถวตอน

๕.๒.๑ รูปแถวตอนเรียงหนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “นับสอง (นับ...), นับ” ให้ผู้ปฏิบัตินับตามจำนวนที่ถูกเรียกแถวบอก ด้วยการออกเสียงดังชัดเจน เสียงสั้นห้วนๆ พร้อมกับสับัดหน้าไปทางซ้าย เมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สับัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง โดยให้เริ่มนับจากคนหัวแถวก่อนในลักษณะเช่นเดียวกับการนับตามปกติ โดยนับเรียงลำดับหมายเลขไปตามจำนวนที่ถูกเรียกแถวบอก เมื่อนับครบตามจำนวนที่ถูกเรียกแถวบอกแล้วคนต่อไปจะต้องเริ่มนับ “หนึ่ง” ใหม่ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียกแถวบอกให้ “นับสอง” ผู้ปฏิบัติจากหัวแถวจะต้องนับ “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” ไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว

๕.๒.๒ รูปแถวตอนเรียงสอง และสาม (ขึ้นไป)

เมื่อได้ยินคำบอก “นับสอง (นับ...), นับ” ให้ผู้ปฏิบัตินับตามจำนวนที่ผู้เรียกแถวบอก ด้วยการออกเสียงดัง ชัดเจน เสียงสั้นห้วนๆ พร้อมกับสับหน้าไปทางซ้าย เมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สับหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะ ท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง โดยให้เริ่มนับจากคนหัวแถวก่อนในลักษณะเช่นเดียวกับการนับตามปกติ โดยนับ เรียงลำดับหมายเลขไปตามจำนวนที่ผู้เรียกแถวบอก เมื่อนับครบตามจำนวนที่ผู้เรียกแถวบอกแล้วคนต่อไปจะต้อง เริ่มนับ “หนึ่ง” ใหม่ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียกแถวบอกให้ “นับสอง” ผู้ปฏิบัติจากหัวแถวจะต้องนับ “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” ไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว

การนับตามจำนวนรูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไป

หมายเหตุ : การนับตามจำนวนที่กำหนดของแถวตอน จะนับเฉพาะแถวขวามือสุดเท่านั้น ยกเว้นผู้เรียกแถวกำหนดแถวที่จะนับ

การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดาน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดาน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในการเปลี่ยนแนวรูปแถวจากรูปแถวหนึ่งไปเป็นอีกรูปแถวหนึ่งเพื่อให้เหมาะสมกับภารกิจ โดยพิจารณาจากบริเวณพื้นที่นั้น

๔.คำบอก : ใช้คำบอก “หน้ากระดานแถวเดี่ยว หรือ สองแถวขึ้นไป, ปิด (เปิด) ระเบียบ, จัดแถว”

๕.การปฏิบัติ : การเปลี่ยนรูปแถวประเภทนี้สามารถจะกระทำได้เป็น ๓ ลักษณะ คือ

๕.๑ การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิด (เปิด) ระเบียบเป็นแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปปิด (เปิด) ระเบียบ

๕.๒ การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปปิด (เปิด) ระเบียบ เป็นแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิด (เปิด) ระเบียบ

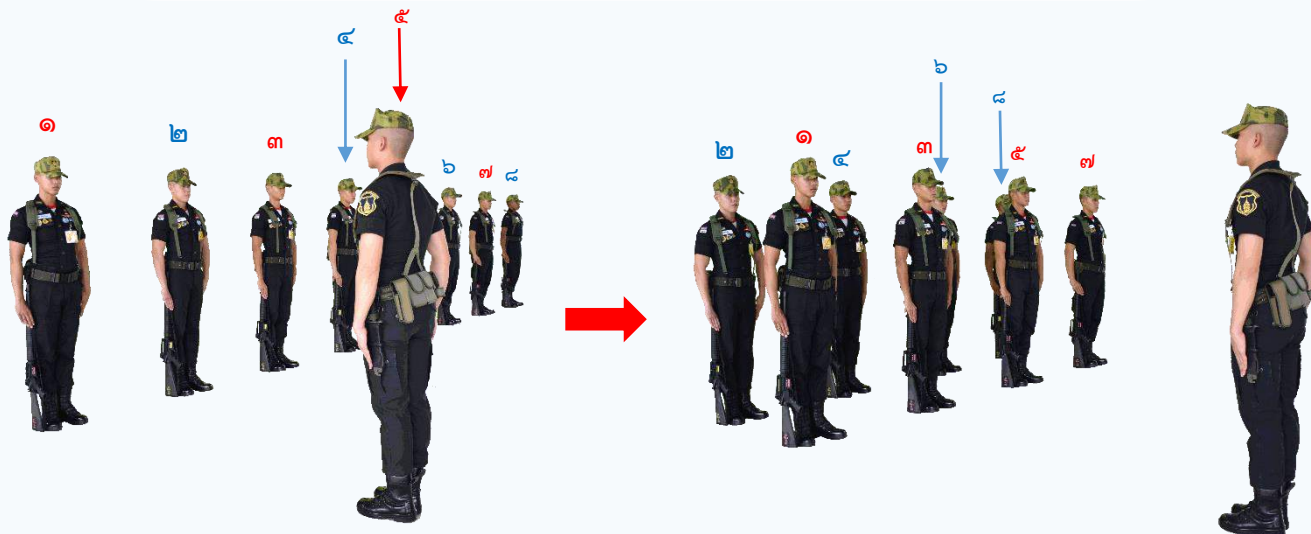
๕.๓ การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปปิด (เปิด) ระเบียบเป็นแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปปิด (เปิด) ระเบียบ ที่มีจำนวนแถวมากกว่าหรือน้อยกว่ารูปแถวเดิม

สำหรับการปฏิบัติของผู้ปฏิบัติในแถว มีหน้าที่ฟังคำสั่งจากผู้ควบคุมแถวว่าผู้ควบคุมแถวจะบอกให้จัดแถวในรูปแถวอะไรแล้วจัดแถวใหม่ให้เป็นไปตามคำบอกนั้น โดยผู้ปฏิบัติที่เป็นคนหลัก ของรูปแถวจะต้องยืนอยู่ ณ ที่เดิมเสมอ ส่วนการเข้าแถวและจัดแถวใหม่นั้นคงปฏิบัติตามการจัดแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวหรือสองแถวขึ้นไป

หมายเหตุ : การฝึกการเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิด (เปิด) ระเบียบ เป็นแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป หากผู้ควบคุมแถวต้องการจะเปลี่ยนรูปแถวจากแถวเดี่ยวเป็นก็แถวก็ตาม ควรสั่งให้ผู้ปฏิบัตินับตามจำนวนแถวที่ต้องการจะให้เปลี่ยนเสียก่อน

การฝึกเปลี่ยนรูปแถวจากแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปปิด (เปิด) ระเบียบ เป็นแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยว ผู้ปฏิบัติแต่ละคนที่ยืนอยู่ตรงคอกันในทางลึก ควรจะเปลี่ยนรูปแถวขึ้นมาเป็นแถวเดี่ยว โดยให้คนที่อยู่แถวที่สองขึ้นมาอยู่ทางซ้ายของคนที่อยู่แถวที่หนึ่ง และให้คนที่อยู่ในแถวที่สามขึ้นมาอยู่ทางซ้ายของคนที่อยู่แถวที่สอง (ถ้ามีหลายแถวก็คงปฏิบัติในลักษณะเดียวกัน) จนกว่าจะถึงปลายแถวสุด

การสั่งจัดแถวโดยที่ผู้ควบคุมแถวไม่ได้สั่งปิดระเบียบหรือเปิดระเบียบ ให้ผู้ปฏิบัติในแถวปฏิบัติแบบปิดระเบียบเท่านั้น

การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวเป็นแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป

“หน้ากระดานแถวเดี่ยว หรือ สองแถวขึ้นไป, ปิด (เปิด) ระเบียบ, จัดแถว”

การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดาน

การเปลี่ยนรูปแถวตอน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “การเปลี่ยนรูปแถวตอน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในการเปลี่ยนแนวรูปแถวจากรูปแถวหนึ่งไปเป็นอีกรูปแถวหนึ่งเพื่อให้เหมาะสมกับภารกิจโดยพิจารณาจากบริเวณพื้นที่นั้น

๔.คำบอก : ใช้คำบอก “ตอนเรียงหนึ่ง หรือ ตอนเรียงสอง หรือ ตอนเรียงสาม (ขึ้นไป), ปิด (เปิด) ระยะ, จัดแถว”

๕.การปฏิบัติ : การเปลี่ยนรูปแถวประเภทนี้สามารถจะกระทำได้เป็น ๓ ลักษณะ คือ

๕.๑ การเปลี่ยนรูปแถวตอนเรียงหนึ่งเป็นแถวตอนเรียงสองขึ้นไปปิด (เปิด) ระยะ

๕.๒ การเปลี่ยนรูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไปปิด (เปิด) ระยะ เป็นแถวตอนเรียงหนึ่ง

๕.๓ การเปลี่ยนรูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไปปิด (เปิด) ระยะ เป็นแถวตอนเรียงสองขึ้นไปปิด (เปิด) ระยะ ที่มีจำนวนแถวมากกว่าหรือน้อยกว่ารูปแถวเดิม

สำหรับการปฏิบัติของผู้ปฏิบัติในแถว มีหน้าที่ฟังคำสั่งจากผู้ควบคุมแถวว่าผู้ควบคุมแถวจะบอกให้จัดแถวในรูปแถวอะไร แล้วจัดแถวใหม่ให้เป็นไปตามคำบอกนั้น โดยผู้ปฏิบัติที่เป็นคนหลักของรูปแถวจะต้องยืนอยู่ ณ ที่เดิมเสมอ ส่วนการเข้าแถวและจัดแถวใหม่นั้นคงปฏิบัติตามการจัดแถวตอนเรียงหนึ่งหรือตอนเรียงสอง (ขึ้นไป)

หมายเหตุ : การฝึกการเปลี่ยนรูปแถวตอนเรียงหนึ่งเป็นแถวตอนเรียงสองขึ้นไปหากผู้ควบคุมแถวต้องการจะเปลี่ยนรูปแถวจากตอนเรียงหนึ่งเป็นก็แถวก็ตาม ควรสั่งให้ผู้ปฏิบัตินับตามจำนวนแถวที่ต้องการจะให้เปลี่ยนเสียก่อน

การฝึกเปลี่ยนรูปแถวจากแถวตอนเรียงสองขึ้นไปปิด (เปิด) ระยะ เป็นแถวตอนเรียงหนึ่ง ผู้ปฏิบัติแต่ละคนที่ยืนอยู่ในแถวด้านซ้ายของแถวหลักในแต่ละดับ ควรเปลี่ยนรูปแถวเป็นแถวตอนเรียงหนึ่ง โดยให้คนที่อยู่ทางด้านซ้ายของแถวหลักตามลำดับนั้น เลื่อนลงไปยืนต่อข้างหลังของคนที่เคยอยู่ทางขวาของตนตามลำดับ เหมือนกับเมื่ออยู่ในแถวตอนเรียงหนึ่ง

การสั่งจัดแถวโดยที่ผู้ควบคุมแถวไม่ได้สั่งปิดระยะหรือเปิดระยะ ให้ผู้ปฏิบัติในแถวปฏิบัติแบบปิดระยะเท่านั้น

การเปลี่ยนรูปแถวตอนเรียงหนึ่งเป็นแถวตอนเรียงสองขึ้นไป

บทที่ ๓

การบริหารประกอบอาวุธ

ท่าขวางอาวุธหน้า

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ขวางอาวุธหน้า, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวายกปืนขึ้นเฉียงผ่านหน้าลำตัว เปลี่ยนท่าการจับถือเป็นการกำรอบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน หันหลังมือออกนอกลำตัว จนมือขวาอยู่เสมอแนวระดับไหล่ซ้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น บังคับให้กระบอกปืนอยู่ในลักษณะทแยงกับลำตัว ๔๕ องศา และอยู่ห่างจากลำตัวประมาณหนึ่งฝ่ามือ ด้ามปืนชี้เฉียงลงด้านล่าง พร้อมกันนั้นยกมือซ้ายขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน พร้อมตบจับฝาดครอบลำกล้อง หันหลังมือเข้าหาลำตัว ปิดข้อมือออกด้านนอก ตบกระชับกึ่งกลางฝาดครอบลำกล้องปืน ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ขวางอาวุธหน้า, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากฝาดครอบลำกล้อง มาตบจับคอปืนในลักษณะกำรอบ ข้อศอกขวากางออกตามธรรมชาติ ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะเดิม สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ขวางอาวุธหน้า, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองข้างลดปืนลงด้านล่าง จนแขนทั้งสองข้างเหยียดตึง ด้ามปืนชี้ลงด้านล่าง พร้อมกันนั้นแยกเท้าซ้ายออกไปด้านซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่

“ขวางอาวุธหน้า, ท่า”

คำบอก “เป็นคำๆ”

ท่าขวางอาวุธหน้า

ท่ากระโดดแยกเท้าเหวี่ยงปืนเหนือศีรษะ

ท่าเตรียม : ยืนส้นเท้าชิด มือจับปืนอยู่ในท่าขวางอาวุธหน้า

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : กระโดดแยกเท้าเหวี่ยงปืนขึ้นเหนือศีรษะ เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ด้ามปืนชี้ขึ้นข้างบนแขนทั้งสองข้างเหยียดตึง

จังหวะสอง : กระโดดชิดเท้า เหวี่ยงปืนลงมาด้านหน้าลำตัว กลับมาอยู่ในท่าเตรียม

จังหวะสาม : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะหนึ่ง

จังหวะสี่ : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะสอง

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ท่าเหวี่ยงปืนลวดช่องขา

ท่าเตรียม : ยืนแยกเท้าชูปืนขึ้นเหนือศีรษะ เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ด้ามปืนชี้ขึ้นข้างบน แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : ก้มตัวพร้อมเหวี่ยงปืนลงมา โดยนำปากกระบอกปืนผ่านเข้ากึ่งกลางระหว่างช่องขาทั้งสองข้าง ปืนขนานกับพื้น ด้ามปืนชี้ลงด้านล่าง แขนและขาทั้งสองข้างเหยียดตึง ไม่เงยศีรษะ

จังหวะสอง : เยกตัวพร้อมเหวี่ยงปืนกลับขึ้นมาอยู่ในท่าเตรียม

จังหวะสาม : ก้มตัวพร้อมเหวี่ยงปืนลงมา โดยนำพานท้ายปืนผ่านเข้ากึ่งกลางระหว่างช่องขาทั้งสองข้าง ปืนขนานกับพื้น ด้ามปืนชี้ลงด้านล่าง แขนและขาทั้งสองข้างเหยียดตึง ไม่เงยศีรษะ

จังหวะสี่ : เยกตัวพร้อมเหวี่ยงปืนกลับขึ้นมาอยู่ในท่าเตรียม

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ท่าเหวี่ยงปืนทางข้าง

ท่าเตรียม : ยืนแยกเท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ใช้มือทั้งสองข้างยกปืนขึ้นมาด้านหน้าเสมอแนวไหล่ ด้ามปืนชี้ไปด้านหน้า แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : ปิดลำตัวพร้อมเหวี่ยงปืนไปทางซ้าย ๙๐ องศา ไม่หันศีรษะตามการเหวี่ยงปืน รักษาระดับของปืนให้เสมอแนวไหล่ตลอดเวลา แขนและขาทั้งสองข้างเหยียดตึง

จังหวะสอง : ปิดลำตัวพร้อมเหวี่ยงปืนกลับมาอยู่ในท่าเตรียม

จังหวะสาม : ปิดลำตัวพร้อมเหวี่ยงปืนไปทางขวา ๙๐ องศา ไม่หันศีรษะตามการเหวี่ยงปืน รักษาระดับของปืนให้เสมอแนวไหล่ตลอดเวลา แขนและขาทั้งสองข้างเหยียดตึง

จังหวะสี่ : ปิดลำตัวพร้อมเหวี่ยงปืนกลับมาอยู่ในท่าเตรียม

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ท่าก้มตัวทางข้าง

ท่าเตรียม : ยืนแยกเท้าชูป็นขึ้นเหนือศีรษะ เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ด้ามปืนชี้ขึ้นข้างบน แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : บิดลำตัวและป็นไปทางซ้าย (ขวา) ๙๐ องศา แขนและขาทั้งสองข้างเหยียดตึง

จังหวะสอง : ก้มตัวพร้อมเหวี่ยงป็นลงจนเกือบถึงพื้น ด้ามปืนชี้ลงด้านล่าง ป็นขนานกับพื้น แขนและขาทั้งสองข้างเหยียดตึง

จังหวะสาม : เยกตัวพร้อมเหวี่ยงป็นขึ้นเหนือศีรษะ กลับมาอยู่ในจังหวะหนึ่ง

จังหวะสี่ : บิดลำตัวและป็นมาทางขวา (ซ้าย) ๙๐ องศา กลับมาอยู่ในลักษณะท่าเตรียม

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ท่าดันพื้น

ท่าเตรียม : ปฏิบัติจากท่าขวางอาวุธหน้า

ขั้นตอนที่หนึ่ง : โน่นป็นขึ้นแล้วใช้หลังมือทั้งสองข้างรองรับป็น

ขั้นตอนที่สอง : ย่อตัวลงนั้ง วางมือทั้งสองข้างลงบนพื้น

ขั้นตอนที่สาม : พุงเท้าไปด้านหลัง เท้าทั้งสองข้างชิดติดกัน ลำตัวและขาทั้งสองข้างเป็นแนวเดียวกัน สายตามองตรงไปด้านหน้า ไม่ก้มศีรษะ

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : ทรวดตัวลงให้หน้าอกสัมผัสพื้น ข้อศอกทั้งสองข้างแนบชิดติดลำตัว ลำตัวและขาทั้งสองข้างเป็นแนวเดียวกัน สายตามองตรงไปด้านหน้า ไม่ก้มศีรษะ

จังหวะสอง : ดันตัวขึ้นมาอยู่ในท่าเตรียม ลำตัวและขาทั้งสองข้างเป็นแนวเดียวกัน สายตามองตรงไปด้านหน้า ไม่ก้มศีรษะ

จังหวะสาม : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะหนึ่ง

จังหวะสี่ : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะสอง

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

ท่าซัดปืนทางข้าง

ท่าเตรียม : ยืนส้นเท้าชิด มือจับปืนอยู่ในท่าขวางอาวุธหน้า จากนั้นใช้มือทั้งสองข้างยกปืนขึ้นมาระดับหน้าอก ด้ามปืนชี้ขึ้นด้านบน

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : ย่อตัวลงจนหัวเข่าเสมอกับปลายเท้า พร้อมกันนั้นเหวี่ยงปืนไปด้านหน้าทางซ้าย เสมอแนวไหล่ ด้ามปืนชี้ไปด้านหน้า แขนเหยียดตั้งขนานกับพื้น

จังหวะสอง : ยืดตัวขึ้น กลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียม

จังหวะสาม : ย่อตัวลงจนหัวเข่าเสมอกับปลายเท้า พร้อมกันนั้นเหวี่ยงปืนไปด้านหน้าทางขวา เสมอแนวไหล่ ด้ามปืนชี้ไปด้านหน้า แขนเหยียดตั้งขนานกับพื้น

จังหวะสี่ : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะสอง

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ท่าโยกตัวทางข้าง

ท่าเตรียม : ยืนแยกเท้าทั้งสองข้างออกทางด้านข้างให้มากที่สุด ยกปิ่นขึ้นเสมอหน้าอก ด้ามปืนชี้ขึ้นด้านบน
ข้อศอกทั้งสองข้างกางออกตามธรรมชาติ

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : โยกตัวไปทางซ้าย จากนั้นนั่งลงบนส้นเท้าซ้าย ขาขวาเหยียดตึง ลำตัวตั้งตรง ปิ่นอยู่ในลักษณะเดิม

จังหวะสอง : โยกตัวกลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียม

จังหวะสาม : โยกตัวไปทางขวา จากนั้นนั่งลงบนส้นเท้าขวา ขาซ้ายเหยียดตึง ลำตัวตั้งตรง ปิ่นอยู่ในลักษณะเดิม

จังหวะสี่ : โยกตัวกลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียม

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ท่ากรรเชียงบก

ท่าเตรียม : นอนหงาย แขนเหยียดตึงวางลงบนพื้นพร้อมจับปืนเหนือศีรษะ ด้ามปืนชี้ออกด้านนอก ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง เท้าทั้งสองข้างชิดติดกัน

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : งอเข่าทั้งสองข้างและลำตัวเข้าหากัน พร้อมกันนั้นให้เหวี่ยงปืนข้ามศีรษะมาอยู่บริเวณหน้าแข้ง แขนทั้งสองข้างพร้อมปืนเหยียดตรงไปข้างหน้า ด้ามปืนชี้ตรงไปด้านหน้า ขาและเท้าทั้งสองข้างชิดติดกัน

จังหวะสอง : เหยียดขาไปด้านหน้า พร้อมกันนั้นให้เหวี่ยงปืนข้ามศีรษะ และนอนหงายกลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียม

จังหวะสาม : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะหนึ่ง

จังหวะสี่ : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะสอง

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ท่าเตะสลับเท้า

ท่าเตรียม : นอนหงายโดยไม่ให้ตั้งแต่ช่วงสะบักถึงศีรษะสัมผัสพื้น นำปิ่นวางไว้บนหน้าท้อง ด้ามปืนชี้ไปด้านหน้า ยกขาทั้งสองข้างขึ้นทำมุมประมาณ ๓๐ องศา ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง เท้าทั้งสองข้างชิดติดกัน

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : เตะเท้าซ้ายขึ้นด้านบนบนทำมุมกับพื้นประมาณ ๔๕ องศา ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง

จังหวะสอง : เตะเท้าขวาขึ้นด้านบนบนทำมุมกับพื้นประมาณ ๔๕ องศา พร้อมกับลดเท้าซ้ายลงตำแหน่งเดิม ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง

จังหวะสาม : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะหนึ่ง

จังหวะสี่ : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะสอง

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ท่าสลับเท้า (Kangaroo)

ท่าเตรียม : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับท่าดันพื้น (หน้า ๑๖๔) แต่ให้นำเท้าซ้ายมาวางหลังมือซ้าย ขาขวาเหยียดตั้งทางด้านหลัง ปีนว้างไว้บนหลังมือทั้งสองข้าง ดำขึ้นไปด้านหน้า

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : ให้นำเท้าขวาสลับขึ้นมาวางหลังมือขวา เท้าซ้ายพุ่งกลับไปอยู่ด้านหลัง ขาเหยียดตั้ง

จังหวะสอง : สลับเท้าซ้ายขึ้นมาวางหลังมือซ้าย เท้าขวาพุ่งกลับไปอยู่ด้านหลังขาเหยียดตั้ง

จังหวะสาม : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะหนึ่ง

จังหวะสี่ : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะสอง

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

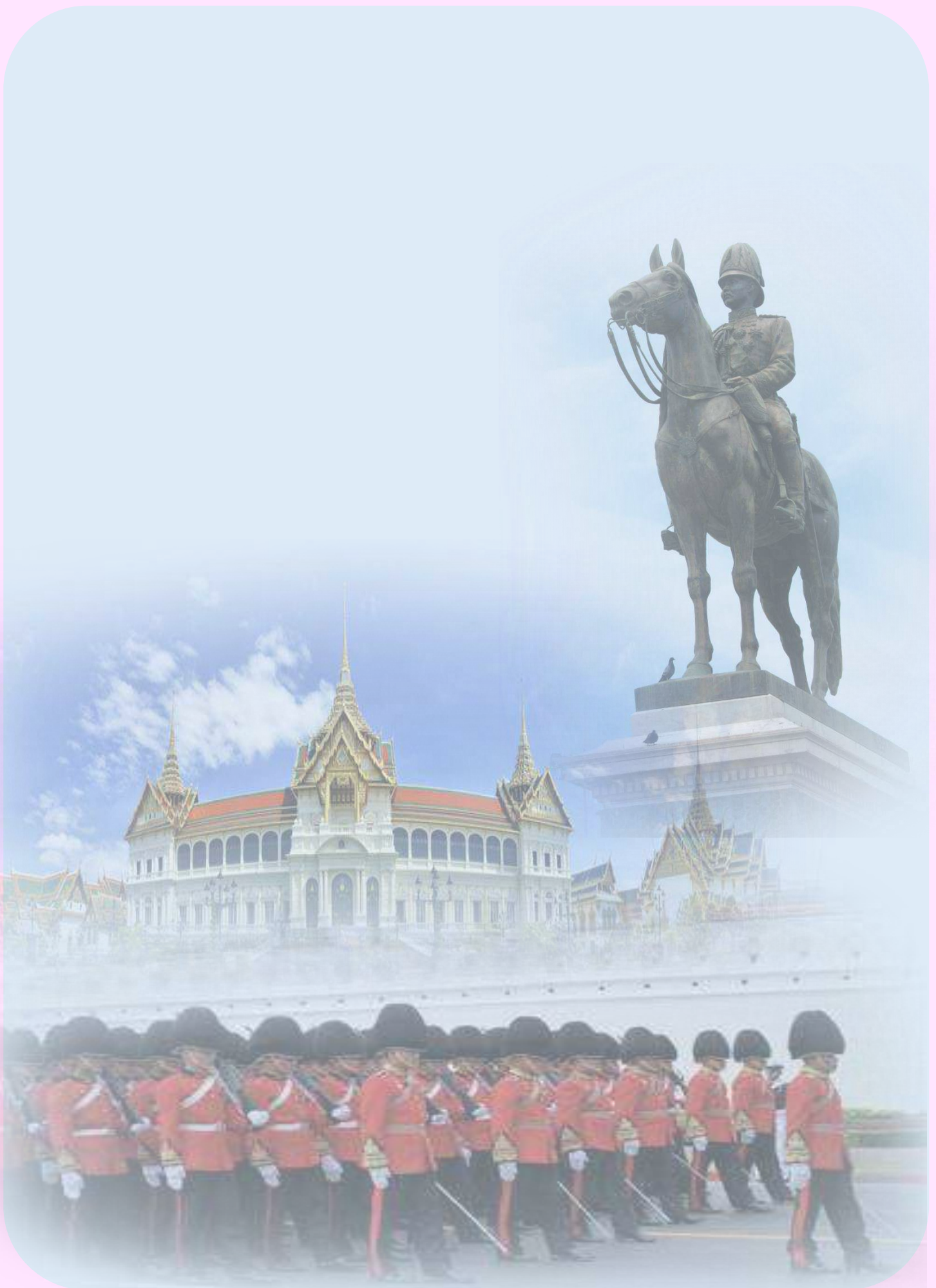
จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ภาคผนวก

માર્ગશ્રી

เราทหารราชวัลลภ
ล้วนแต่องอาจแข็งแรง
วินัยเทิดเกียรติชาติไว้ทุกแห่ง
เราเป็นกองทหารประจักษ์การณ
เราทุกคนภูมิใจ
พิทักษ์ล้มเค็ดเจ้าไท

เราทหารราชวัลลภ
องค์ราชาราชินี
มิเกรงดูหมิ่นข่มเหงย่ำยี
จะลุยเลือดสู้ตายจะเอากายป้องกัน
ฝากผีมือปราบ
กระเดื่องกองทัพยกไทย

รักษาองค์ฯ พระมหากษัตริย์ผู้สูงส่ง
เราทุกคนบูชาเกล้าหาญ
ใจซุกเหล็กเพชรแข็งแกร่งมิกลัวใคร
ก่อเกิดกำเนิดกองทัพภราดาไทย
ไต่รบไต่วางพระราชหฤทัย
ตลอดในพระวงศ์จักรีฯ
รักษาองค์ฯ จะถวายสัตย์ข้อตรง
หากมั่นมณียพาลอดหาญ
เราจักถวายชีวิมหวาดหวน
เป็นเกราะทองรบประจัญศัตรู
เกียรตินยศพึงเฟื่อง
ไฉนมาเชิดชูราชวัลลภคู่ปฐพี

(เพลงพระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙)

คำกล่าวสดุดีปฏินยาน ทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

ข้าพระพุทธเจ้า จักถวายความจงรักภักดี ถวายความปละอดภัย และจากรักษาไว้
ซึ่งพระบรมเดชานุภาพ แห่งราชวงศ์จักรี จนกว่าชีวิตจะหาไม่
ข้าพระพุทธเจ้า จักเชิดชูและรักษาไว้ ซึ่งเกียรติยศ เกียรติศักดิ์
ของทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ ทั้งจะปฏิบัติตน ให้เป็นที่ไว้วาง
พระราชหฤทัย ของใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ทุกประการตลอดไป

วินัยทหาร ๙ ข้อ

๑. ค่อยตั้ง ขัดขึ้น หลีกเลียง หรือละเลย ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา
เห็นชอบ
๒. ไม่รักษาระเบียบการเคารพ ระหว่างผู้ใหญ่ผู้น้อย
๓. ไม่รักษามารยาทให้ถูกต้องตามแบบธรรมเนียมทหาร
๔. ก่อให้เกิดความสามัคคีในคณะทหาร
๕. เกียจคร้าน ละทิ้ง หรือเดินเลอ ต่อหน้าที่ราชการ
๖. กล่าวคำเท็จ
๗. ใช้กริยาวาจาไม่สมควร หรือประพฤติไม่สมควร
๘. ไม่ตักเตือนสั่งสอนหรือลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชา ที่กระทำความผิดตามโทษานุโทษ
๙. เลิฟเครื่องทองของเมมาจนเสียกริยา

คาถาปิดทองหลังพระ

ปรหมฺขกตปฺณโณ อปฺปิโณ อมฺหิขณฺโณ
 อลฺโล ใจ อมายาวี ตทา เทวาปิยาภโย
 ยํ ยํ เทว อูปปาทาติ สัพพนฺตํ เต นิวาริตํ
 สพฺเพ พุทธานุรกขณฺตุ สพฺพลิตฺถิ ภาวนฺตุ เต

ปิดทองหลังพระไม่เหิมเกริม ทะเยอทะยาน ไม่เอาหน้า และในเวลาเดียวกัน
 พระและเทพก็จะคุ้มครองให้เจริญ เป็นดั่งกำบังภัย ตลอดจนถึงชั่วร้ายอันมีมงคล
 ไม่ให้บังเกิด และครอบงำพระองค์

